

PONDĚLÍ 22. LISTOPADU 2010

PŘESEDÁJÍCÍ: JERZY BUZEK

předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 17:05)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu, jež bylo přerušeno ve čtvrtek dne 11. listopadu 2010, za obnovené.

2. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

3. Prohlášení předsednictví

Předseda. – S velkým uspokojením jsem přijal zprávu o propuštění vůdkyně barmské opozice Aun Schan Su Ťij z domácího vězení. Paní Su Ťij je jedním z prvních nositelů Sacharovovy ceny udělované Evropským parlamentem od roku 1988. Před dvaceti lety si ji však nemohla převzít osobně. Chtěl bych vám oznámit, že jsem paní Su Ťij již zaslal pozvání k návštěvě Evropského parlamentu a požádal jsem ji o vystoupení na jednom z našich plenárních zasedání.

Organizací spojených národů před 11 lety prohlásila 25. listopad Mezinárodním dnem proti násilí na ženách. Každý den se mnoho žen po celém světě stává obětí znásilnění, ponižování a domácího násilí. Obzvláště krutá je obřízka mladých žen, která se provádí v mnoha oblastech světa. Odhaduje se, že každý den ji podstoupí na 8 000 dívek. Doporučoval bych, abyste dnes všichni na znamení solidarity s kampaní za ukončení tohoto barbarského rituálu nosili okvětní lístek růže symbolizující náš odpor vůči této praxi. Chtěl bych také zdůraznit, že Evropský parlament i nadále pokračuje ve svém úsilí a vyzývá k úplnému ukončení fyzického a psychického násilí páchaného na ženách po mnoho let.

4. Složení Parlamentu

Předseda. – Příslušné španělské orgány mi oznámily, že pana Ramóna Jáureguiho Atonda nahradila s účinností od 16. listopadu 2010 paní María Irigoyen Pérezová. Rád bych naši novou kolegyni přivítal a připomněl, že podle čl. 3 odst. 2 jednacího řádu Evropského parlamentu paní Irigoyen Pérezová zasedá v Parlamentu a jeho orgánech a požívá všech práv, která jsou s tím spojena, dokud nejsou ověřeny její pověřovací listiny nebo není rozhodnuto o jakémkoli sporu a za předpokladu, že předtím podepsala prohlášení, že nezastává žádnou funkci neslučitelnou s mandátem poslance Evropského parlamentu.

5. Členství v politických skupinách

Předseda. – Chtěl bych vám oznámit, že s účinností od 15. listopadu 2010 se ke skupině Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu připojil pan Claudiu Ciprian Tănăsescu.

Také vám chci oznámit, že s účinností od 18. listopadu 2010 se ke skupině Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu připojil pan Pino Arlacchi.

6. Podepisování aktů přijatých postupem spolurozhodování

Předseda. – Tímto vám sděluji, že ve středu předseda Rady a já podepíšeme 14 legislativních aktů přijatých běžným legislativním postupem v souladu s článkem 74 jednacího řádu Evropského parlamentu. Názvy těchto legislativních aktů budou uvedeny v zápisu ze zasedání. Budou vám k dispozici a budete do nich moci kdykoliv nahlédnout.

7. Předložení dokumentů: viz zápis

8. Písemná prohlášení, která nejsou brána v potaz: viz zápis

9. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis

10. Petice: viz zápis

11. Převody prostředků: viz zápis

12. Plán práce

Předseda. – Byla rozdána konečná verze návrhu pořadu jednání, tak jak ho vypracovala Konference předsedů na svém zasedání ve čtvrtek dne 18. listopadu 2010 na základě článku 137 jednacího řádu. Byly navrženy následující změny.

Pondělí:

Politické skupiny navrhují vypustit z pořadu jednání rozpravu o zprávě pana Berlinguera o aspektech akčního plánu provádění Stockholmského programu v oblasti občanského, obchodního a rodinného práva a mezinárodního práva soukromého. V důsledku toho by zpráva byla zítra, tedy v úterý, předložena k přímému hlasování. Zpráva zůstane. Bude se hlasovat, ale neproběhne rozprava. Opakuji, že všechny politické skupiny s tímto řešením souhlasily a toto řešení tudíž bylo přijato.

(Parlament s požadavkem souhlasil)

Úterý:

Nebyly navrženy žádné změny.

Martin Schulz (S&D). – *(DE)* Pane předsedo, na pořadu jednání v úterý je šest zpráv paní Materové týkající se uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci v Nizozemsku. Beru si na toto téma slovo, protože se domnívám, že způsob, jakým byl pan Daul v této věci napaden v nizozemském tisku, není v pořádku. Na Konferenci předsedů vznesl pan Daul otázku, kterou projednali vedoucí různých skupin a která se týkala případného vypuštění těchto zpráv vzhledem k rozpravě o rozpočtu. K tomu bych chtěl uvést dvě poznámky.

Za prvé bychom měli tyto zprávy na pořadu jednání ponechat. Také bychom je měli odhlasovat a tyto finanční prostředky převést z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci do Nizozemska.

Za druhé, pan Daul to však již navrhl v jedné své poznámce na Konferenci předsedů. Pokud se to poté dostane z Konference předsedů na veřejnost, aniž by vůbec měl možnost odpovědět na otázky a sám to vysvětlit, potom člověk jako předseda skupiny musí velmi pečlivě zvažovat, co vlastně ještě může na Konferenci předsedů říci. To je první bod.

Další věc je, že to není Evropský parlament, který tvrdí, že zde dochází k plýtvání penězi. Právě nizozemská vláda – nikoli ovšem celá – neustále prohlašuje, že v Evropě se penězi plýtvá, a proto by Evropa měla dostávat peněz méně. Zprávy poslankyně Materové dokládají, že finanční prostředky z tohoto rozpočtu se v Nizozemsku naopak vynakládají velmi odpovědně a – podle mého názoru – na velmi důležité projekty. Přijetí těchto zpráv by proto bylo důkazem, že kritika v Nizozemsku, co se týče tohoto rozpočtu, není oprávněná.

(Potlesk)

Předseda. – Jsem si této věci vědom a vím, co se objevilo v nizozemském tisku. Chci vás však ujistit, že hlasování o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci pro Nizozemsko proběhne zítra, tak jak je plánováno. Nic se nezměnilo. Hlasování se bude konat zítra.

Středa:

Obdržel jsem požadavek od skupiny konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice týkající se rozpravy o situaci na Západní Saharě, a sice že by se hlasování o návrzích usnesení v této otázce mělo konat v průběhu tohoto zasedání, a nikoli na zasedání v prosinci, jak se v současnosti předpokládá.

João Ferreira (GUE/NGL). – *(PT)* Pane předsedo, situace v Západní Saharě je natolik vážná, že by Parlament neměl přijetí postoje k této otázce odkládat. Fakta jsou nepopiratelná a na první pohled zřejmá. V saharských táborech jsme viděli obrazy zkázy a víme, že v důsledku těchto zničujících podmínek došlo k úmrtím a zraněním a mnoho osob se stále pohřešuje. Víme, že jednomu poslanci této sněmovny nebyl povolen vstup do těchto táborů a byl marockými úřady vypovězen, a víme, že totéž se přihodilo poslancům národních parlamentů, novinářům a členům nevládních organizací. Jestliže všechno toto víme, nemůžeme to prostě nebrat na vědomí.

Nezaujmout k této věci postoj by nyní bylo nepochopitelným a nepřijatelným projevem samolibosti, ba i spoluúčasti, a jen by to snižovalo důstojnost tohoto orgánu a hodnot, které, jak prohlašuje, hájí. Chtěl bych proto vyzvat všechny, aby se rozhodli moudře a podpořili hlasování o usnesení k této otázce v průběhu tohoto zasedání a aby pro tento návrh hlasovali.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – Pane předsedo, důvody uvedené skupinou konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice považuji za naprosto zásadní, potřebné a zcela na místě, a proto budu tento postoj podporovat.

Martin Schulz, *jménem skupiny S&D.* – *(DE)* Pane předsedo, musím pana Ferreiru na chvíli požádat o pozornost. Na Konferenci předsedů a během příprav na schůzi Konference předsedů jsme o této otázce hovořili velmi podrobně. Jménem své skupiny bych chtěl říci, že jsme hluboce znepokojeni tím, co se v Západní Saharě děje. Pokud obrázky, které jsme viděli, pravdivě odrážejí situaci, pak je nutno nejen zahájit vážnou debatu, ale případně z toho také vyvodit důsledky. To však znamená, že musíme postupovat se vší vážností. A postupovat opravdu důsledně znamená, že o uvedených událostech musíme v tomto týdnu

jednat. Na naši žádost nyní marocký ministr zahraničí uvedl, že je ochoten zúčastnit se jednání Výboru pro zahraniční věci. To dělat nemusí. Marocký ministr zahraničí nemusí předstupovat před Výbor pro zahraniční věci Evropského parlamentu. To, že tak přesto činí, bychom podle mého názoru měli v každém případě využít k tomu, abychom jej nejprve seznámili se svými výtkami a teprve poté přijali usnesení. Domnívám se, že takový postup je mnohem vhodnější, než přijmout usnesení už nyní a teprve poté si poslechnout jeho názor. Přijmeme usnesení na základě informací a s ohledem na otázky, které budeme mít možnost ve Výboru pro zahraniční věci marockému ministru zahraničních věcí položit. Osobně považuji tento postup za vhodnější. Kromě toho až do dnešního odpoledne panovala v této věci mezi všemi skupinami shoda.

Předseda. – Požadavek podpořila většina poslanců, a proto se bude hlasování v souladu s návrhem pana Ferreiry konat tento týden.

(Parlament s požadavkem souhlasil)

Dám vám konečné termíny, přičemž hlasování se bude konat ve čtvrtek. Konečné termíny jsou tedy tyto: návrhy usnesení musí být předloženy zítra 23. listopadu do 12:00, pozměňovací návrhy a společné návrhy usnesení musí být předloženy ve středu 24. listopadu do 12:00, pozměňovací návrhy ke společným návrhům usnesení – ve středu 24. listopadu do 13:00, to znamená o hodinu později. Opakuji, hlasování se bude konat ve čtvrtek.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – *(FR)* Pane předsedo, chtěl bych se svých kolegů na něco zeptat.

V Tibetu panuje mimořádná situace a obavy z toho, že Čína má v úmyslu vnutit Tibetu čínštinu. Domnívám se, že tento problém si zaslouží, aby se o něm hovořilo v plénu a aby se této rozpravě zúčastnila baronka Ashtonová. Právě politika uplatňovaná v současné době v Tibetu představuje problém, a to zcela bez ohledu na tuto mimořádnou situaci.

Mimořádná situace? Dobrá. Pokud chce většina poslanců na tuto otázku nahlížet tímto způsobem, výborně. Za sebe a vzhledem k tomu, že pořad jednání v prosinci je dost jasný, bych byl rád, abychom o tomto problému a o politice Evropské unie vůči Číně vedli rozpravu za přítomnosti baronky Ashtonové a abychom k této otázce přijali usnesení. Domnívám se, že by to bylo rozumnější.

Předseda. – Velmi vám děkuji, pane Cohn-Bendite. Toto je možno navrhnout také Konferenci předsedů. Jako předseda skupiny to můžete navrhnout kdykoli, pane Cohn-Bendite. Děkuji vám za poznámku.

Čtvrtek:

Nebyly navrženy žádné změny.

(Byl stanoven plán práce)

13. Výroční zpráva ECB za rok 2009 – Poslední vývoj v oblasti mezinárodních směnných kurzů (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem je společná rozprava na následující témata:

– zpráva pana Balze o výroční zprávě ECB za rok 2009 (2010/2078(INI)) (A7-0314/2010), kterou předkládá jménem Hospodářského a měnového výboru, a

– prohlášení Komise o posledním vývoji v oblasti mezinárodních směnných kurzů (2010/2914(RSP)).

Burkhard Balz, *zpravodaj*. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, právě jsme byli požádáni, abychom se všichni trochu ztišili. Možná by někteří kolegové mohli této prosbě vyhovět.

Dámy a pánové, moje dnešní zpráva se v zásadě zabývá fungováním Evropské centrální banky v roce 2009 – tedy v období, kdy byla ekonomická, finanční a stále častěji také politická opatření přijímána zejména s ohledem na hospodářskou krizi. Krize, která byla zpočátku krizí ryze finanční, se rozšířila a ve druhé vlně zasáhla také celou reálnou ekonomiku. Hospodářská aktivita na celosvětové úrovni ochabla a klesající daňové příjmy a v důsledku krize rostoucí výdaje na sociální zabezpečení zároveň vedly k prohloubení schodků veřejných financí. K míře zadlužení přispěla i další opatření na podporu hospodářství. V důsledku tohoto zvýšení schodků schválily vlády v celé Evropské unii rozsáhlé úsporné balíčky. Tyto balíčky byly podle mého názoru nezbytné a v některých případech měly dokonce přijít dříve. Omezily však akceschopnost vlád.

Přestože v druhé polovině roku 2009 začalo docházet k hospodářskému zotavení, hrozilo tehdy, že finanční a hospodářská krize přejde v roce 2010 ve třetí vlně v krizi veřejného dluhu. Podle mého názoru toto nebezpečí nebylo dosud zažehnáno. V nedávných dnech nám situace v Irsku až příliš jasně připomněla, že problém předluženosti v členských státech nebyl v žádném případě vyřešen, a proto také souhlasím s předsedou Van Rompuyem, že krach eura nepřipadá v úvahu. Nicméně to je současná situace. Má zpráva se však zabývá rokem 2009, o němž můžeme říci, že ECB zareagovala na tyto výzvy přiměřeně – vlastně dokonce správně. Ukázalo se, že její opatření jsou široce úspěšná a zachránila řadu finančních institucí před pádem. Nicméně likvidita finančních institucí se ne vždy plně odrazila v reálné ekonomice a výsledkem bylo, že potenciál těchto opatření pro hospodářské zotavení nemohl být plně využit.

Vzhledem k tomu, že tato opatření zahrnovala mimořádné kroky, je nyní nezbytné, aby rušení těchto opatření bylo uvážlivé a pečlivě naplánované. Problémy v Řecku a v jiných zemích eurozóny mohou mít částečně původ v zemích samotných, ale zároveň vynesly na světlo zásadní problémy, které existovaly uvnitř hospodářské a měnové unie. Zásady Paktu o stabilitě a růstu nebyly dodržovány. Nyní zažíváme důsledky, a to včetně toho, co se děje v Irsku. S tímto porušováním pravidel je nutno nyní skoncovat a zabránit novému porušování. Pakt o stabilitě a růstu je třeba posílit a hospodářská a měnová unie musí být ve větší rovnováze.

Nedostatečná koordinace hospodářských politik v rámci měnové unie umožnila v minulosti vytvoření značné hospodářské nerovnováhy mezi jednotlivými zeměmi eurozóny a eurozóna byla ponechána bez předem definovaného systému krizového řešení. Má-li eurozóna zabránit nové krizi, bude muset tuto nerovnováhu vyřešit. Nicméně proces strukturálních reforem spojený s přezkoumáním regulačního rámce finanční politiky může nakonec eurozónu posílit. Významným aspektem nové správy ekonomických záležitostí bude také otázka nezávislosti Evropské centrální banky, zejména pokud jde o nedávno zřízenou Evropskou radu pro systémová rizika. Proto bude Evropský parlament i nadále plnit svou povinnost a velmi důsledně kontrolovat fungování ECB.

Jsem plně přesvědčen, že Evropská unie a eurozóna najdou z této krize východisko, a mohly by z ní vyjít dokonce silnější než kdy předtím. V příštích měsících se však musíme z toho, co se stalo, náležitě poučit. To je nemalý úkol, ale ve své dosavadní historii Evropská

unie neustále dokazuje, že se nejlépe vyvíjí, když musí zdolávat náročné úkoly. Tato krize proto představuje příležitost, kterou bychom měli využít.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem stínovým zpravodajům z ostatních skupin za jejich velmi příjemnou a konstruktivní spolupráci na této zprávě. Není to něco, co je možno považovat za samozřejmost, ale v tomto případě je na místě zvláštní důraz.

Jean-Claude Trichet, *prezident Evropské centrální banky*. – (FR) Pane předsedo, pane Balzi, dámy a pánové, mám tu čest předložit vám výroční zprávu Evropské centrální banky za rok 2009, jak stanoví Smlouva. Loni v březnu jsem k vám hovořil na téma předchozí výroční zprávy kvůli tomu, že harmonogram poněkud narušily volby do Evropského parlamentu. Letos se tedy obracím k Evropskému parlamentu podruhé.

Především mi dovolu, abych vyjádřil radost z toho, že Evropský parlament ve svém návrhu usnesení opět podpořil pravidelná slyšení před Hospodářským a měnovým výborem a obecněji udržování úzkých vztahů s Evropskou centrální bankou. Těší mne to tím více, že Evropský parlament letos velmi přesvědčivě prokázal, že má vůli a schopnost prosadit hlavní evropský zájem, zejména pokud jde o balíček finančního dohledu.

prezident Evropské centrální banky. – (DE) Na začátku bych vás chtěl seznámit se stručným přehledem opatření měnové politiky přijatých Evropskou centrální bankou během finanční a hospodářské krize. Kromě období krize bych se rád ohlédl zpátky za prvními dvanácti lety působení ECB. V závěru bych se chtěl zaměřit na nejnaléhavější úkoly, které nás čekají v roce 2011.

prezident Evropské centrální banky – Pane předsedo, dovolu, abych se nejprve zmínil o tom, jaká opatření byla přijata během krize.

Rok 2009 byl pro měnovou politiku ECB nejtěžším rokem. Začal prudkým celosvětovým hospodářským propadem, kterému předcházelo vypuknutí finanční krize na podzim roku 2008. V tomto prostředí utlumených inflačních tlaků jsme i nadále uplatňovali svou politiku snižování klíčových sazeb. Celkem jsme během pouhých sedmi měsíců – od října 2008 do května 2009 – snížili svou hlavní refinanční sazbu o 325 bazických bodů. Naše hlavní refinanční sazba tak poklesla na 1 %.

Ve snaze zajistit, aby tyto nanejvýš příznivé finanční podmínky přinesly užitek domácnostem a podnikům v eurozóně, jsme v roce 2009 i nadále – a to v ještě větší míře – poskytovali zvýšenou podporu úvěrování bank eurozóny. Reagovali jsme tak na nefunkční finanční trhy, které oslabily schopnost měnové politiky ovlivnit perspektivu cenové stability pouhým rozhodnutím o výši úrokové sazby. Mezi těmito nestandardními opatřeními, jak jsme si zvykli je nazývat, je tím nejdůležitějším poskytnutí likvidity s plným přidělením prostřednictvím našich refinančních operací bankám eurozóny proti dobré záruce, a to při hlavní refinanční sazbě platné v té době pro některé termíny splatnosti značně přesahující týdenní operace. V roce 2009 jsme také prodloužili splatnost naší dlouhodobější refinanční operace na jeden rok. Tato rozhodnutí měla samozřejmě mimořádný význam.

Jak bylo správně zdůrazněno ve vašem návrhu usnesení o výroční zprávě ECB, tato zvýšená podpora úvěrování úspěšně zabránila tomu, k čemu by došlo, pokud by se objevila další dysfunkční napětí – a to propadu nebo mnohem hlubší recesi. Dovolu, abych zdůraznil, že celý náš postup byl plně v souladu s naším mandátem udržet ve střednědobém horizontu cenovou stabilitu v eurozóně jako celku. To, že jsme dokázali svůj mandát věrohodně plnit, se odráží v příznivém inflačním výhledu a dobře ukotvených inflačních očekáváních v eurozóně.

Po určitém zlepšení podmínek na finančních trzích v průběhu roku 2009 znovu vypuklo napětí na trzích v celé řadě segmentů na trhu s dluhopisy eurozóny. Vzhledem k tomu, že hladké fungování trhu s dluhopisy je nezbytné pro přenos klíčových úrokových sazeb ECB, rozhodli jsme se do trhů s dluhovými cennými papíry eurozóny zasáhnout, a pomoci tak obnovit běžnější přenos měnové politiky do ekonomiky. Za tímto účelem jsme zavedli náš program pro trhy s cennými papíry. Abychom se ujistili, že tento program neovlivní náš vztah k měnové politice, stahujeme zpátky veškeré investované prostředky.

Shrnu-li to, dovoluji mi zdůraznit, že všechna nestandardní opatření, která jsme přijali v období náhlého finanční tísně, mají dočasný charakter a byla navržena s tím, že se počítá s jejich ukončením. Některá nestandardní opatření zahájená v roce 2009 a začátkem roku 2010 byla již ukončena, neboť se zlepšily podmínky na některých finančních trzích a bere se v úvahu i pokračující oživení ekonomiky eurozóny.

Dovolte, abych se s vámi na chvíli podělil o některé myšlenky z dosavadní bilance eura. Zásadní jsou podle mého názoru tři body.

Za prvé, ECB splnila to, co se od ní v souladu s jejím mandátem stanoveným Smlouvou očekávalo, tedy udržení cenové stability. A skutečně, průměrná inflace v eurozóně za posledních téměř 12 let činí 1,97 %. To plně odráží naši definici cenové stability, tedy náš cíl udržet roční míru inflace v eurozóně pod 2 % a ve střednědobém horizontu okolo 2 %. V tomto smyslu systém eura fungoval v posledních 12 letech jako pevný základ stability a důvěry a stejně působil v nedávné době i přes náročné podmínky vytvořené globální finanční krizí.

Za druhé – a to se příznivě odráží na důvěryhodnosti měnové politiky ECB – inflační očekávání, jak už jsem řekl, zůstala pevně ukotvena na úrovni odpovídající cenové stabilitě.

Za třetí, tento úspěch je dle našeho přesvědčení založen na úplné nezávislosti ECB na politickém vlivu, na jejím hlavním úkolu udržet cenovou stabilitu a na její transparentní komunikaci, zejména pokud jde o definici cenové stability. Měnová strategie ECB využívající dva pilíře umožňuje zaměřit její činnost, která se opírá o pevný analytický rámec, do budoucna a na střednědobý horizont. Tento rámec zahrnuje podrobnou analýzu měnového vývoje a vývoje v oblasti úvěrů s přihlédnutím k peněžnímu charakteru inflace ve střednědobém až dlouhodobém horizontu.

Domníváme se, že tento komplexní přístup umožňuje kvalifikované a soudržné rozhodování a zároveň je stabilizujícím faktorem přesahujícím krátkodobé výkyvy.

Pokud jde o vnější rozměr eura, dovoluji mi jen podotknout, že naše měna se etablovala na mezinárodní úrovni. V roce 2009 tvořilo euro přibližně 30 % zásob zahraničních dluhových cenných papírů a zásob světových devizových rezerv.

Když mluvíme o vnějším rozměru eura, zmíním se o problematice současných zahraničních směnných kurzů, což je oblast, kde bych nabádal k velké obezřetnosti.

Existují zde dvě hlavní témata. Jedním je vztah mezi hlavními směnitelnými měnami průmyslových zemí s pohyblivým kurzem, jako je dolar, euro, japonský jen, libra šterlinků a kanadský dolar. Tyto měny mají pohyblivý kurz od zhroutení brettonwoodského systému na počátku 70. let minulého století. Měl bych zdůraznit pevné přesvědčení mezinárodního společenství, že nadměrné výkyvy a chaotičnost směnných kurzů mají nepříznivé dopady na hospodářskou a finanční stabilitu.

Dovolte, abych řekl, že ECB vítá nedávná prohlášení amerických orgánů, a sice amerického ministra financí a předsedy Federální rezervní banky, v nichž opakovaně zaznívá, že silný dolar vůči ostatním hlavním směnitelným měnám je v zájmu Spojených států. Tento názor plně sdílím. Dolar, který se mezi hlavními měnami vyspělých ekonomik těší důvěryhodnosti, je v zájmu Spojených států, Evropy i celého mezinárodního společenství.

Druhé téma se týká měn rozvíjejících se tržních ekonomik, které mají přebytky na běžném účtu a jejich směnné kurzy nejsou dostatečně pružné. V této otázce se mezinárodní společenství shoduje v tom – a znovu to zaznělo minulý týden v Koreji a tvrdí to také Komise – že přechod k systémům směnných kurzů více řízených trhem, zvýšení stability kurzů, které by měly odrážet skutečnou situaci, a upuštění od konkurenční devalvace měn jsou v zájmu rozvíjejících se ekonomik i mezinárodního společenství.

Představitelé ECB říkali, že teď není čas podléhat samolibost. Nyní to platí více než kdy předtím. Před sebou máme nejrůznější výzvy. Všechny příslušné orgány stejně jako soukromý sektor musí plně převzít svou odpovědnost, a to platí pro výkonné složky, centrální banky, regulátory, orgány dohledu, soukromé subjekty i finanční odvětví. Současná krize především jasně ukázala, že uskutečňování ambiciózních reforem hospodářského vládnutí je v zájmu jednotlivých zemí eurozóny i eurozóny jako celku.

Návrhy předložené předsedou Van Rompuyem týkající se reformy správy ekonomických záležitostí v EU, jež byly schváleny na zasedání Evropské rady v říjnu 2010, představují zdokonalení současného rámce pro dohled na úrovni EU a zdají se být obecně vhodné pro země EU, které nejsou zapojeny do měnové unie. Nicméně co se týče specifických požadavků eurozóny, postrádají podle našeho názoru to, co považujeme za nezbytné pro zajištění co nejlepšího fungování ekonomiky s jednotnou měnou.

Jsem přesvědčen o tom, že v příštích měsících Evropský parlament pomůže Evropě udělat potřebný zásadní pokrok v oblasti správy ekonomických záležitostí. Prostřednictvím své legislativní úlohy v souvislosti s finančním dohledem a Evropské rady pro systémová rizika (ESRB) prokázal Evropský parlament své odhodlání, pokud jde o zásadně důležité otázky.

Rád bych využil této příležitosti, abych vám za to poděkoval a znovu vyjádřil své přesvědčení, že vliv Parlamentu v rozpravě o správě ekonomických záležitostí bude rozhodující.

Další důležitý úkol se týká finanční regulace. Měli bychom plně využít poučení z krize a udržet tempo finanční reformy. Jak se uvádí ve vašem návrhu usnesení, klíčový význam má rychlé provedení Basilejské dohody III. K dosažení transparentnějšího a pružnějšího finančního systému jsou nezbytné také legislativní návrhy Komise o krátkém prodeji a OTC derivátech.

Čeká nás rozhodující rok. V roce 2011 by mělo dojít k přijetí revidovaného rámce správy, k velmi důkladné diskusi o rámci pro řízení krizí a případně k zahájení postupu pro změnu Smlouvy. Je zapotřebí všechny tyto reformy řádně provést, aby eurozóna a Evropa jako celek byly schopny účinněji a s větším přesvědčením čelit budoucím výzvám.

Rok 2011 bude také prvním rokem existence Evropské rady pro systémová rizika. Jak požaduje váš návrh usnesení, děláme vše, co je v našich silách, abychom tento nový subjekt podpořili. Zároveň ovšem zůstává zachována úplná nezávislost a hlavní mandát ECB zakotvené v Maastrichtské smlouvě; tuto věc jsem již Evropskému parlamentu zdůraznil.

I nadále budeme naplňovat svůj mandát. Právě to od nás Smlouva požaduje. Můžete se spolehnout, že to, co naši spoluobčané očekávají, splníme.

Olli Rehn, člen Komise. – Pane předsedo, dovoluji, abych nejprve poděkoval zpravodaji Burkhardu Balzovi za důkladnou a komplexní zprávu o výroční zprávě ECB za rok 2009. Komise zprávu, která odpovídajícím způsobem odráží klíčové otázky, vítá. Zpráva uznává a oceňuje práci, kterou ECB odvedla při řešení krize. Komise tento názor sdílí. ECB pod pevným vedením prezidenta Jean-Clauda Tricheta v této obtížné situaci obratně a bezpečně manévrovala.

Chci využít této příležitosti a poděkovat Jeanu-Claudu Trichetovi za skvělou spolupráci, a především za jeho klíčovou úlohu v této bouřlivé době. Tím, že ECB důsledně sledovala dění a přijala nestandardní opatření, byla nápomocna při naléhavém řešení nastalé situace s cílem překonat krizi, a položila tak základy pro udržitelný růst a vytváření pracovních míst.

Vaše zpráva správně zdůrazňuje, že finanční krize odhalila nutnost posílení ekonomického dohledu v eurozóně. Komise s tímto souhlasí, a právě proto jsme předložili několik legislativních návrhů na posílení správy ekonomických záležitostí v EU, a především v eurozóně.

Vzali jsme v úvahu také některé návrhy představené ve zprávě poslance Feia s cílem posílit a rozšířit správu ekonomických záležitostí v Unii. Hospodářský a měnový výbor obdržel návrhy Komise a v současné době usilovně pracuje, aby dodržel náročný termín v červnu příštího roku, což oceňuji a vítám.

Dovolte, abych nyní přešel k druhé části rozpravy, tedy k poslednímu vývoji v oblasti mezinárodních směnných kurzů. Je pravda, že v posledních týdnech se zvýšila kolísavost na zahraničních devizových trzích a nastaly významné posuny v hodnotě hlavních dvoustranných směnných kurzů.

Od června letošního roku posílilo euro vůči dolaru vzhledem k přesvědčivějším údajům o hospodářství eurozóny a vzhledem k další expanzi americké měnové politiky. Nicméně později v důsledku zvýšených obav o veřejné finance členských států – především v Irsku – euro vůči většině měn poněkud oslabilo. Reálná hodnota eura se aktuálně pohybuje kolem svého dlouhodobého průměru poté, co v letošním roce došlo k jejímu poklesu z nadhodnocené úrovně z konce loňského roku. Ve srovnání s počátkem roku poklesla hodnota eura reálně asi o 7 %.

V souvislosti s pomalu probíhajícím oživením ve vyspělých ekonomikách a s velkým přílivem kapitálu do rozvíjejících se ekonomik se mnohé země snaží oslabit svou měnu nebo se alespoň uchylují k jejímu podhodnocení, aby tak získaly konkurenční výhodu. Je proto důležité, že vedoucí představitelé zemí skupiny G20 na summitu v Soulu minulý týden velmi jasně a závazně prohlásili, že se zdrží konkurenční devalvace svých měn.

Na summitu G20 bylo zároveň dohodnuto, že bude skupina i nadále usilovat o opětovné nastolení rovnováhy globálního růstu. Skupina se dohodla na tom, že bude pracovat na orientačních pokynech. Je zřejmé, že při nezbytném znovunastolení rovnováhy musí určitou roli hrát pružnost směnných kurzů, aby tak směnné kurzy odrážely ekonomickou realitu, jak zdůraznil prezident Trichet. Komise bude podporovat tento důležitý prvek v činnosti skupiny G20 i nadále, jež bude i jednou z klíčových věcí, na které se zaměří francouzské předsednictví skupiny G20 v příštím roce.

A konečně vás musím informovat o důležitém vývoji v rámci eurozóny. Včera, poté co Rada ECOFIN příznivě přijala žádost irské vlády o finanční pomoc ze strany EU, se ministři shodli s Komisí a ECB na tom, že poskytnutí pomoci Irsku je oprávněné v zájmu zajištění finanční stability v Evropě. Finanční podporu je možné poskytnout v rámci programu podmíněného přijetím přísných pravidel, o kterém v současné době s irskými orgány jedná Komise a MMF ve spolupráci s ECB. Prostřednictvím tohoto programu budou zásadním způsobem řešeny fiskální problémy irské ekonomiky a program bude zahrnovat také fond pro případné budoucí kapitálové potřeby bankovního sektoru. Pro odstranění napětí v bankovním sektoru bude nutno přijmout celou řadu opatření, včetně snižování zadluženosti a restrukturalizace, s cílem přispět k tomu, aby irský bankovní systém plnil řádně svou úlohu v rámci fungování celého hospodářství.

Technická jednání o programu EU a MMF jsou nyní v plném proudu a vyjednávání může být uzavřeno do konce listopadu. Kromě financování ze strany EU a MMF vám mohu sdělit, že Velká Británie a Švédsko uvedly, že jsou připraveny podílet se na programu prostřednictvím dvoustranných úvěrů, což je vítaná skutečnost.

Celkově jsou včerejší rozhodnutí zásadním krokem vpřed ve společném úsilí o stabilizaci irské ekonomiky, a tedy o zajištění finanční stability v Evropě.

Jean-Paul Gauzès, *jménem skupiny PPE.* – (FR) Pane předsedo, pane Trichete, pane komisaři, dámy a pánové, samozřejmě se připojuji k slovům chvály na činnost ECB, nebudu však opakovat to, co již řekl můj kolega pan Balz nebo to, co je uvedeno v usnesení. V krátké době mně, kterou mám k dispozici, bych chtěl pouze říci, že musíme brát ohled na své spoluobčany.

Proč to dnes takto říkám? Protože včera večer se na všech francouzských televizních programech předváděl jeden budoucí prezidentský kandidát, který roztrhal okopírovanou a zvětšenou 10 eurovou bankovku a dokazoval, že tím, že tuto bankovku roztrhá, roztrhá i příčinu všech našich problémů.

To pochopitelně není pravda. Zapotřebí je jediné, a to společně se snažit vzájemně komunikovat. Práce v oblasti dohledu, organizace a regulace, o níž jste se, pane předsedo, zmínil, byla odvedena prvotřídně. Víte, že máte podporu Parlamentu, sám jste to řekl. Máme však před sebou opravdový úkol, pokud jde o ty naše spoluobčany, kteří nechápou, co se jim sděluje.

Novinové titulky přinášejí den ode dne chmurnější řešení a nepravděpodobné situace a mohu vám říci, že v pátek, když jsem byl v terénu, jak my v politice říkáme, setkal jsem se téměř se 100 až 150 lidmi. Všichni se mě ptali na totéž. Co se stane s eurem? Strach, který pociťují naši spoluobčané, neodpovídá tomu, co dělá, a dobře dělá, Evropská centrální banka.

George Sabin Cutaș, *jménem skupiny S&D.* – (RO) Pane předsedo, nejprve bych chtěl poděkovat zpravodaji, panu Balzovi, za spolupráci. Vítám také skutečnost, že Evropská centrální banka získala po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost statut orgánu EU.

Za druhé bych chtěl upozornit, že mezi ekonomikami eurozóny existují značné makroekonomické rozdíly, které zdůrazňují potřebu užší harmonizace mezi hospodářskými a měnovými politikami. Pakt o stabilitě a růstu není vhodným nástrojem pro řešení současné hospodářské nerovnováhy. Jedním z východisek z této patové situace by mohlo být vydávání státních dluhopisů na úrovni EU. Tento mechanismus solidarity by zajistil stabilní financování členským státům, které se ocitly ve velké tísní, vedl by k účinnějšímu

rozpočtovému dohledu a podstatně by zlepšil likviditu. Jednotnou měnu by mělo doplnit zpřísnění fiskální politiky a společný dlouhodobý dluh.

Nezodpovědné chování finančních subjektů přispělo ke vzniku hospodářské a finanční krize. Kromě toho nedávné spekulativní útoky proti některým členským státům ztížily těmto státům možnost půjčit si peníze na mezinárodních finančních trzích, což mělo v praxi vliv na stabilitu celé eurozóny. Domnívám se proto, že je třeba mít stálý mechanismus, který by eurozónu chránil před spekulativními útoky. Je úkolem Evropské komise, aby sledovala činnost stávajících ratingových agentur a navrhla strukturu pro ratingovou agenturu na úrovni EU.

Musíme mít také na paměti, že úsporná opatření přijatá vnitrostátními vládami by mohla výrazně zhoršit vyhlídky na oživení evropského hospodářství. Proto je požadován model správy ekonomických záležitostí na úrovni EU, který v sobě bude spojovat fiskální konsolidaci s tvorbou nových pracovních míst.

Komise také musí navrhnout konkrétní cíle na překlenutí rozdílů v konkurenceschopnosti jednotlivých ekonomik EU a v neposlední řadě pokročit s investicemi do zelených energií.

Sylvie Goulard, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane

předsedo, pane komisaři, v první řadě se připojuji ke slovům chvály na našeho zpravodaje, který tento problém dle mého názoru nastínil velice jasně.

Ve své zprávě klade důraz na inovace, které umožnila Lisabonská smlouva, a opravdu chci poděkovat vám, pane Trichete, že jste dnes večer opět připomněl těm z nás, kteří si toho patrně nejsou vědomi – mimochodem včetně těch, kteří ji podepsali a ratifikovali – že Lisabonská smlouva zahrnuje zásadní novinku: budeme mít možnost diskutovat veřejně, v tomto sále, o reformě Paktu o stabilitě.

Komise pod vedením pana Rehna navrhla soubor návrhů, které jsou na správné cestě a jsou značně odvážné, zejména v požadavku na posílení kázně zohledněním makroekonomické nerovnováhy, o které se pan Balz ve své zprávě vlastně již zmínil. A co víc, několikrát, pane Trichete, poukazujete na „zásadní pokrok“, jinak řečeno, skutečný krok kupředu v této zprávě.

Plně souhlasím s tím, co řekl pan Gauzès. Když vyjdeme do terénu, téměř si klademe otázku, zda jsou návrhy, které Komise předložila v září, zcela na místě a zda by se v zájmu dosažení co největšího pokroku neměla vzít v úvahu krize probíhající v současné době. Chtěla bych zde poukázat na to, že ti, kteří navrhli euro, nikdy nepomysleli na to, že bychom prostě mohli dlouhodobě koordinovat hospodářské politiky. Předpokládala se politická unie, tedy schopnost přijímat rozhodnutí pod dohledem Parlamentu.

Co osobně považuji za poněkud zarážející, když mluvíme s občany, je to, že zde nakonec máme motoristy – členské státy – kteří jsou současně za volantem i na kraji silnice v roli policistů. Tak nějak stávající systém funguje, jinými slovy, jsme současně řidičem, i tím, kdo uděluje pokuty, a tím, kdo má ostatní auta kontrolovat. Myslím, že takhle silniční provoz v žádné zemi neprobíhá. Chtěli bychom proto trochu zvýšit pokuty a budeme na tom pracovat. Děkuji vám, že jste nám připomněl, že jsme to v obecném evropském zájmu již v praxi udělali v souvislosti s reformou finančního dohledu.

Sven Giegold, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, nejprve mi dovolu, abych jménem své skupiny vyjádřil poděkování panu Balzovi za vstřícnou atmosféru, ve které probíhala naše jednání. K ještě větší vyváženosti zprávy přispělo i několik našich

návrhů. Pro období let 2009–2010 byla charakteristická mimořádná opatření ze strany Evropské centrální banky a s ohledem na tento mimořádný hospodářský vývoj bych rád ještě jednou poděkoval panu Trichetovi za přijetí těchto opatření, zejména proto, že ne vždy byla dobře přijata v jeho vlastní instituci.

V tomto období jsme pozorovali, že Pakt o stabilitě a růstu je nedostatečný. Potřebujeme spíše účinnou koordinaci hospodářské politiky, která zohledňuje nejen dluh veřejných financí, ale také dluh soukromého sektoru, a která řeší hospodářskou nerovnováhu nejen v zemích se schodkem, ale také v zemích vytvářejících přebytek. Co se týče cen, musíme se zaměřit nejen na spotřebitelské ceny, ale také na ceny nemovitostí, jejich spekulativní vývoj a vytváření bublin.

Především – a to neustále prosazujeme – potřebujeme pro daňovou konkurenci v Evropské unii už jednou provždy nějaký rámec. Je nepřijatelné, abychom měli rozsáhlé úsporné programy na straně výdajů, zatímco na straně příjmů panuje mezi jednotlivými zeměmi i nadále neomezená daňová konkurence.

Obzvláště je nepřijatelné – a je nemožné vysvětlit to našim občanům – že v takové situaci, jakou v současnosti máme, zachraňujeme irské banky, ale už se zároveň nesnažíme o to, aby skandálně nízká sazba daně z příjmu právnických osob, která v Irsku činí 12,5 %, byla upravena na obvyklou evropskou sazbu 25 %. Zde musíme vést nějaká přímá jednání.

Také bych chtěl požádat pana Tricheta, aby se vyjádřil ke dvěma otázkám ve zprávě, a to k otázce transparentnosti, jak je uvedeno v bodě 21, a k otázce akceptované záruky, jak je uvedeno v bodě 39. Tyto otázky jste dosud nekomentoval. Jménem všech zpravodajů a stínových zpravodajů bych uvítal, kdybyste se konkrétně k těmto věcem vyjádřil.

Kay Swinburne, *jménem skupiny ECR*. – Pane předsedo, chtěla bych poblahopřát panu Balzovi k jeho zprávě. Nicméně v době, kdy euro každý den čelí novým krizím a kdy se všeobecně má za to, že pro přežití jsou potřebné nové formy vládnutí a nová pravidla, je těžké, aby ECB řešila vnější globální otázky.

Nicméně právě v tom by mohl být ten problém. Doposud se většině velkých globálních hráčů dařilo spolupracovat a společně hledat řešení problémů globální finanční krize. Koordinace reformy právních předpisů v oblasti finančních služeb, zejména v oblastech, jako jsou např. deriváty, neměla obdoby. Když jsou však bráněny vnitrostátní měny na rozdíl od nadnárodních bank, je zde velké nebezpečí, že se mnohostranná koordinace začne rozpadat.

Pokud se ovšem ECB bude starat především o ochranu eura, Federální rezervní banka bude chránit dolar a Číňané jüan, prohrajeme všichni.

Od svého vzniku vykonává ECB nesnadnou práci při vyrovnávání různých kultur a metod měnové politiky. Věřím, že i když je pod silným vnitřním tlakem, využije svých odborných znalostí v těchto oblastech a pozvedne spolupráci nad rámec EU na globální úroveň.

PŘESEDÁJÍCÍ: SILVANA KOCH-MEHRIN

místopředsedkyně

Jürgen Klute, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (DE) Paní předsedající, chtěl bych nejprve upřímně poděkovat panu Balzovi za konstruktivní spolupráci. Mohu jen zdůraznit, že i přes naše rozdílné postoje byla společná práce pozitivní zkušeností.

Mnozí se domnívali – a to bych zde chtěl znovu zdůraznit – že krize v eurozóně skončila. Irsko ukazuje, že tomu tak není. Stejně jako dříve se Evropa dobrovolně sama vydává finančním trhům. Členské státy EU stále musí nabízet své státní dluhopisy v bazaru finančních trhů a snaží se získat důvěru spekulantů přijímáním sebevražedných úsporných balíčků. O víkendu jsme opět mohli pozorovat, kam nás to vede. Tentokrát to nebyli Řekové, kteří mají údajně všichni sklon podvádět, nýbrž vzorné Irsko, které bylo nuceno obrátit se s žádostí na evropský záchranný fond, aby zachránilo svůj bankovní systém – systém, který byl dlouhou dobu považován za příkladný vzor deregulace.

Mezitím již finanční sektor pošilhá po kapitulaci Portugalska, neboť jeho úrokové sazby i nadále stoupají. Evropská centrální banka musí nést za toto dramatické dění část odpovědnosti. Nepodařilo se jí a stále se jí ještě nedaří využít evropské dluhopisy jako civilizovanou alternativu k hazardnímu přístupu. I když polovina Evropy se z krize zotavuje, ECB nečinně přihlíží, jak se zbývající část dál a dál propadá do chudoby a nejistoty. Zničující paušální škrtky jednotlivých vnitrostátních ekonomik mohou být po chuti evropským investičním a bankovním gigantům, ale v ničem nepomáhají ani Irsku, ani měnové unii a ECB.

Nevěnujte prosím pozornost zjednodušené finanční abecedě paní Merkelové, pane Trichete. Pokud chcete zachránit hospodářskou a měnovou unii, nenechávejte evropské státní dluhopisy ležet ladem. Zaveďte evropské dluhopisy dříve, než si spekulanti vyžádají svou další oběť.

(Řečník souhlasil s přijetím otázky podle postupu modré karty podle čl. 149 odst. 8)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Paní předsedající, chtěl jsem se zeptat pana Kluteho, jak může být jeho návrh celoevropských státních dluhopisů a evropských dluhopisů v souladu s postojem německého Spolkového ústavního soudu k těmto otázkám a jaký by byl podle něj výsledek, pokud by takové opatření bylo předloženo německému Spolkovému ústavnímu soudu v Karlsruhe.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Paní předsedající, připouštím, že je to těžké odhadnout. Takhle spatra na to nedokážu odpovědět. Nepochybně se jedná o složitou situaci, ale myslím, že věci už dospěly tak daleko, že by snad bylo možné to přehodnotit. Je mi líto, ale na tuto otázku neumím dát okamžitou odpověď.

John Bufton, jménem skupiny EFD. – Paní předsedající, s velkým zájmem jsem si přečetl zprávu Hospodářského a měnového výboru o výroční zprávě Evropské centrální banky. Zpráva potvrzuje, že k problémům, kterých jsme svědky, přispěly obrovské rozdíly mezi členskými státy eurozóny. Zpráva uvádí, že „tyto rozdíly znamenají značné problémy z hlediska vhodné měnové politiky v eurozóně,“ a zdůrazňuje, že „finanční krize v některých zemích eurozóny má výrazný dopad na eurozónu jako celek,“ přičemž je odrazem tohoto „nedostatečného fungování eurozóny“.

Snažím se vidět smysl toho, že je požadována větší koordinace hospodářských politik v rámci eurozóny. Prvotní reakcí bylo posílit správu ekonomických záležitostí, ale právě omezení daná vnucovaným sjednocováním ve spojení s vnějšími příčinami, které jsou dosud mimo naši kontrolu, zavedla jednotlivé členské státy do finanční krize. Tento systém možná neposkytuje potřebnou ekonomickou pružnost a sebeurčení, které by vládám umožnily účinně řešit jejich specifické problémy, jako je například míra inflace.

Zpráva tuto otázku objasňuje a konstatuje, že krize a následná záchranná opatření a balíčky ekonomických pobídek „vedla k přijetí rozsáhlých úsporných opatření... která značně omezují schopnost vlád jednat“.

Jeden z argumentů zní, že nemůžeme mít jednotnou měnu bez dalšího sjednocování, které má odstranit rozdíly mezi členskými státy a v úrovni bohatství. Nicméně každý realisticky uvažující člověk ví, že k tomu nedojde. Je to proti lidské přirozenosti, která by se logicky měla projevat v demokracii, ať jakkoli nepohodlné.

Je eurozóna připravená v lednu na Estonsko? Pozdvihuji obočí nad tvrzením, že „přijetí eura v Estonku je důkazem statutu, který euro má“, které naznačuje, že to „povzbudí (další) členské státy, aby usilovaly o členství.“

Ideologické lpění na euru povede k tomu, že problémy s měnou opět vystoupí na povrch. Jednotná měna funguje pouze v pevně propojeném federálním prostředí. Jestliže takový byl konečný záměr Komise, možná proto zapřáhli koně za vůz.

I když Spojené království není v eurozóně, trpíme důsledky toho, že přispíváme na záchranná opatření a kvůli složitě provázaným ekonomikám v rámci Unie nemá smysl čekat na chvíli, kdy dojde na slova těch, kteří to přece říkali. Ta chvíle už minula.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Paní předsedající, bylo by dobré, kdyby tato zpráva pana Balze mohla být předkládána na rezervaci, a sice na rezervaci memoárů. Myslím, že bychom se dozvěděli mnohem více, kdybyste kapitolu o období let 2008–2009 představil z vašeho pohledu, pane Trichete. Pokud tyto znalosti nemáme, při práci tady poněkud tápeme a je důvod domnívat se, že existuje řada vnějších okolností, které v současné době neznáme. Nicméně jste, pane Trichete, uvedl, že dlouhodobější finanční opatření byla opět prodloužena. Možná je to dobře. Historie nám ukáže, zda to byla skutečně tak dobrá myšlenka. Nemusíme vždy ukazovat prstem přímo na Alana Greenspana.

Je tu něco, co mě znepokojuje, a to že našim občanům se jednoduše neříká, k čemu je tato likvidní pomoc skutečně používána, a také mě znepokojuje nedostatečná transparentnost, pokud jde o to, jakým způsobem jsou Irové nuceni – v očích mnoha lidí – schovat se pod tento deštník. Víme, že Irsko již obdrželo 130 miliard EUR, z nichž 35 miliard EUR šlo dceřině společnosti jedné německé firmy – Hyporealestate. Tak proč se v současné době hromadí tolik tlaku? Proč nejsme schopni říci, kdo jsou skuteční věřitelé irských bank? Je to moje životní pojištění u pojišťovny Allianz? Jsou to ve skutečnosti německé banky, jak se stále tvrdí? Pokud tomu tak je, nevedeme tady náhodou nesprávnou debatu? V tom případě bychom měli našim občanům poctivě říci, že jsou to oni, koho zachraňujeme, že to mohou být vaše vlastní peníze, které jste mylně investovali v Irsku, do bankovního prostředí na vratkých základech. To přirozeně vyvolává otázku, zda je každá irská banka pro tento systém nezbytně nutná. Proč nemáme odvahu smířit se s tím, že některá banka zkrachuje? Řešení jako v případě banky Lemman Brothers nemůže být vždy odpovědí. Je nutné, aby rizika byla spravedlivě rozložena, protože velká část dřívějších zisků plynula nepochybně do soukromého sektoru.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Pane předsedo, nejprve bych chtěla poblahopřát zpravodaji ke skvěle odvedené práci. Vzhledem k tomu, že Evropský parlament je hlavním orgánem, jehož prostřednictvím je Evropská centrální banka odpovědná evropským občanům, jsem velmi potěšena účastí pana prezidenta Tricheta na tomto plenárním zasedání a také mě těší, že se pravidelně zapojuje do diskusí o měnách v Hospodářském a měnovém výboru.

Finanční ekonomika má globální charakter. Krize je také globální. A právě proto musí být řešení krize rovněž globální. Nemůžeme přehlížet, že hospodářské a finanční problémy členských států stále ovlivňují euro ve všech jeho aspektech. Zde opět souhlasím se zpravodajem. Bohužel evropská měnová unie není v souladu s Paktem o stabilitě a růstu ani nevolá členské státy k odpovědnosti za dodržování všech jeho zásad. Proto mluvíme o narůstání veřejného dluhu a proto jsme nyní svědky nové vlny krize, která je krizí státních dluhů.

Pevně věřím, že otázky týkající se nezávislosti ECB a její odpovědnosti za rozhodování budou uspokojivě vyřešeny a že toto spolu s programem reforem zaměřeným na vytvoření úspěšné hospodářské unie přispěje k posílení Evropské unie a v ní existující eurozóny. Jsem přesvědčena, že se dokážeme z krize a ze svých chyb poučit a že krize nám poskytne nové příležitosti.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, euro má problémy, ale která směnitelná měna je po systémové krizi způsobené zdivočelými financemi nemá?

Zadluženost států je vážný problém. Nicméně nárůst schodků veřejných financí je výsledkem záchranných opatření pro soukromé banky z veřejných prostředků. Kromě toho hospodářství nutně potřebovalo oživení. Finanční krize se rychle rozšířila do reálné ekonomiky, což vedlo k prudkému poklesu hospodářské činnosti a k nárůstu nezaměstnanosti.

Šílený svět financí se zřejmě z krize nepoučil. Finanční instituce na Wall Street a v londýnské City, které přežily, spekulují na měnových trzích a nakrátko prodávají swapy úvěrového selhání, které dokonce ani nemají. Vzhledem k podezření, že by mohlo dojít k neplnění závazků, je nutné zvyšovat úrokové míry půjček pro státy, a to nepřímo, uložením úsporných opatření, což ještě více ztíží jejich hospodářské oživení.

Evropská solidarita se projevuje ztěžka a střídavě. Záchraná opatření pro Řecko znamenají v první řadě finanční záchranu francouzských a německých bank, které drží významné portfolio řeckých dluhů. Podpora poskytnutá Irsku je především finanční sanací britských a německých bank, které by případný pád irských bank velmi těžce poškodil.

Skutečnost, že kurz eura i nadále kolísá, není známkou toho, že společná měna je slabá. Je to odraz napětí na trzích, zejména vzhledem k měnové válce mezi Američany a Číňany.

Od začátku roku si už Čína dolary nepůjčuje, ale prodává je. Daňová situace ve Spojených státech je horší než v Evropě. Kromě federálních schodků veřejných financí jsou tu také obrovské schodky soukromé. Čtyřicet osm z padesáti států americké Unie má schodkový rozpočet.

Pan Van Rompuy hovořil o tom, že euro bojuje o přežití. Je na omylu. Euro, tento maják stability, o němž právě mluvil pan Trichet, pana Van Rompuye přežije, protože Evropská unie a její nosná struktura, Euroskupina, jsou tou nejvýznamnější hospodářskou jednotkou světa. I přes reálné problémy, na které Evropa neustále reaguje pouze váhavostí, je třeba zdůraznit, že ve světovém měřítku je 27 členských států největšími vývozci zboží, největšími dovozci zboží a největšími vývozci služeb.

Máme nejsolventnější vnitřní trh na světě. Mimo to vývoz evropských podniků v rámci vnitřního trhu je dvakrát větší než vývoz na světové trhy. Unie je hlavním cílem přímých investic třetích zemí. Společnosti v Evropské unii mají největší zásobu světových investic.

S 500 miliony obyvatel, respektive 7 % světové populace, vytváří Evropská unie 30 % hrubého světového produktu. Spojené státy vytvářejí 25 %, Japonsko 8 % a Čína 8 % světového produktu.

Naše Evropská unie, která také poskytuje 55 % světové rozvojové pomoci, by mohla mít větší vliv, kdyby naši vedoucí představitelé měli trochu více politické odvahy, kdyby využili sílu Evropy.

Na závěr chci dodat, že pro mezinárodní finance je nutno zavést přísný a transparentní rámec. Musíme pracovat společně, abychom naše problémy překonali.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Paní předsedající, jak již zdůraznil náš kolega pan Gauzès, někteří lidé nemají euro rádi, vidí v něm původce všeho zla a radují se z vyhlídky na rozpad eurozóny. Ale tito lidé jsou na omylu a žijí v minulosti. Současné problémy nezpůsobuje euro, naopak, euro nás chrání, aby nebylo ještě hůř. Potřebujeme společnou měnu, ale potřebujeme také řádnou správu eurozóny, volná spolupráce na základě jednomyslnosti už není možnou volbou.

Kolegové, jsme na lodi s obrovskou dírou v boku, teď jde o to buď jít ke dnu, nebo plavat. Ale vlády členských států si zřejmě stále myslí, že stačí vytvořit operační a pracovní skupiny a mluvit tu o hledání užší spolupráce, tu zase o něčem jiném. Dobrá zpráva je, že v případě Irska, jak se zdá, jednájí s větší rozhodností a rychleji, protože rychlý zákrok je potřebný a vítaný. Nejedná se pouze o záchranu jednotlivých zemí, ale také o důvěryhodnost eurozóny. Jde o to, že svět si nás prověřuje.

Jsme ochotni a schopni jednat? Důvěra světa v eurozónu je nutnou podmínkou pro stabilitu naší měny. Peníze v našich kapsách závisí na důvěře, kterou v nás mají druzí. Vyzývám proto politiky jednotlivých států, aby přestali hrát na populistickou kartu nebo veřejně trhat eurobankovky a aby si raději naši společnou měnu přisvojili a převzali za ni odpovědnost.

Na závěr ještě slovo o úsporných opatřeních. Jsou velmi kritizována a někteří lidé dokonce tvrdí, že poškodí hospodářství. Nepochybně musíme postupovat opatrně, ale tato opatření jsou nutná pro ozdravení veřejných financí v dlouhodobém horizontu a jsou také známkou solidarity mezi zeměmi eurozóny. Domnívám se, že bychom měli hovořit nejen o straně výdajů, ale také o straně příjmů, protože i tam jsou reformy potřebné a velmi dlouho očekávané – ať se jedná o pracovní trh, důchody nebo sociální zabezpečení.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Paní předsedající, od zavedení eura nezažila Evropská centrální banka rok tak bohatý na události, jako byl rok 2009. Boj s krizí stál velké úsilí a stále probíhá. Myslím si, že k řešení krize bychom měli zaujmout lepší a rozhodnější přístup. Zřízení evropského fondu pro mimořádné události není systémové řešení. Stále budeme mít obrovské dluhy, které země, jako je Řecko nebo Irsko, nikdy nebudou schopny splatit. Co však doopravdy pomáhá, je tvrdá, přísně vymezená rozpočtová kázeň a doprovodné automatické sankce. Naštěstí je zpráva pana Balze v tomto bodě zcela jasná. Rada by měla zaujmout stejný postoj při přizpůsobování Paktu o stabilitě a růstu. Máme-li krizi překonat, škrty jsou potřebné. Většina zde v sále by měla tuto zásadu vztáhnout také na evropský rozpočet. Souhlas s navýšením rozpočtu o 2,9 % je již značný kompromis. Nikdo z občanů nepochopí, proč Parlament chce stále více a požaduje další kompromisy. Proto to prosím nedělejte!

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Paní předsedající, podle zápisu z jednání ministrů financí Evropské měnové unie začátkem září letošního roku, který zveřejnila tisková agentura

Reuters, jste se, pane prezidente Trichete, údajně vyjádřil, že kdybyste věděl, že se Slovensko nepřipojí k dobrovolné finanční pomoci pro řeckou vládu, nikdy byste nesouhlasil s jeho přijetím do eurozóny. Pokud však vím, uvedený projekt, jehož cílem je ochránit velké finanční instituce před rozsáhlými finančními ztrátami vyplývajícími z neschopnosti Řecka splácet své závazky, jste navenek označil jako projev dobrovolné solidarity.

Možná vám, vážený pane prezidente, při vašem každodenním nakládání s miliardami ušlo, že ze stejné finanční částky, jakou vy sám dostáváte měsíčně za výkon funkce, musí u nás doma za měsíc vyžít téměř stovka rodin.

Pokud si, pane Trichete, opravdu myslíte, že by si tyto rodiny žijící z částky 600 až 700 EUR měsíčně nebo důchodci žijící z 300 EUR měsíčně měli odepřít další jídlo denně jen proto, aby si vaši kolegové z bank a finančních fondů udrželi svoje zisky, mohli si vyplácet vysoké odměny a dopřávat si ještě více kaviáru, tak to prosím nenazývejte solidaritou.

Vím, že situace v Evropě je velmi složitá, ale Slovensko rozhodně není tou zemí, kterou byste mohli oprávněně kritizovat.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Paní předsedající, zásah v Irsku v podstatě dokazuje, že EU měla přijít se společným řešením pro evropské banky, zejména velké banky, dříve než se začala zabývat čímkoli jiným. V praxi dnes otevřeně mluvíme o selhání států, nicméně jasný návrh řešení pro evropské banky nemáme.

Intervence v Řecku a její průběh ukazuje, že Evropa potřebuje evropská řešení. Dosavadní řešení je v podstatě založeno na dvoustranné pomoci, kdy každou zemi musí posoudit její partneři na základě kritérií, která nejsou ani jasná, ani pevná. Evropská centrální banka (ECB) působila v této situaci jako stabilizační prvek a zaplnila některé mezery, zejména co se týče zranitelnosti státního dluhu. Ale nenechte se mýlit, pokračovat dál tímto způsobem ve střednědobém horizontu není možné.

Chtěla bych proto položit prezidentovi Evropské centrální banky následující tři otázky. Za prvé, jaký je postoj ECB ke stabilnímu modelu pro vytvoření skutečně solidárního systému mezi členskými státy s ohledem na státní dluh? Potřebujeme ho a neměli bychom se vyhýbat realitě. Za druhé, jaké rozdíly, pokud je dokážeme určit, vedly ECB k tomu, aby neschválila všechna doporučení ve zprávě vypracované pracovní skupinou pod vedením Van Rompuye? Za třetí, domnívá se ECB, že Evropská unie může přežít v situaci, kdy se prohlubují rozdíly v růstu mezi jednotlivými členskými státy, a bez společného nástroje, který v těchto růstových strategiích znovu nastolí určité sbližování?

Seán Kelly (PPE). – (GA) Paní předsedající, jako poslanec za Irsko nemohu říci, že jsem příliš hrdý na to, co se v současné době v mé zemi děje. Jsem si však jist, že většina našich občanů chce udělat všechno, co je potřeba, aby se věci daly do pořádku.

– A k tomu, aby se věci v Irsku daly do pořádku, jsou nutné dvě věci. Za prvé jsme se bohužel museli obrátit na ECB a MMF s žádostí o krátkodobou pomoc. Za druhé, a co je důležitější, struktura dohledu ze strany evropských orgánů musí fungovat účinně, aby se v budoucnu už nevytvořil pohodlný vztah mezi pochybnými bankami, liknavými regulátory a slabými vládami. Za třetí, chci požádat občany, aby se trochu uklidnili, pokud jde o daň z příjmů právnických osob, protože je to za prvé otázka subsidiarity, za druhé, jiné země v EU mají podobné sazby a za třetí, v současné době by to ještě zhoršilo už tak velmi složitou situaci v Irsku.

–(GA) Vím, že občané Irska velmi chtějí mít práci a že se věci, až přijde čas, změní.

Proinsias De Rossa (S&D). – Paní předsedající, komisař Rehn a pan Trichet nám zde dnes večer poskytli více informací než irská vláda, která nás uvedla v omyl a celé měsíce nám lhala. Více se starala o bránění svého historického dědictví než o obranu obživy našich občanů v budoucnu a samozřejmě peněžní měny Irska a Evropy.

Vyzývám dnes večer komisaře Rehna a pana Tricheta, aby zajistili takový časový rámec pro pomoc a cíle, pokud jde o schodky a dluh, který by zohledňoval sociální cíle Evropy a rovněž potřebu zajistit, aby nebyla narušena schopnost Irska dosahovat hospodářského růstu a vytváření pracovních míst.

Prosím potvrďte také, že plně chápete, že zvýšení 12,5% daně z příjmu právnických osob není řešením krize v Irsku ani současné krize v Evropě, ale ve skutečnosti by to mohlo v Irsku vytvořit hospodářskou a pracovní pouštinu?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Paní předsedající, chtěl bych velmi poděkovat panu Trichetovi a panu Rehnovi za to, jak naprosto skvělou práci v této neklidné době odvedli. Na oba mám velmi specifickou otázku. V mé zemi, která není členem eurozóny, probíhá v současnosti asi takováto diskuse: „Přesně to dokazuje, co jsme říkali, když jsme v roce 2001 hlasovali proti euru. Ukazuje se, že jsme měli pravdu – euro nemůže fungovat“.

To je samozřejmě chybné tvrzení. Proto vám oběma, pánové, položím otázku. Domnívám se, že klíčovou otázkou na vás dva a klíčovou odpovědností je vysvětlit, proč se Evropa a eurozóna dostaly do této obtížné situace. Je to proto, že eurozóna a společná měna mají problémy? Nebo proto, že máme řadu politiků v jednotlivých zemích, tedy v zemích, jako je Irsko, Portugalsko, Španělsko a Řecko, kteří ve skutečnosti nedělali svoji práci? Pánové, to musíte vysvětlit. Jinak to nikdy nedokážu vysvětlit, až se vrátím zpátky domů.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Paní předsedající, chtěl bych položit otázku panu Trichetovi. Proč jste vy jako prezident Evropské centrální banky a Evropská komise zcela kapitulovali před spekulanty a nejrůznějšími žraloky na mezinárodních finančních trzích? Dovolili jste jim, aby kvůli irské krizi vyvolali paniku na trzích – paniku naplánovanou tak, aby vás to přinutilo zasáhnout, a zaručit tak držitelům dluhopisů miliardy, které vsadili na špatné dluhy. Protože vám hrozili, že příště zaútočí na Portugalsko a Španělsko, vy a komisař Rehn jste úplně kapitulovali před tržní diktaturou, která je nevolená, bez tváře a bez odpovědnosti.

Mohu vás požádat, abyste to ospravedlnili? Soukromí spekulanti a držitelé dluhopisů hazardují s desítkami miliard v soukromých obchodech se soukromými developery a soukromými bankéři v Irsku pro soukromý zisk, a když riskantní hra nevyjde, podpoříte ubohou vládu v Irsku, aby náklady za tuto hru uvalila na pracující, důchodce a chudé lidi. Nyní jste vyslali MMF jako úderné jednotky neoliberalního kapitalismu, abyste přinutili irské občany platit.

Z morálního hlediska a ve všech ostatních ohledech by platit neměli a tomuto ničivému útoku na jejich služby, životní úroveň a demokracii se musí vzepřít.

Gerard Batten (EFD). – Paní předsedající, mí voliči v Londýně si jednoduše nemohou dovolit věnovat odhadovaných 288 liber na rodinu jako svůj příspěvek na sedmimiliardovou finanční záchranu Irska. Irové si za svůj osud mohou sami, jejich vláda špatně řídila hospodářství země a podporovala rozmach výstavby nemovitostí bez ohledu na realitu. Ale nejhorší je, že přistoupili k jednotné evropské měně.

Prvním krokem při řešení jejich problémů má být opuštění eura. Místo toho se Irsko rozhodlo, že se podřídí finanční správě z Evropské unie. Čím déle potrvá, než euro opustí, tím horší budou následky tohoto kroku. Totéž platí pochopitelně pro Portugalsko, Itálii, Španělsko a Řecko a nepochybně i pro další země. Jedinou rozumnou věcí, kterou udělala minulá a nikým neoplakávaná labouristická vláda, bylo to, že udržela Británii mimo euro. Rozumnou věcí, kterou může udělat koaliční vláda, je neztratit ve snaze o záchranu ještě více.

Mairead McGuinness (PPE). – Paní předsedající, pan Batten má pravdu. Irská vláda řídila naši zemi hrozným způsobem a pro irské občany je to smutný den, že se o nás mluví zde ve sněmovně v takových souvislostech. Ale jsme v situaci, kdy potřebujeme solidaritu. Možná pan Batten tomu slovu nerozumí, nebo nerozumí tomu, že Irsko potřebuje Anglii, stejně jako Anglie potřebuje Irsko a jeho ekonomiku.

Jsme vzájemně úzce propojeni, na to nezapomínejme.

Mohu ještě položit několik otázek? Protože v této zjitřené době potřebujeme pár chladných hlav a jasné informace.

Kde jsou dnes večer zátěžové testy bank, když irské banky se zdají být naprosto přetížené a vystresované.

Za druhé, je tu otázka, na kterou by měla odpovědět ECB, a sice jaký je její mandát. Domnívám se, že to bylo naznačeno v úvodní poznámce, neboť mezi všemi bankami existují vzájemně propojené vztahy. Tyto banky z Německa a Francie a dalších zemí, které investovaly do irských bank, se musí zamyslet nad tím, co udělaly a proč to udělaly.

A poslední věc, dnes večer panuje v Irsku politická nestabilita. Je to politováníhodné, ale je nutno uspořádat všeobecné volby.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Paní předsedající, Robert Schuman, zakladatel EU, řekl, že Evropská unie se bude vyvíjet prostřednictvím řady krizí, a tento vývoj může být nyní docela rychlý, protože všude kolem je krizí poměrně dost. Pro politický systém v Evropské unii a v členských státech to představuje obrovskou výzvu.

Je nutno říci, že problémy Irska jdou zčásti na vrub toho, že země má slabou vládu. Politický establishment musí nyní dávat pozor, aby léčba nebyla horší než samotná choroba. Například zástupce skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance zde prohlásil, že daň z příjmů právnických osob v Irsku by se měla zvýšit na evropskou úroveň, ale to by pro Irsko, jeho růst a zaměstnanost mohlo ve skutečnosti znamenat smrtelný úder. Představa je získat Irsku zpátky peníze, a to formou růstu a zaměstnanosti, a nikoli zemi trestat. Musíme Irsku pomoci, ne ho trestat.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Paní předsedající, pane Trichete, všichni víme, že hlavním úkolem Evropské centrální banky je zajištění měnové stability a že tohoto cíle je možno nejlépe dosáhnout, když máte politickou nezávislost. V tom jsme vás vždy podporovali.

Krise v posledních dvou letech ukázaly, že máte další úkol, a to zajištění stability finančních trhů a finančního systému. Také tento úkol jste zvládli velmi profesionálně a přesvědčivě. Nicméně abyste toho dosáhli, museli jste přistoupit na spojení s dotčenými vládami. Neboli nemohli jste zde vystupovat jako plně politicky nezávislý subjekt, nýbrž jste museli spolupracovat s vládami.

Zajímalo by mě, jak konkrétně byste chtěli tuto úlohu pojmout v budoucnu, abyste si za prvé zajistili nezávislost a za druhé abyste mohli tento úkol řádně plnit i nadále a aby vlády nevyužily této příležitosti k narušení vaší nezávislosti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, nerovnováha a rozdíly mezi jednotlivými ekonomikami v eurozóně se přes všechny sliby a návrhy prohlubují, a nabízí se tedy otázka, zda již nenastal čas přezkoumat politiky? Cožpak nevidíte, že vyžadovat od zemí s tak slabou ekonomikou důsledné dodržování přísných mezinárodních kritérií Paktu o stabilitě a růstu vede k ještě větším rozdílům a nerovnostem, k nezaměstnanosti a chudobě?

Nemyslíte, že je načase věnovat pozornost sociální udržitelnosti? Jedním z příkladů je situace v Portugalsku, kde pracující mají tento týden uspořádat generální stávkou na protest proti tzv. úsporným opatřením, která znamenají snižování mezd a investic a spustí ještě hlubší recesi. Nemyslíte, že je načase změnit politiky a plně se zaměřit na sociální udržitelnost a vytvořit mechanismy solidarity, zejména ...

(Předsedající řečnici přerušila)

Olli Rehn, člen Komise. – (FI) Paní předsedající, vážení poslanci, nejprve vám chci poděkovat za velmi odpovědnou rozpravu.

Paní Jaakonsaariová uvedla, že vývoj Evropské unie vždy provázela řada krizí. To do značné míry platí, a v krátkodobém horizontu je tomu tak také i tentokrát, i když musíme být jako hasičský sbor a hasit požáry, které nyní planou a ohrožují finanční stabilitu v Evropě. V současné době působíme hlavně v Irsku, abychom udrželi stabilitu evropského hospodářství. Zároveň se snažíme vybudovat dlouhodobější evropskou architekturu, která opravdu posílí hospodářskou unii a upevní měnovou unii, která je v této chvíli již pevná, a to pomocí silné a autentické hospodářské unie, což jinými slovy znamená uskutečnění původního cíle hospodářské a měnové unie.

Oba úkoly jsou důležité a nemůžeme si dovolit ani jeden z nich zanedbat. Spíše musíme celou dobu fungovat jako hasičský sbor hasící lesní požáry a zároveň budující novou evropskou architekturu pro lepší regulaci finančních trhů a hospodářské unie.

Irsko má problémy. Paní Jaakonsaariová dobře ví, že u nás ve Finsku máme rčení, které volně přeloženo, znamená „pomoz člověku, když je v nesnázích, ne když v nich není“. To samozřejmě platí stejně tak dobře i pro ženy. Nyní je velmi důležité, abychom si všichni zachovali chladnou hlavu a snažili se podpořit Irsko, které má problémy. A to nejen kvůli Irsku samotnému, ale také kvůli evropské hospodářské stabilitě, aby tato situace nepoškodila první zelené výhonky oživení. Je důležité, abychom umožnili udržitelný růst evropské ekonomiky a aby se zlepšila naše schopnost udržet zaměstnanost. Právě to je hlavním tématem: udržitelný růst evropského hospodářství a zaměstnanost.

člen Komise. – Chci vám poděkovat za podstatu rozpravy a samozřejmě souhlasím s panem Gauzèsem, že ano, musíme lépe vysvětlovat, proč děláme to, co děláme, a musíme uklidnit své občany. Doba je dnes těžká a zmatená. Náchylná k nervozitě a dezinformaci, a proto musíme všichni přispět svým dílem k důkladné komunikaci o výzvách. Evropský parlament a vy všichni jako zástupci občanů zde hrajete klíčovou úlohu.

Nejde o to, abychom našli viníka, je třeba posílit evropskou konstrukci, která chránila a chrání evropské občany před mnohem horšími důsledky. Jakékoli řeči o rozebrání evropského projektu jsou nezodpovědné. Všechny členské státy by na tom bez Evropské

unie a jejího ochranného štítu byly mnohem hůře. Euro je a nadále bude základním kamenem Evropské unie, není to jenom technická měnová soustava, jedná se skutečně o zásadní politický projekt Evropské unie. Proto je samozřejmě naprosto nezbytné, abychom udělali vše, co je v našich silách, a chránili a posilovali tuto evropskou konstrukci.

Na závěr bych chtěl říci, že paní Gouardová se zmínila o velmi důležité věci, když poukázala na původní cíl tvůrců Hospodářské a měnové unie, a to mít velmi silný politický rozměr, ve skutečnosti politickou unii. Předseda Trichet má oproti mně výhodu a může to dosvědčit, protože byl tehdy u toho, ale spíše bych se klonil k tomu souhlasit, a proto v našem legislativním balíčku, který je nyní ve vašich rukách a v rukách Rady, chceme, aby nakonec silná měnová unie byla doplněna vytvořením skutečné a silné hospodářské unie. Podle mého názoru je nyní opravdu nejvyšší čas, abychom písmeno „H“ v HMU naplnili obsahem, a právě o to v legislativním balíčku pro posílení správy ekonomických záležitostí nakonec jde.

člen Komise. – (v reakci na pana De Rossu, který hovořil s vypnutým mikrofonem.) Paní předsedající, jak dobře víte, jsem připraven setkat se s irskými poslanci EP a diskutovat o otázkách souvisejících s Irskem, ale – ať je v dané chvíli situace v Irsku jakkoli důležitá a komplikovaná – tato rozprava se týká Evropské centrální banky a zprávy Parlamentu o ECB.

V průběhu této diskuse zaznělo v souvislosti s Irskem tolik otázek, že zkrátka není možné na všechny reagovat. Jak jsem řekl, jsem připraven setkat se s irskými poslanci EP a doufám, že s vámi se všemi se uvidím zítra, abychom o tom mohli diskutovat podrobněji.

Jean-Claude Trichet, předseda ECB. – (FR) Nejprve mi dovoluji říci, že otázky, které byly položeny, jsou plně na místě a velice do hloubky postihují všechna témata, která jsou dnes důležitá.

předseda ECB. – Na poslance budu reagovat najednou, protože řada vašich otázek se sobě podobala.

V první řadě bych chtěl zopakovat, že v názvu HMU jsme odpovědni za „M“, tedy za měnovou unii. Pro „H“, tj. hospodářskou unii máme pochopení, ale odpovídáme za „M“, a to, čím nás občané Evropy a parlamenty, které hlasovaly pro Maastrichtskou smlouvu, pověřili, je udržení cenové stability. To je náš úkol. Jsme nezávislí s cílem zachovat stabilitu cen pro 330 milionů spoluobčanů.

Jak jsem před chvílí vysvětlil, zajišťujeme cenovou stabilitu v souladu s naší definicí navazující na nejlepší definici na světě a dovolím si tvrdit, že naše definice cenové stability, jak se zdá, je nyní globálním měřítkem. Udrželi jsme stabilitu cen po dobu téměř 12 let existence eura a podle všech informací, které máme, jsme v příštích 10 letech považováni za důvěryhodné.

Takže chci, aby to bylo zcela jasné, protože – jak řekl Olli Rehn – mnohé z otázek, které jsem dostal, se týkají hospodářské unie, která je samozřejmě součástí HMU, ale za hospodářskou unii my neodpovídáme. Máme své představy, máme svá doporučení, máme svou diagnózu a analýzu a k tomu se samozřejmě ještě vrátím.

Moje druhá hlavní poznámka. Prožíváme nejhorší celosvětovou krizi od druhé světové války. Kdybychom rychle a odvážně nezareagovali – a to jak centrální banky, včetně ECB, tak vlády – zažili bychom nejhorší krizi ne od druhé světové války, nýbrž od první světové války, protože by došlo k hluboké depresi, a to, že jsme se vyhnuli velké celosvětové depresi, si vyžádalo obrovské zásahy vlád a parlamentů.

Podle naší vlastní analýzy riziko daňového poplatníka, že byl využit, aby pomohl zabránit dramatické depresi, je zhruba stejné na obou stranách Atlantiku, pokud jde o HDP, a to přibližně 27 % HDP. Nebylo to pochopitelně využito na výdaje, a tím méně na pokrytí ztrát, pokud mohu říci, ale stálo to nicméně ohromné úsilí. Jinak bychom měli dramatickou krizi. To ovšem znamená, že světové finance a světové hospodářství jsou velice křehké a my musíme v celosvětovém měřítku najít způsoby, jak se této křehké stability vyvarovat.

Ale toto není evropská krize. Je to odraz globální krize v Evropě, v evropské správě věcí veřejných, a přesně stejným způsobem uvažují a přemýšlejí o tom, jak postupovat, v USA a v Japonsku, abychom uvedli dvě další velké vyspělé ekonomiky. Také oni mají obrovské problémy a byl bych nerad, kdyby se z legitimních úvah o tom, jak lépe řídit hlavní vyspělé ekonomiky, stala kritika eura, které jak jsem řekl, přesně splnilo to, co se očekávalo.

Dovolím si také konstatovat, že když se podívám na finanční a fiskální pozici, fiskální pozici hlavních vyspělých ekonomik, mohu říci, že z hlediska schodku veřejných financí je Evropa jako celek, a EU zvláště, v lepším stavu – jak to řekl pan Goebbels – než Japonsko nebo Spojené státy. Možná něco kolem 6 %, dokonce ještě trochu méně, při konsolidované fiskální pozici v příštím roce, když ve dvou dalších hlavních vyspělých ekonomikách je to v řádu 10 či více.

Říkám to také proto, abychom řádově měli představu. Co tedy máme, je škodlivé chování ze strany řady zemí, které si samy sobě vytvářejí problémy u sebe doma a vyvolávají finanční nestabilitu. V sázce zde není euro, jedná se o finanční nestabilitu udržovanou nesprávným chováním fiskální politiky, samozřejmě vždy ve vzájemném působení s trhy, neboť jsme v tržním hospodářství. A opět v podstatě platí, že podle naší diagnózy nenormální ve fungování Evropy bylo to, že jsme měli špatnou správu, tedy špatnou správu hospodářské unie.

Mohu říci, bohužel, že to není žádné překvapení, protože Pakt stability a růstu byl některými neprávem kritizován už od samého počátku. A musím vám připomenout, že já sám jsem podával hlášení v Parlamentu o našem boji, protože velké země chtěly pakt rozcupovat, nebo ho minimálně výrazně oslabit. Bohužel musím konstatovat, že to byly velké země uvnitř eurozóny a že malé a střední země se této snaze bránily. To bylo v letech 2004 a 2005. Možná si budete pamatovat, že to byl ostrý boj, protože to šlo až k Soudnímu dvoru, a Komise – musím Komisi vzdát čest – jednala v té době jasně, s větší logikou než Rada a my jsme Komisi plně podporovali. Musím to proto vám všem připomenout.

Nyní jsem měl řadu otázek, které se týkají právě toho, co v této fázi požadujeme. Musím říci, že jsme hned tvrdili, když Komise svůj návrh předložila, že to podle nás nestačí.

Na základě svého dojmu z fungování Evropy jako celku, 27 a 16 (a zítřka 17) a s přihlédnutím k tomu, čeho jsme svědky, jsme došli k závěru, že první návrh Komise je příliš slabý z hlediska hladkého fungování a z hlediska přísnosti správy, jak pro fiskální dohled, tak pro ukazatele konkurenceschopnosti, nerovnováhy.

Takže k tomu, že současná podoba návrhu předloženého Radou ještě oslabuje návrh Komise, vám, vážení kolegové, nemůžeme říci nic, jen tolik, že pevně věříme, že se s nároky, které na nás klade současná situace, vyrovnáváme, a tato situace vyžaduje velmi důsledný dohled, velmi pevné řízení.

V roce 2005 jsem jménem řídicího výboru Rady konstatoval, že vůbec nejsme spokojeni s postojem, který v té době zaujímal Rada, a s tím, co bylo nakonec přijato.

Nechci tedy zacházet hlouběji, protože budeme mít řadu příležitostí být s Parlamentem ve spojení. Samozřejmě jsem zaznamenal, co prohlásila paní Goulardová o velmi tvrdé práci Parlamentu spolu s Radou a Komisí na přípravě toho, co v konečném výsledku bude postojem Evropy. Ale znovu opakuji, naše poselství v této věci je velmi jasné.

Nyní mi dovolu, abych na minutu přešel k otázce komunikace. Komunikaci je samozřejmě nutno neustále zlepšovat. O to se snažíme. Jen bych rád doplnil, že pokud jde o naši vlastní komunikaci, uvádíme jasnou definici cenové stability, která každému umožňuje posoudit, co v reálném čase trvale děláme.

Chtěl bych také říci, že jsme byli první velkou hlavní centrální bankou, která zavedla tiskové konference bezprostředně po zasedání Rady guvernérů. Také jsme jako první zveřejnili úvodní prohlášení, které je naší diagnózou situace. Takže z hlediska komunikace se snažíme postupovat s co největší odpovědností.

Jediné, co neděláme, je, že nezveřejňujeme jednotlivé postoje různých členů Rady guvernérů. Jsme přesvědčeni, že je to velmi důležité, a pro instituci vydávající měnu pro 16 států, které jsou sjednoceny v Evropě, ale pořád zůstávají svrchovanými státy, je lepší, když se u našeho rozhodnutí uvádí jako odpovědný subjekt Rada guvernérů.

To tedy byla řada velmi důležitých otázek. Dovolte mi pouze zmínku o poznámce, že odpovídáme za „M“, ale vzhledem k tomu, že „H“ je věcí vlád a Komise, musíme v této oblasti samozřejmě vzít „H“ v úvahu, jako vždy, stejně jako to dělá každá nezávislá centrální banka. Pokud je fiskální politika zdravá a přiměřená, zatížení měnové politiky při udržování cenové stability není velké. Pokud máme špatnou fiskální politiku, pak rozhodnutí, která musí centrální banka přijímat, nás velice zatěžují.

Řekl bych, že totéž pro nás platí z hlediska vzájemné součinnosti s vládami, ale my jsme naprosto nezávislí, a to, že jsme museli přijmout řadu nestandardních opatření, jak jsem objasnil, nám mělo umožnit co nejlépe předat impulsy naší měnové politiky v podmínkách nesprávného fungování trhů, a proto rozhodnutí, která jsme přijímali v oblasti úrokových sazeb, nebyla správně přenášena do ekonomiky jako celku.

Podstatou nestandardních opatření je pomoc při obnově normálnějšího fungování přenosových kanálů měnové politiky a my jsme velmi zřetelně rozlišovali – zopakoval jsem to na našem nedávném kolokviu, kterého se zúčastnil Ben Bernanke – mezi standardními opatřeními, která jsou z hlediska postoje k měnové politice skutečně důležitá, a nestandardními opatřeními navrženými k tomu, aby napomohla přenášení měnové politiky.

Nyní mi dovolu jen poznámku, že jsem zaznamenal také důležitou otázku ...

předseda ECB. – (FR) Pokud jde o otázku pana Gauzèse týkající se komunikace, kterou, myslím, zopakovali další, některé komunikační kanály mají sklon považovat Evropu za jakéhosi obětního beránka. Pokud se něco nedaří, je to chyba Evropy. Víme, že to není pravda, a Evropský parlament to samozřejmě ví lépe než kdo jiný.

Je také snaha říkat, když něco nefunguje dobře, že za to může Komise nebo že za to může Evropská centrální banka, nebo ještě lépe, že za to může euro. To je klasický případ obětního beránka. Euro je měna, která si pozoruhodně dobře udržela svou vnitřní i vnější stabilitu. Kromě toho jsem ještě neřekl, že je to pozoruhodnější než cokoli, co centrální banka kdy udělala v rámci zakládajících zemí eura za posledních 50 let – šetřil jsem si to naposled, mohu-li to tak říci. Jsem přesvědčen, že zde máme měnu, která je skutečně pevná, a to

pevná i při zpětném pohledu. Dávejme si proto pozor, abychom se nestali obětním beránkem.

Musím říci, že je třeba, abychom se všichni velice usilovně snažili, pokud jde o komunikaci, ale tento vzkaz adresuji také Evropské centrální bance a systému eura jako celku, jinými slovy všem národním centrálním bankám, které spadají do eurozóny. Kromě toho bych řekl, že je to nepochybně zároveň problém, s nímž se potýká EU-27, a tudíž problém Evropské unie jako celku.

(Potlesk)

Předsedající. – Velmi vám děkuji za podrobnou odpověď, pane Trichete. Domnívám se, že v této chvíli je třeba odpovídat podrobněji, než je v této sněmovně zvykem.

Burkhard Balz, *zpravodaj.* – (DE) Paní předsedající, chtěl bych vyjádřit velké poděkování panu Trichetovi, komisaři Rehnovi a především poslancům tohoto Parlamentu za tuto otevřenou a komplexní rozpravu. Byla velice objektivní, i když ke konci se naši poslanci z Irska občas nechali unést emocemi – což je pochopitelné.

V krátkém čase, který mám k dispozici, bych chtěl uvést tři body. Za prvé, nezávislost Evropské centrální banky. Domnívám se, že bylo správné a důležité, že hlavy států a představitelé vlád – pod společným vedením Helmuta Kohla, čestného občana Evropy a v té době německého kancléře – prosadily nezávislost ECB. Evropská centrální banka je strážcem eura. Mám za to, že euro bylo v posledních měsících krize stabilní právě proto, že konečně takovou ECB máme. Chtěl bych vás proto, pane Trichete, požádat, abyste v nadcházejících měsících i nadále jednal nezávisle, a to pokud možno v co největší míře. Pokud vám lidé sdělují své názory, samozřejmě jim naslouchejte, ale nakonec si předseda a představenstvo ECB stejně musí zachovat svou nezávislost.

Za druhé, musíme být k občanům Evropské unie otevřenější. To je důležité. Především bychom jim neměli poskytovat informace vždy v jazyce Bruselu, za což jsme byli do jisté míry kritizováni, nýbrž tak, aby tomu skutečně rozuměli ti, kterým je náš vzkaz určen – občané Evropy. To osobně považuji za velmi důležité.

Nakonec se pan Trichet zmínil o Basilejské dohodě III. To je další věc, kterou chci určitě zdůraznit. Basilejskou dohodu III chceme provést rychle. Nicméně já si přeji rychlé provedení Basilejské dohody jen tehdy, pokud ji současně provedou všechny země skupiny G20. Není možné, aby se Evropa znovu ujala vedení, a byla přitom jediným průkopníkem, k velké škodě naší mezinárodní konkurenceschopnosti. Proto tvrdím, že Evropa by to skutečně měla provést společně se svými partnery po celém světě anebo zvážit, jaké jsou jiné možnosti.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 149)

Elena Băsescu (PPE), *písemně.* – (RO) Já bych chtěla poblahopřát panu Balzovi za veškeré jeho úsilí při přípravě této zprávy. Balíčky úsporných opatření navržené pro překonání krize by neměly vést k opatřením, která by mohla ohrozit hospodářské oživení. Domnívám se, že je třeba nastolit rovnováhu mezi posilováním ekonomiky a ochranou investic prostřednictvím pracovních míst a trvale udržitelného vývoje. Poučení ze situace členských států, které vstoupily do eurozóny nepřipravené, nás musí časem přimět zcela vážně se

zamyslet nad stanovením reálných lhůt. Zpoždění o rok o dva může být v současné situaci přijatelné. Rozšiřování musí pokračovat, ovšem pod podmínkou, že budou splněna maastrichtská kritéria. V tomto směru jsem přesvědčena, že by přijetí eura nemělo být považováno za krátkodobé řešení, ale za součást střednědobé komplexní politické strategie.

Edward Scicluna (S&D), *písemně.* – Vítám a podporuji tuto zprávu. Měli bychom však mít na paměti, že jakmile skončí diskuse o fiskální konsolidaci, regulaci a makroekonomickém řízení, musíme prověřit, jaký vliv to mělo na hospodářskou činnost – která je to nejdůležitější v každé diskusi. Skutečností je, že potřebujeme dobrou a účinnou regulaci a lepší hospodářskou správu, aby se malé a střední podniky, které jsou hlavním motorem hospodářského růstu, mohly rozvíjet a růst. Smutnou pravdou je, že tyto podniky v posledních dvou letech značně utrpěly. Výsledkem je vysoká a stále rostoucí nezaměstnanost. Politika ECB, kdy byly do zadlužených bank napumpovány miliardy eur na jejich záchranu, byla správná, ale mnohé banky začaly na likviditu ECB příliš spoléhat. Takže teď nastala situace, kdy banky, které velmi ochotně poskytovaly úvěry v letech prosperity, odmítají půjčovat malým podnikům. Pokud to tak bude pokračovat, nedosáhneme růstu potřebného ke snížení rozpočtových schodků a veřejného zadlužení. Poroste nezaměstnanost a výkonnost našeho hospodářství bude stagnovat. Jednejme moudře, pokud nechceme občany Evropy opět zklamat.

14. Společný systém daně z přidané hodnoty, pokud jde o trvání povinnosti dodržovat minimální základní sazbu (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva pana Casy, jménem Hospodářského a měnového výboru, týkající se návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o trvání povinnosti dodržovat minimální základní sazbu [KOM(2010)0331 – C7-0173/2010 – 2010/0179(CNS)] (A7-0325/2010).

David Casa, *zpravodaj.* – (MT) Paní předsedající, nejprve bych chtěl tuto sněmovnu upozornit na skutečnost, že v Hospodářském a měnovém výboru aktuálně probíhá důležité hlasování, a proto musím omluvit mnohé poslance, kteří zde nebudou přítomni, neboť máme zpoždění a proces hlasování teprve právě začal.

Jak předseda správně uvedl, tato zpráva, kterou jsem vypracoval, je nesmírně důležitá, neboť se týká systému DPH, který se snažíme změnit. Nyní, jak každý ví, už nějaký čas probíhají jednání s cílem změnit dosavadní systém DPH, nicméně žádného významného pokroku zatím nebylo dosaženo. Platnost přechodného systému, který se používá od roku 1993, je neustále prodlužována a všichni víme, že tato situace je neudržitelná a že je třeba najít nějaké trvalejší řešení.

Současný přechodný systém nepřináší potřebné výsledky, pokud jde o vnitřní trh. Tento systém snižuje efektivitu podnikání a také omezuje jeho účinnost mezi hranicemi. Také je znepokojující, že v důsledku tohoto systému vznikají složité formy podvodů, jako jsou například kolotočové podvody, o nichž jsme diskutovali nedávno právě v tomto Parlamentu. Tyto podvody mají závažný negativní dopad na příjem členských států. Vyřešit tuto situaci není jednoduché a správné řešení je možno přijmout teprve po důkladné diskusi a dlouhém období konzultací.

Všichni jsme si vědomi nedávného závazku Komise, že v blízké budoucnosti vypracuje zelenou knihu, aby podnítila diskusi na toto téma. Zpráva, za kterou nesu odpovědnost,

vyzývá Komisi, aby zajistila účelnost celého procesu, a požaduje, abychom udělali vše, co je v našich silách, a zajistili za prvé, aby nový systém zlepšil účinnost vnitřního trhu, za druhé, aby tento nový systém snížil zatížení podnikatelského sektoru, a za třetí, aby co nejučinněji bojoval proti podvodům.

Tato zpráva, kterou, jak víme, již schválil Hospodářský a měnový výbor, rovněž vyzývá Komisi, aby do roku 2013 zajistila zveřejnění konkrétních návrhů. Dovolte mi, abych tento poslední bod zdůraznil. Nenavrhuji, že by měli mít nějaký systém, který bude do roku 2013 přijat a zaveden. Říkám, že do roku 2013 musí být zveřejněny návrhy.

Přál bych si však, a domnívám se, že vyjadřuji názor kolegů v tomto sále, aby tento nový systém začal fungovat před vypršením platnosti tohoto právního předpisu, aby současný přechodný systém nebylo třeba znovu prodlužovat. I když schválíme prodloužení nového systému, očekáváme, že v reakci na tyto nové návrhy budou okamžitě podniknuty konkrétní kroky.

Chtěl bych svým kolegům, především stínovým zpravodajům, za tuto zprávu poděkovat a odhaduji, že na toto téma proběhnou plamennější diskuse, které vyústí v rychlé řešení.

PŘEDSEDAJÍCÍ: ALEJO VIDAL-QUADRAS

místopředseda

Algirdas Šemeta, člen Komise. – Pane předsedající, chtěl bych poděkovat Evropskému parlamentu a především Davidu Casovi za jeho konstruktivní a pohotovou zprávu o návrhu Komise na prodloužení platnosti stávajících pravidel týkajících se minimální základní sazby DPH o pět let. Tento návrh je jednoduchý a není kontroverzní.

Pohotové stanovisko Evropského parlamentu k návrhu Komise umožní, aby Rada přijala návrh do konce roku – právě včas, než vyprší platnost stávajícího pravidla. Návrh byl samozřejmě již projednán v pracovní skupině Rady. Rychlému schválení nebrání žádná překážka.

Jak uvedl David Casa, návrh Komise poskytne podnikům potřebnou právní jistotu a umožní další zhodnocení odpovídající výše základní sazby DPH na úrovni EU.

Komise nepochybně velmi brzy zahájí širokou diskusi o budoucnosti DPH s cílem posoudit a řešit řadu nedostatků v systému DPH Evropské unie, jako je například jeho složitost, vysoké administrativní zatížení podniků a podvody.

Do konce roku navrhnu svým kolegům v Komisi zveřejnění zelené knihy o zhodnocení stávajícího systému a výhodnějších cestách vpřed do budoucnosti. Těším se na reakce na taková témata, jako jak dosáhnout jednoduššího, pevnějšího a modernějšího systému DPH a jak snížit náklady na sběr údajů a na plnění povinností pro podniky, zejména pro malé a střední, a zároveň omezit podvody a zajistit pružnost pro členské státy. Na základě získaných výsledků vymezí Komise svou budoucí politiku v oblasti DPH ve sdělení o cestě vpřed na konci roku 2011.

Předložené pozměňovací návrhy jasně dokládají zájem Parlamentu o účast v této diskusi o budoucí strategii DPH. Vítám tento projev zájmu a doufám, že později spolu s vámi povedeme o této důležité otázce plodnou rozpravu. Nicméně si myslím, že tyto pozměňovací návrhy jsou mimo rámec dnes projednávaného návrhu, který je omezen na prodloužené období, ve kterém platí minimální základní sazby. Kromě toho některé z pozměňovacích návrhů předjímají rozpravu, kterou bychom měli vést na základě zelené

knihy. To se týká zejména pozměnovacího návrhu, který požaduje, aby Komise předložila návrh pravidel o sazbách DPH v konečné podobě do roku 2013.

V této fázi se Komise nemůže zavázat k nějakému termínu předložení návrhu o sazbách DPH. Nemůže předvídat výsledek konzultací, jejichž tematický záběr bude širší než jen sazby DPH. Doufám, že tato konzultace poskytne jasnou představu o prioritách pro budoucnost DPH. Plánování budoucích legislativních návrhů ze strany Komise bude proto záviset do značné míry na výsledku této konzultace.

Sari Essayah, jménem skupiny PPE. – (FI) Pane předsedající, návrh Komise se soustředí na to, aby umožnil fungování stávajícího systému až do roku 2015, a snaží se omezit rozpětí daňové sazby na 10 %. To je velmi důležité, protože jinak by v některých odvětvích mohla být narušena hospodářská soutěž mezi členskými státy.

To hlavní v této zprávě Parlamentu je představa, že zanedlouho Komise zahájí rozsáhlý program konzultací s cílem vytvořit nový systém daně z přidané hodnoty. Pozměňovací návrhy, které poslanci předložili, jsou podle mého názoru, na rozdíl od názoru komisaře, velmi důležité, neboť i v této fázi chceme určit směr, kterým se tento nový systém DPH, jak doufáme, bude ubírat. V budoucnu musíme být schopni snížit administrativní zatížení související s DPH a co nejvíce usnadnit situaci malým a středním podnikům, zejména při vyhotovení zpráv, a zároveň účinně bojovat proti podvodům v oblasti DPH.

Ve veřejné ekonomice v mnoha evropských zemích panuje v současné době zmatek a jedním z navrhovaných řešení je zvýšení sazby DPH. To však vůbec nepomůže v zemích, kde se placení DPH běžně obchází. Tady bych chtěla odkázat na zprávu pana Casy, která zde byla přijata dříve. Zaměřila se zejména na způsoby boje proti podvodům s DPH v souvislosti se zbožím a službami, které byly náchylné k tomuto druhu zneužití. Doufám, že Komise s tím v budoucnu opravdu začne něco dělat.

George Sabin Cutaș, jménem skupiny S&D. – (RO) Pane předsedající, jak je uvedeno v návrhu směrnice předloženém Radou, minimální sazba DPH pomohla udržet fungování systému na přijatelné úrovni.

Domnívám se, že bychom měli zvážit zavedení společného regulačního rámce, který by zahrnoval dosažené výsledky na základě zkušeností s rozpočtovou nerovnováhou dále prohloubenou finanční krizí. Je požadována nová evropská strategie DPH zaměřená na omezení byrokracie a daňových překážek, které omezují podnikání, a to zejména malých a středních podniků. Musíme posoudit také potřebu předcházet podvodům a bojovat proti nim. Dokud nebude tato strategie dokončena, myslím, že rozhodnutí o prodloužení přechodného ustanovení týkajícího se minimální základní sazby DPH až do dne 31. prosince 2015 má uklidnit podnikatelskou sféru, zabránit strukturální nerovnováze v Evropské unii a podpořit harmonizaci daňových předpisů.

Před zveřejněním zelené knihy Komise o přezkoumání systému DPH bych chtěl upozornit na to, že některé vlády, které čelí recesi, mají sklon zvyšovat sazbu DPH na 24–25 %, jak se to stalo v Rumunsku a v Maďarsku. Až dosud byl pozorován relativní závazek udržet maximální sazbu DPH v rozsahu 10 % nad hranicí 15 % Domnívám se však, že v tomto směru potřebujeme úplný zákaz, abychom zabránili jakémukoli překročení prahové hodnoty 25 %. Nezapomínejme, že za těmito statistickými čísly máme co do činění s běžnými občany, jejichž životní úroveň stále více ovlivňují úsporné politiky a nadměrné zdanění.

Na závěr bych chtěl dodat, že nadměrné zdanění není lékem pro nemocnou ekonomiku. Slouží pouze k prodlužování agonie.

Olle Schmidt, jménem skupiny ALDE. – (SV) Pane předsedající, pane komisaři, chtěl bych velmi poděkovat panu zpravodaji. Zásadně jsem přesvědčen, že bychom se měli vyhnout řízení spotřeby pomocí sazeb DPH. Nicméně pokud výjimky a snížené sazby DPH zjevně nezasahují do volného trhu, rozdíl mezi členskými státy EU jsme dosud vždy akceptovali. Jak však dobře víte, profesor Monti ve své zprávě o jednotném trhu uvádí, že stávající rozdíl mohou mít na jednotný trh i nepříznivý vliv. Důležité proto je, abychom požadovali konečný systém sazeb DPH a jasně zdůraznili, že přezkum směrnice o DPH by měl jako vodítko využít strategii jednotného trhu, nikoli rozdílné zájmy jednotlivých zemí.

Je také důležité, jak říká komisař, abychom se zaměřili na snížení administrativního zatížení, odstranění daňových překážek a zlepšení podnikatelského prostředí, zejména pro malé a střední podniky, a současně vytvořili systém odolný proti podvodům.

Daně jsou však především vnitrostátní záležitostmi a tam je národní seburčení důležité. Zároveň je důležité uvědomit si, že dobře fungující vnitřní trh pravděpodobně vyžaduje širší a těsnější spolupráci v otázkách zdanění, než máme dnes. Proto doufám, že Komise – a komisař – budou mít odvalu zabývat se těmito otázkami ve svých chystaných návrzích a že výchozím bodem těchto návrhů skutečně bude dobře fungující vnitřní trh, a to i přes odpor ze strany jednotlivých států. Těžké otázky v těžkých dobách vyžadují podrobnou analýzu.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Pane předsedající, v předloženém návrhu Komise navrhuje uplatnit minimální základní sazbu DPH ve výši 15 % dalších 5 let až do roku 2015. I když rozumím argumentům Komise, že touto směrnicí chce zajistit podnikům právní jistotu, domnívám se, že na analýze daně z přidané hodnoty je třeba velmi intenzivně zapracovat. Důvod vidím v tom, že mnohé podniky a mnohé případy daňových úniků při přeshraničním obchodu ukazují, že systém daně z přidané hodnoty je v Evropě velmi špatně organizovaný.

Není to jen problém samotné sazby, je to problém pravidel, které se uplatňují na vnitřním trhu a v mezistátním obchodě, který umožňuje tyto podvody v mnoha případech celkem legitimně provádět. Takže, chtěl bych podpořit svým vystoupením, a myslím, že je to i v zájmu našich ekonomů a podnikatelů, aby celý systém daně z přidané hodnoty byl přezkoumán. Termín do roku 2013 považuji vcelku za reálný a měli bychom prostě posunout tento problém nikoli na řešení sazeb, nýbrž na řešení pravidel.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedající, daně jsou přinejlepším nutné zlo a měly by vždy odrážet výdajové potřeby. Daňová sazba, která je nastavena dříve, než je rozhodnuto o výdajových potřebách, je receptem, jak si brát od lidí peníze a pak se rozhodovat, za co je utratit. Je to recept na rozhazovačnost.

Harmonizace sazeb DPH na společný základ a společná snížená sazba, což byl návrh Komise z roku 1993, by členskými státy sebrala ještě více pravomocí. Vybírání daní je jednou z určujících charakteristik svrchovaného státu. Bude to však další krok k tomu, aby se Evropská unie stala svrchovaným státem, a členské státy jednoduše budou její bezmocné přívěsky. Boj s podvody a zmírnění zatížení malých a středních podniků mají zkrátka stopy. Harmonizace DPH znamená soustředění a upevnění moci Evropské unie.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Pane předsedající, cílem nové strategie DPH musí být snížení administrativního zatížení, odstranění daňových překážek a zlepšení podnikatelského prostředí, zejména malých a středních podniků. Z hlediska rozvinutosti vnitřního trhu

panuje znatelná nerovnováha. Z tohoto důvodu byly evropské podniky znevýhodněny. Kromě toho systém DPH, tak jak je aktuálně navržen a jak ho provádějí členské státy, má slabiny, kterých podvodníci využívají ve svůj prospěch.

Chtěla bych vyzvat Komisi, aby předložila výsledky svých analýz. Bude muset také zprostředkovat konzultace o nové strategii DPH se všemi zúčastněnými subjekty. V tomto směru bude třeba zabývat se společnými aspekty, jako jsou snížené sazby DPH, vyjmutí ze systému, možnost stanovit maximální sazbu a v neposlední řadě místo zdanění zásob uvnitř EU.

Algirdas Šemeta, člen Komise. – Pane předsedající, chci vám poděkovat za připomínky a názory, které zazněly v průběhu rozpravy. Jsem rád, že Evropský parlament a Komise sdílejí názor, že současný systém DPH je třeba přehodnotit.

Jak jsem naznačil ve svém úvodním vystoupení, vítám ducha, ve kterém se nesou pozměňovací návrhy týkající se budoucnosti DPH. Komise se nicméně domnívá, že tento technický návrh se týká pouze opakovaného rozšiřování minimální výše základní sazby DPH.

Výsledek konzultací o nové strategii DPH je uváděn pouze na ospravedlnění toho, proč je předčasné stanovit trvalou výši základní sazby. Není tedy třeba odkazovat na cíle a rámec nové strategie DPH v této souvislosti v této fázi.

Rovněž opakuji, že Komise se dnes nemůže zavázat k termínu předložení budoucího legislativního návrhu o sazbách. Budeme muset nejprve vést diskusi o budoucnosti DPH, která poskytne jasnou představu o prioritách Komise. Výsledkem této konzultace se bude Komise řídit při plánování budoucího legislativního návrhu.

Dokončujeme práce na zelené knize a v následujících týdnech předložíme skutečné otázky k diskusi pro všechny zúčastněné, tedy pro širokou veřejnost, poslance Evropského parlamentu, zainteresované subjekty a členské státy. Otázky, které budou vzneseny, se jasně vztahují k tématům naneseným v průběhu dnešní rozpravy.

Těším se na plodné debaty v příštích měsících, které Komisi umožní vypracovat mnohem lepší strategii pro DPH v budoucnu.

David Casa, zpravodaj. – (MT) Pane předsedající, ano, jsem opravdu rád, že komisař vyrozuměl, že požadujeme bez prodloužení vypracovat zelenou knihu, aby se rozproudila důkladnější rozprava o návrzích Komise. Jak zde již uvedli moji kolegové, musíme se rychle zbavit systému všech druhů podvodů a ze všech sil pomoci podnikatelskému sektoru odstranit překážky, které stávající systém vytváří. Chceme vidět také účinnější vnitřní trh.

Dnes jsme nediskutovali o tom, jaká řešení jsou zapotřebí. Od Komise požadujeme, aby neprodleně přišla s návrhy, a pomohla tak podnítit řádnou diskusi o novém systému, což nám umožní co možná nejdříve zlepšit to, co v současné době máme. Chápu, že cílem této zprávy je ve skutečnosti prodloužení lhůty. Rád bych nicméně upozornil Komisi, že dychtivě očekáváme, že nám co nejdříve předloží návrhy, neboť to nám umožní podělit se naopak o naše vlastní představy a v konečném důsledku zajistit spravedlivější systém pro každého.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra v 11:30.

Písemná prohlášení (článek 149)

Franz Obermayr (NI), *písemně. – (DE)* Pro většinu členských států a třetích zemí s mezinárodně propojenými trhy je DPH (neboli daň z prodeje) jedním z hlavních zdrojů financování státu. Daň z prodeje je proto přinejmenším stejně tak důležitá jako přímé daně. Zachování minimální základní sazby 15 % po dobu příštích 5 let podpoří hospodářskou soutěž na mezinárodním trhu a podnikům poskytne právní jistotu. Pokud jde o snížené sazby DPH v EU, u snížených sazeb DPH na některé druhy služeb, jako jsou například opravy nebo kadeřnické a kosmetické služby, musí Komise také dbát na to, aby nedocházelo k narušení hospodářské soutěže. Tyto formy daňových úlev mají negativní dopad například na rakouské malé podniky, které mohou mít potíže obstát v konkurenci slovenských nebo maďarských poskytovatelů služeb. Řešení této situace je následující: ANO, cíleně dotovat malé a střední podniky, mj. i prostřednictvím daně z prodeje, ALE zároveň zamezit narušení hospodářské soutěže mezi členskými státy.

15. Naléhavá pomoc Haiti (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o poskytnutí naléhavé pomoci Haiti.

Maria Damanaki, *členka Komise.* – Pane předsedající, Komise je hluboce znepokojena zhoršením situace s cholerou na Haiti.

Počet obětí mezi hospitalizovanými případy každým dnem prudce stoupá. Nemocnice už přijaly více než 20 000 osob. Na konci minulého týdne dosahoval počet obětí více než 1 100, ale panují obavy, že tato čísla jsou silně podhodnocena. Úmrtnost je velmi vysoká a svědčí o tom, že lidé přicházejí do zdravotnických center příliš pozdě.

Léčba cholery je jednoduchá, ale rozhodující pro snížení počtu úmrtí je včasný přístup k léčbě. Léčba pacientů s cholerou vyžaduje také značné lidské zdroje. Haitský systém veřejného zdravotnictví je nyní vážně přetížený, a to i přes značnou podporu ze strany mezinárodního společenství.

Lékaři bez hranic jako jedna ze zdravotnických organizací působících v první linii vyzývá všechny skupiny a agentury, které jsou na Haiti přítomny, aby zvýšily a zrychlily své úsilí.

Zasažena je nyní celá země. V hlavním městě Port-au-Prince se epidemie šíří alarmující rychlostí. Nákazou jsou ohroženy zejména slumy, jako je např. Cité Soleil, vzhledem k velice špatným hygienickým podmínkám a špatnému přístupu k nezávadné vodě.

Zaměřujeme se na záchranu životů prostřednictvím rychlé léčby postižených, zlepšením přístupu k čisté vodě, prosazováním lepších hygienických návyků a podporou epidemiologického sledování s cílem zjistit, kde a jak se epidemie vyvíjí.

Komise posílila přítomnost svých humanitárních pracovníků s příslušnou lékařskou odborností a uvolnila finanční prostředky – 12 milionů EUR – na podporu partnerů na Haiti.

Také byl spuštěn evropský mechanismus civilní ochrany prostřednictvím monitorovacího a informačního střediska Evropské komise, který se již podílel na spolufinancování dopravy materiální pomoci poskytnuté Francií.

Do fáze příprav právě vstoupila další nabídka z Rakouska. Počátkem tohoto týdne má být nasazen tým EU pro civilní ochranu a technickou podporu složený z odborníků z členských států. Generální ředitelství pro zdraví a ochranu spotřebitele (DG SANCO) vyslalo specialisty

z Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí, aby posoudili, jak nejlépe posílit epidemiologický dohled na Haiti, a zvažuje se další spolupráce.

Po nedávných incidentech v souvislosti s občanskými nepokoji v Cap Haitien a Port-au-Prince velmi pozorně sledujeme bezpečnostní situaci spolu s našimi partnery a příslušnými agenturami OSN, zejména v období před prezidentskými volbami, které se konají dne 28. listopadu.

Komise byla ve spojení se zástupkyní generálního tajemníka OSN pro humanitární záležitosti a koordinaci nouzové pomoci baronkou Amosovou. Plně ji podporujeme v její snaze prosadit, aby humanitární pracovníci národních a mezinárodních agentur měli možnost dál bez přerušování pokračovat v činnosti zachraňující životy.

Vzhledem k vážné a rychle se zhoršující situaci s cholerou je naléhavě zapotřebí dalších příspěvků k zaplnění mezer v oblasti zdravotní péče, zásobování vodou, sanitárních zařízení, hygieny a logistiky. Prioritou je zdravotnický personál a další specialisté na vodu, sanitární zařízení a hygienu, stejně tak jako zdravotnické potřeby, postele, jednotky na čištění vody a tablety. Komise je proto ve spojení s belgickým předsednictvím a členskými státy, aby povzbudila další podporu EU na pomoc Haiti v této velmi kritické a těžké době. Podpora ze strany EU může být poskytnuta prostřednictvím mechanismu civilní ochrany EU.

Nezměrné úsilí haitských a mezinárodních humanitárních pracovníků při zvládnání aktuálních problémů na místě je chvályhodné, ale je zřejmé, že už jen samotný rozsah krize vyžaduje ještě více prostředků a zdrojů. Proto se nyní usilovně snažíme společně se svými partnery zintenzívnit naši reakci na mimořádné události, ale vzhledem k rychle se vyvíjející situaci nás určitě čeká těžké období.

Pokračující solidarita mezinárodního společenství s haitským lidem zůstává i nadále naprosto zásadní. Proto vyzývám vás všechny, abyste udělali vše, co je ve vašich silách, pro zvýšení podpory ze strany členských států, a zabránili tak rozsáhlé humanitární katastrofě.

Michèle Striffler, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedající, paní Damanakiová, dámy a pánové, epidemie cholery si již vyžádala více než 1 200 životů a přes 52 000 lidí je nakaženo. Navzdory silné přítomnosti mezinárodních organizací na Haiti se situace tedy každým dnem zhoršuje a v příštích několika měsících by epidemie mohla postihnout až 400 000 lidí.

Samozřejmě mám velkou radost z těch 12 milionů EUR, které uvolnila Evropská komise, a podporuji výzvu paní Georgievové členskými státy, aby poskytly materiální pomoc za účelem čištění vody, a dodaly zařízení. Zajištění pitné vody a toalet je jediný způsob, jak snížit počet nakažených osob.

Jedním z nejdůležitějších kroků je uklidnit obyvatele Haiti vyděšené touto nemocí, která je v zemi neznámá. Nezbytná je komunikace s obyvatelstvem, aby bylo možno poskytovat informace o této nemoci a odvrátit ji, ale také zabránit šíření vnitřního násilí, hlavně s ohledem na to, že země je uprostřed voleb.

Tato nová krize opět upozornila na neschopnost haitských úřadů a systému zdravotní péče tuto krizi zvládnout. Země zažila v průběhu let četné katastrofy. Zemětřesení na Haiti prokázalo téměř naprostou nemohoucnost místních úřadů. Po zemětřesení tu byla skutečná politická vůle vybudovat Haiti jinak a mnozí slibovali dary. Téměř po roce obnova země

stěží začala a ti, kteří jsou do rozvoje zapojeni, to vidí černě. Evropská komise musí v procesu obnovy působit jako hnací síla, aby se z tohoto chaosu Haiti nakonec vymanilo.

Corina Crețu, *jménem skupiny S&D.* – (RO) Pane předsedající, opět vítám rychlost humanitárního zásahu Evropské unie. Zároveň se však domnívám, že v době, kdy stát Haiti je pouhou fikcí, musí být naše úsilí v této zemi zaměřeno na vybudování minimální fungující státní struktury. Stát zde neplní své základní povinnosti, jako je organizace uprchlických táborů, udržování veřejného pořádku a zajištění hygienických podmínek a pitné vody. Tato zranitelnost umožnila rychlé šíření nemoci a způsobila smrt více než 1 200 lidí.

Haiti potřebuje stát, který pro své chudé něco dělá. Tři ze čtyř Haitánů přežívají za méně než 2 USD na den. Více než 1,5 milionu obyvatel žije v uprchlických táborech, které představují vážný zdroj ohrožení pro veřejné zdraví a bezpečnost.

Myslím si, že hlavním rizikovým faktorem je nyní slabost haitského státu. Jeho nedostatečná autorita znamená, že se nespokojenost obyvatelstva zaměřuje na jednotky OSN. Nevládním organizacím skutečně hrozí, že už nebudou schopny plnit své úkoly. Proto jsou volby dne 28. listopadu životně důležité a nesmí se odkládat, navzdory výzvám ozývajícím se z některých stran.

Charles Goerens, *jménem skupiny ALDE.* – (FR) Pane předsedající, spolupůsobily zde ovšem faktory, které šíření cholery na Haiti nepochybně povzbudily. To jistě není odpověď, ale je to vysvětlení. Odpověď na tuto pohromu musí být dvojitá.

Pro tuto chvíli nám humanitární pracovníci, kteří jsou na místě, potvrdili, že je potřeba mýdlo, látky na úpravu vody a řádná hygienická osvěta. V současné situaci probíhají zároveň přípravy v dlouhodobém horizontu. V zemi, kde všechno je třeba teprve udělat nebo předělat, je obnova po zemětřesení nezbytná a přednost musí mít výstavba infrastruktury, která má zlepšit individuální i kolektivní hygienu.

Doufám, že osm měsíců po konferenci o obnově Haiti, která se uskutečnila v New Yorku, už nebude možné omlouvat dosavadní malý pokrok nedostatkem financí, vzhledem k tomu, že se všichni řečníci shodli na tom, že humanitární pomoc musí pokračovat ještě řadu měsíců. Bude nutno také určit, kdo konkrétně je za pomalý postup odpovědný, abychom pořádku nechodili kolem horké kaše.

Franziska Keller, *jménem skupiny Verts/ALE.* – Pane předsedající, v případě Haiti jsme svědky jedné z vůbec největších humanitárních operací. Musíme mít jistotu, že v boji s touto katastrofou neprohráváme a že se nám daří dosahovat výsledků a pomáhat Haitánům budovat jejich budoucnost.

Kromě toho, že selhání této operace by bylo osobní katastrofou pro miliony lidí, vyvolalo by to také odpor vůči působení mezinárodního společenství a zpochybnilo schopnost společného postupu při zajišťování humanitární pomoci. Myslím, že musíme soustředit všechny své zkušenosti, všechna nabytá poučení z Haiti i odjinud a také dostatek peněz. Proto velmi vítám prohlášení Komise, že na boj proti choleře poskytne dalších 1 2 milionů EUR.

Musíme si být jisti, že tato pomoc dorazí na Haiti okamžitě, v plné výši a nejenom její část, a že podporujeme ty správné iniciativy, které zajistí její účinnost. Také se musíme ujistit, že neopomíjíme úsilí o obnovu po zemětřesení, protože bez toho nebude možno s nemocí bojovat.

Mám na Komisi dvě otázky. Za prvé bych chtěla vědět, zda zastavené peníze dorazily – tj. peníze, které byly přislíbeny – a zda byly a vyplaceny a využity. Za druhé by mě zajímalo, co si myslíte o odložení voleb, protože je to opět na pořadu dne.

Haitské revoluci se nikdy nepodařilo vstoupit do učebnic dějepisu. Doufejme, že současné těžké období na Haiti vstoupí do učebnic jako počátek lepší budoucnosti pro všechny Haitiany. Věřím, že na místě je také poznámka, že EU zde hrála velmi kladnou roli.

James Nicholson, *jménem skupiny ECR.* – Pane předsedající, před dvěma měsíci jsem spolupředsedal delegaci na Haiti v rámci skupiny zemí AKT a byla to pravděpodobně jedna z největších a nejdojemnějších zkušeností mého života. Za prvé jsou tam nesmírně obětaví lidé, kteří se snaží Haitanům pomoci, a za druhé, občané Haiti jsou velmi hrdí lidé a to bychom si měli na začátku této rozpravy připustit.

Ale od prezidenta a předsedy vlády jsme se dozvěděli, jakou měli Haitané radost, že mají kvalitní sanitární zařízení a nejsou nemocní – a smutné nyní je, že je postihla tato nemoc. Není příliš těžké tuto chorobu vyléčit. Ale musíte tam být a vidět podmínky, ve kterých humanitární pracovníci pracují, a když mluvíte o zdravotní péči, je mi líto, pane předsedající, Haiti nemá zdravotní péči jako my ostatní a vy to víte. Jsou závislí na Lékařích bez hranic, britském Červeném kříži a mnoha dalších organizacích z celého světa.

Co se týče voleb, je pravda, že Haiti v této chvíli volby nepotřebuje. Ale dokud nebudou mít prezidenta a předsedu vlády, kteří je dokážou vést, nebudou mít žádnou naději pokročit kupředu. Chci pochválit – protože když jsem tam byl, viděl jsem to na vlastní oči – skvělé muže a ženy z úřadu Evropské komise, kteří se v hrozných podmínkách snaží udržet evropskou přítomnost v Port-au-Prince a dělali a dělají fantastickou práci.

Marie-Christine Vergiat, *jménem skupiny GUE/NGL.* – (FR) Pane předsedající, nejprve bych chtěla poděkovat všem svým kolegům, a zejména Konferenci předsedů, že souhlasili s touto rozpravou o Haiti, kterou navrhla moje skupina. Byla to mimořádná situace.

Loni v lednu, po zemětřesení, se mezinárodní společenství pevně semklo na podporu Haiti. Zdá se však, že mezi sliby a podporou, která nakonec na místo dorazila, zela mezera, nechci říci propast. Loni v březnu se baronka Ashtonová jménem Evropské unie zavázala poskytnout podporu ve výši 1,235 miliard EUR s cílem pomoci lidem na Haiti vybudovat lepší budoucnost.

Od loňského července nevládní organizace, zejména organizace Lékařů bez hranic, paní komisařko, bijí na poplach a hlásí zamořené životní prostředí, jemuž jsou vystaveny stovky tisíc lidí. Situace se od té doby téměř nezměnila, avšak lidé jsou ohromeni tím, že se epidemie cholery šíří tak rychle, a mezinárodní společenství opět začíná pociťovat soucit. Došlo již k více než tisícovce úmrtí a počet zasažených osob neustále roste, i když odborníci tvrdí, že je poměrně jednoduché přijmout opatření, která smrtelným následkům této nemoci zabrání. Nicméně zdravotníci jsou v této nemoci málo vyškoleni a existují problémy, jak dostat základní zdravotnický materiál tam, kde je ho zapotřebí.

Jak je možné, že někdo nechápe, proč v takových podmínkách došlo k výtržnostem? Haitské obyvatelstvo se cítí zcela bezmocné. Je těžké, aby si uchovalo důvěru v mezinárodní společenství. Moje otázky proto budou jednoduché, paní komisařko.

Kam přesně se poděla všechna ta pomoc, kterou Evropská unie slíbila Haiti, a to nejen humanitární pomoc?

Kdyby dorazila dříve, nemyslíte si, že této další tragédii bylo možné zabránit?

Jak je možné, že se opět zdá, jako by mezinárodní konference vedly pouze k nesplněným slibům.

Proč snahy prezidenta Prévala, aby se stabilizační mise OSN MINUSTAH zaměřila na podporu obnovy, zůstávají bez odezvy?

A konečně, haitské obyvatelstvo si konání voleb přeje, ale za jakých podmínek se budou konat a jaký druh podpory poskytne Evropská unie?

PŘEDSEDAJÍCÍ: STAVROS LAMBRINIDIS

místopředseda

Licia Ronzulli (PPE). – *(IT)* Pane předsedající, dámy a pánové, přes veškerá varování, aby se po lednovém zemětřesení nezapomínalo na budoucnost Haiti, to podle zpráv z posledních dní vypadá, že v nejkritičtějších okamžiku, tedy v období obnovy, zůstal ostrov mezinárodním společenstvím opuštěný.

Ve skutečnosti se nyní na Haiti šíří cholera, kterou zde zná jen málo lidí a které je přisuzován mystický, náboženský význam. Ze šíření této nákazy byli obviněni příslušníci mírových sil OSN. Stačilo, aby se na ostrově nakazil pouze jeden nepálský voják, a stovky lidí, žen a dětí oblehly sídlo velení mírových sil. Ohroženi se začali cítit také humanitární pracovníci a mnozí zemi opouštějí.

Napětí je nesmírně vysoké a v ulicích a na náměstích zůstává spousta sutin, následků velmi silného zemětřesení ze dne 12. ledna. Slyšeli jsme, že chybí voda, takže není možné, aby se lidé myli a chránili se před nákazou.

Bakterie cholery se rychle šíří a počet mrtvých narůstá geometrickou řadou. Číslo již byla uvedena, ale chci je zopakovat. K dnešnímu dni je 1 130 obětí a počet hospitalizovaných osob vzrostl během jednoho měsíce na více než 18 000. Příznaky nakažení však každý den hlásí tisíce dalších.

Mezinárodní společenství nemůže už déle váhat. Je nutno okamžitě nalézt nějaké řešení, jinak všechny další nakažené budeme mít navždy na svědomí.

Michael Cashman (S&D). – Pane předsedající, na začátku bych chtěl poblahopřát komisařce Georgievové k účinné koordinaci prací, kterou prováděla, a samozřejmě k diskusím, které vedla s baronkou Amosovou na půdě OSN.

To nejsnadnější a nejlevnější, co by nyní mohla tato sněmovna udělat, je kritizovat. Přál bych si, abychom jednali pozitivně a vyvíjeli tlak tam, kde je to zapotřebí. Říkám to všem našim poslancům. Musíme vyvíjet nátlak na naše členské státy, aby nabídly větší podporu a větší materiální pomoc. Když se podíváte na seznam zemí, jsou to země – například Španělsko, Irsko, Itálie, Francie, Rakousko, Maďarsko – které se v současné době nacházejí ve vážné hospodářské situaci, a přesto sáhly hluboko. Proto vyzývám každého z nás, abychom oslovili vlastní vlády a požádali je o přijetí závazku. Pokud se někdo ptá, zda podpora projde, či nikoli, pojďme vytvořit kapacitu, aby prošla.

Na závěr bych chtěl poděkovat paní komisařce a poblahopřát jí k závazku dalších 12 milionů EUR. Zemětřesení je velká tragédie. Ještě větší tragédií je nyní tato epidemie cholery.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – *(IT)* Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, nejprve epicentrum strašlivého zemětřesení bezesporu v nejhudší a nejhůře spravované

oblasti na americké polokouli a nyní cholera v zemi, které dostává mezinárodní pomoc rozsahem jedné z největších na jednoho obyvatele. To je paradox! Není to jen strašná kombinace smůly. V ulicích Haiti přeplněných dětmi a stany vmáčknutými mezi odpadky nikdo neví, kde začít.

Místní politická garnitura je často chamtivá a soustřeďuje se spíše na mocenské hry než převzetí kontroly nad úsilím o obnovu a byrokratický aparát zdecimovaný zemětřesením má slabou správní kulturu a v některých případech dokonce bránil rozdělování pomoci. Je zde mnoho mezinárodních organizací, často špatně koordinovaných, které v ochraně obyvatelstva ve skutečnosti selhaly.

Při návštěvě země s delegací Evropského parlamentu v červnu bylo při pohledu na velké množství opuštěných polí, trosky, které nikdo neodstranil, a odpadky již jasné, nakolik by se situace mohla zhoršit. A nyní je tu cholera.

Komise a generální ředitelství pro humanitární pomoc a civilní ochranu (ECHO) dosud dělaly to, co bylo požadováno, ale nyní musí své úsilí zdvojnásobit. Mám pocit, že Haiti nyní stejně jako intenzivní obnovu potřebuje větší ochranu na mezinárodní politické úrovni.

Nirj Deva (ECR). – Pane předsedající, toto je tragédie, která nesnese příliš mnoho řečí. Když došlo loni v lednu ke katastrofě, mezinárodní společenství se s velkým halasem vhrnulo na Haiti. Přilétly vojenské helikoptéry a zvedaly těžké kusy zřícených zdí. Všechny jsou pryč. Najednou odlétly. Ty kusy zdiva blokují silnice a brání přístupu, silniční síť se rozpadla. Komisařka Georgievová se usilovně snaží koordinovat činnost.

Proč k tomu došlo? Proč všichni tito lidé – včetně ministryně zahraničních věcí Clintonové, která se tam v lednu znenadání objevila – náhle mizí? Proč je nyní Organizace spojených národů žádána, aby odešla? Kdy přijdou požádat EU, aby zmizela? Je to směšné. Potřebujeme, aby se tam mezinárodní společenství vrátilo zpátky na té úrovni, na které pracovalo, a obyčejné Haitiany bychom neměli zatěžovat nesmyslným politickým děním v hlavním městě.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Pane předsedající, paní komisařko, děkuji za zprávu, kterou jste nám přednesla o aktuální situaci na Haiti. To, že na Haiti vypukne další epidemie, se dalo očekávat. Od začátku roku, od zemětřesení, jsme hodně pracovali, ale práce nepostupovaly tak rychle, jak bychom si přáli. Často jsme se vymlouvali na situaci, která byla na Haiti před zemětřesením.

Určitě by nám pomohlo, kdyby na Haiti byl fungující stát, ale není, a než bude, uplyne ještě hodně času. Je to běh na dlouhou trať. Nyní je nutno bezodkladně jednat, jinak riskujeme další a další epidemie i násilí.

Paní komisařko, je skutečně třeba do Bruselu soustředit ty nejlepší zdravotnické odborníky, aby připravili strategický plán pomoci pro Haiti. Situaci je třeba řešit po stránce bezpečnostní, finanční, ale hlavně zdravotnické.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Paní komisařko, i já bych vám chtěl nejprve poblahopřát k vynikající práci v případě Haiti a za všechno, co jste udělala v Pákistánu.

Tady šlo skutečně o katastrofu ohromných rozměrů. Mluvíme o více než 1 000 mrtvých a 15 000 nemocných a čísla stále rostou. Potřeby jsou obrovské a vidíme, že peněz, které máte k dispozici, není dost. Je stále jasnější, že opravdu potřebujeme nové finanční nástroje,

možná – a nepochybně v první řadě – daň z transakcí. Potřebujeme další finanční mechanismy, které podepřou naše úsilí vyrovnat se s rostoucími humanitárními potřebami.

Měli bychom rovněž zvážit, co a jak můžeme udělat, abychom zabránili opakovanému přenosu nemocí od lidí, kteří pracují pro OSN.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Pane předsedající, dnes odpoledne jsem obdržel nejnovější informace od jedné nizozemské humanitární organizace, která na Haiti působí už řadu let, a tyto informace jen potvrzují bezútěšný, ale realistický obraz, jaký popsala Komise. Současně s tím mi tato nizozemská humanitární agentura sdělila, že svoji důvěru vkládají především do Evropy, jako hlavního dárce. Jak to, že spoléhají na nás? Totiž přestože na mezinárodní dárcovské konferenci byla přislíbena obrovská částka, ve skutečnosti byl poskytnut pouze její zlomek. Organizace spojených národů nyní požádala o další finanční prostředky, ale přislíbené peníze z velké části dosud nedorazily. Doufám proto, že Evropská unie se toho chopí a peníze skutečně zajistí, protože situace na Haiti je hroživá. Prioritou je samozřejmě prevence a čistá voda. Věřím, že se Evropská unie ujme iniciativy a zajistí na Haiti dobré zásobování vodou. Zvláštní význam mají odborníci, hloubení studen, čistá pitná voda a také zdravotní péče. Toho všeho se nedostává. Obracím se na Nizozemsko, ale také na evropské orgány, aby v této mimořádně kritické situaci skutečně přišli Haiti okamžitě na pomoc.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Pane předsedající, paní komisařko Damanakiová, nejprve bych chtěl poblahopřát Komisi za její činnost na Haiti.

Situace však vyžaduje naléhavou a mnohem důraznější reakci. Potřebujeme zdroje a větší mezinárodní závazek, a to navzdory obtížím při uvolňování finančních prostředků. Není možné, aby na některé problémy finanční prostředky byly k dispozici, ale na tuto humanitární krizi nikoli.

Máme řadu zdravotních a humanitárních priorit, např. informovat obyvatelstvo o konkrétní nemoci, získat stany, zlepšit hygienu ve všech oblastech a zajistit přístup k čisté vodě. Všechny tyto úkoly jsou naléhavé a ze strany Komise a všech členských států je třeba velkého úsilí.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, rád bych poděkoval komisařce Georgievové za práci, kterou Komise odvedla. Je velmi důležité, že Evropská unie má na Haiti velmi silnou a viditelnou úlohu. Jedná se však o lidské bytosti, naše bližní. Máme za ně také odpovědnost, neboť se staly obětí nevidané katastrofy, a to nejprve zemětřesení a nyní epidemie cholery.

Je důležité, aby se peníze a pomoc, které tam pošleme, rychle dostaly na místo určení. Mnoho křesťanských humanitárních organizací tam odvádí dobrou práci a zdá se, že také mají účinné cesty jak urychleně dopravit pomoc těm, kteří ji potřebují. V tomto smyslu doufám, že Komise může využít i uznávané humanitární a křesťanské organizace, které tam tuto prospěšnou práci provádějí. Tímto způsobem bude možné dostat pomoc až na místo určení a dosáhnout co nejlepších výsledků.

Kristalina Georgieva, členka Komise. – Pane předsedající, děkuji vám za aktivní účast a diskusi na dané téma, které nás bohužel bude ještě dost dlouhou dobu provázet. Tato krize nemá snadné řešení.

Měli jsme nějaké odhady, pokud jde o rozsah problému v příštích měsících – i od našich vlastních odborníků – a velice souhlasím s těmi, kteří říkali, že na Haiti musíme využít

odborných zkušeností Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí. Odhaduje se, že než tato vlna epidemie pomine, bude se počet nakažených pohybovat někde mezi půl milionem a 720 000.

Odhad 400 000 Panamerické zdravotnické organizace je o něco nižší, ale stejného řádu. Takže budeme muset uvolnit prostředky. Souhlasím se všemi, kdo hovořili o okamžitém uvolnění prostředků a nutnosti pomoci hned teď.

Dovolte mi čtyři poznámky. První poznámka, jak nejlépe můžeme pomoci. Nyní je doba, kdy budeme muset nasadit skutečně partnerské organizace a okamžitě jim dát prostředky, aby jednaly. Musíme také vyzvat členské státy, aby poskytly materiální podporu. Od čtvrtka, kdy jsem členské státy oslovila, pozorujeme, jak pomoc proudí, ale náročnější to je, pokud jde o zdravotnický personál, tablety na čištění vody a podporu osvětové kampaně, protože – jak zde mnozí uváděli – došlo k širokému nepochopení toho, jaká tato nemoc je a jak ji můžeme nejlépe léčit. V důsledku toho lidé zbytečně umírají, protože mají strach jít do zdravotnických středisek. Bojí se, že tam tuto nemoc spíše chytanou, než aby ji vyléčili.

Za druhé, řada řečníků hovořila o slibovaných penězích a jak je to s obnovou na Haiti. Tento slib daný Komisí byl dodržen. Komise se zavázala k 460 milionům EUR a závazek plní podle harmonogramu, který stanovila, a vysoká představitelka a místopředsedkyně vlády Cathy Ashtonová a komisař Piebalgs se s členskými státy chystají udělat si přehled, jak jsme na tom s penězi, které jsme slíbili poskytnout. Mohu vás ujistit, že to budeme brát velice vážně, protože ve velmi složité době je v sázce pověst mezinárodního společenství.

Nicméně – a to je moje třetí poznámka, která je velmi důležitá – na Haiti existuje hranice absorpční kapacity, o níž jsem s některými z vás, mám dojem, mluvila. Když jsem poprvé přijela na Haiti, pomyslela jsem si, že ať je katastrofa jakkoli strašlivá, nebyl to největší problém Haiti. Největším problémem Haiti byly desítky let nedostatečného rozvoje a chybějící funkční stát, který mimo jiné také znamená, že neexistuje funkční zdravotnictví.

Viděla jsem v táborech lidi, jak stojí ve frontě na doktora, a to ne proto, že by byli nemocní, ale proto, že u doktora nikdy v životě nebyli, a využívali zdravotnické služby nabízené v táborech.

Tento celkový nedostatek dovedností a schopností funkčního státu vytváří problémy, které tuto epidemii ještě zhoršují. Neustále se snažíme přimět vládu, aby vymezila prostor pro likvidaci mrtvých těl – bez toho se epidemie pochopitelně dál šíří – a nechala rozmístit latríny, aby se zlepšily hygienické podmínky. Nemohu dostatečně zdůraznit, jak nesmírně důležité je, abychom pochopili, že problémy Haiti není snadné vyřešit, protože podstata tohoto problému spočívá v těchto desetiletích nedostatečného rozvoje a chybějícího funkčního státu.

Zazněla otázka na volby, a zda by se přesto měly konat. Haitské úřady se raději drží harmonogramu. Pro mě je těžké odpovědět. Na Haiti jsem dosud nebyla, ale mám dojem, že zrušení nebo posunutí voleb by mohlo velice složitou situaci skutečně destabilizovat. Konáním voleb by se možná něco získalo, ale jak jsem řekla, vycházím z toho, co jsem slyšela, nikoli z toho, co jsem viděla.

Moje čtvrtá poznámka se týká aktivní účasti. Vyzvali jste Komisi, aby se bezprostředně zapojila. To děláme a tak tomu bude i nadále. Baronka Ashtonová pravděpodobně bude na Haiti zítra a já sama mám v plánu tam jet, protože v této chvíli je důležité uvolnění prostředků, dobrá koordinace, a upřímně řečeno, také poskytnutí naděje tamním lidem i našim vlastním pracovníkům. Naši vlastní lidé se potýkají s velice obtížnou situací, jsou

v místech, kde haitští zdravotničtí pracovníci dostávají strach z epidemie a prostě odcházejí, a oni pak musí zvládat obrovský nárůst případů.

Co musíme udělat nyní, je ujistit, že setrváme na místě a zachováváme klid, a snažit se udávat lidem směr, což jim dává nejvíce naděje. Jeden poslanec mluvil o tom, že Haiťané jsou velmi odolní. Ano, jsou, a v této velmi těžké době si zaslouží veškerou naši pomoc.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

16. Dlouhodobý plán pro populaci sardele obecné v Biskajském zálivu a lov této populace – Víceletý plán pro západní populaci kranase obecného a lov této populace – Zákaz odlovu nejkvalitnější části populace ryb a omezení rybolovu platýse bradavičnatého a pakambaly velké ve vodách Baltského moře, Velkého a Malého Beltu a Øresundu – Používání cizích a místně se nevyskytujících druhů v akvakultuře (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o následujících zprávách:

– zprávě Izaskun Bilbao Barandicaové, jménem Výboru pro rybolov, o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví dlouhodobý plán pro populaci sardele obecné v Biskajském zálivu a lov této populace [KOM(2009)0399 – C7-0157/2009 – 2009/0112(COD)] (A7-0299/2010),

– zprávě Pata the Cope Gallaghery, jménem Výboru pro rybolov, o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví víceletý plán pro západní populaci kranase obecného a lov této populace [KOM(2009)0189 – C7-0010/2009 – 2009/0057(COD)] (A7-0296/2010),

– zprávě Marka Józefa Gróbarczyka, jménem Výboru pro rybolov, o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2187/2005, pokud jde o zákaz odlovu nejkvalitnější části populace ryb a omezení rybolovu platýse bradavičnatého a pakambaly velké ve vodách Baltského moře, Velkého a Malého Beltu a Øresundu [KOM(2010)0325 – C7-0156/2010 – 2010/0175(COD)] (A7-0295/2010), a

– zprávě João Ferreiry, jménem Výboru pro rybolov, o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 708/2007 o používání cizích a místně se nevyskytujících druhů v akvakultuře [KOM(2010)0393 – 2009/0153(COD)] (A7-0184/2010)

Izaskun Bilbao Barandica, zpravodajka. – (ES) Pane předsedající, nejprve bych ráda vyjádřila uznání a poděkování odvětví pobřežního rybolovu v Biskajském zálivu a blahopřála mu k jeho zodpovědnému chování.

Paní komisařko, toto odvětví tento plán naléhavě potřebuje, má-li dosáhnout svého cíle, tj. nadále vykonávat výdělečnou činnost a neohrozit přitom budoucnost lovišť. To vyžaduje, aby byla populace sardele obecné v Biskajském zálivu udržována na úrovni, jež umožňuje využívání udržitelné z hlediska ekonomického, sociálního i z hlediska životního prostředí. Toho lze mnohem účinněji docílit výpočtem výnosu na základě vědeckých zpráv, než kdybychom dovolili, aby se výpočty celkového přípustného odlovu (TAC) staly předmětem zákulisních politických jednání.

Tento plán se proto musí zabývat pravidly odlovu, což znamená, že rybolovné kvóty musí být stanoveny na základě odhadů množství populace získaných z vědeckých zpráv.

Paní komisařko, Komise tuto iniciativu předložila v červenci 2009 a pracovat jsme na ní začali v září. Pracovní postup jsme stanovili společně s celým španělským a francouzským odvětvím zastoupeným organizacemi rybářů, vědeckými instituty a regionálním poradním sborem pro jihozápadní vody. Touto metodou jsme pracovali na společném návrhu, jemuž se v Parlamentu dostalo široké podpory.

Docílili jsme vysoké úrovně konsensu a s vědomím nadcházejícího vstupu Lisabonské smlouvy v platnost a nejistoty ohledně toho, jak by měla být uplatňována v dosud neuzavřených případech, jsme dne 30. listopadu ve Výboru pro rybolov přistoupili k indikativnímu hlasování. Tento otevřený a inkluzivní přístup odporuje postoji zastávanému Radou a Komisí.

Především jsme se v průběhu své práce dozvěděli, že se právě připravuje kontrolní nařízení, které se bude týkat této zprávy, ale dostali jsme k této věci jen omezené množství informací. Tím jsme se ocitli v nejistotě, čemuž by bývalo možné docela snadno předejít. Po hlasování ve Výboru pro rybolov jsem během španělského předsednictví jednala o této iniciativě s Radou. Rozhodli jsme se svolat třístrannou schůzku, avšak k našemu překvapení nám španělské předsednictví v den schůzky neočekávaně oznámilo, že se španělská vláda na žádost francouzské vlády rozhodla tuto otázku odložit, neboť si nebyla jista jejím právním základem. Po měsících práce jsme uvízli na ve slepé uličce. Španělské předsednictví nedocílilo žádné dohody a znemožnilo trojstranné jednání.

Dotázala jsem se tedy nového předsednictví, jestli je ochotné v jednáních pokračovat. Bylo mi řečeno, abych byla trpělivá a nespěchala. Vzhledem k naprosté neochotě Rady pohnout se vpřed jsme na radu právních služeb přistoupili k novému hlasování.

V tomto druhém hlasování byly zamítnuty tři pozměňovací návrhy, které byly přijaty v indikativním hlasování a měly zásadní význam pro dané odvětví.

První z nich souvisí s mírou odlovu a jako vhodnější míru navrhuje 0,4.

Druhý pozměňovací návrh se týká započítávání ryb používaných jako živá návnada do TAC. Byla by chyba je započítávat do kvóty pro odlov.

Konečně třetí pozměňovací návrh se týká kontroly úlovků.

Pokud není vědecký výbor schopen stanovit odhad nynější biomasy, protože postrádá dostatečné informace, nesmí být dané odvětví dvojnásob potrestáno 25% snížením TAC oproti předchozímu roku. Komise již v takovém případě uznala za vhodnější snížit TAC o 10 %, což by v žádném případě nemělo být méně než 7 000 tun. Pokud se týká pravomocí tohoto orgánu, jsou Radou i Komisí soustavně přehlíženy. Přestože o této iniciativě vedeme rozpravu, zaslechli jsme neoficiální zprávy, že Rada požádala o její stažení, což je jasným signálem jejího postoje.

Je to pravda? Ptám se vás, paní komisařko. Proč? Co máte v úmyslu učinit? Ráda bych od vás dnes dostala odpověď. Rovněž bych si přála, aby mi belgické předsednictví sdělilo, proč požádalo o stažení této iniciativy. Ráda bych na tyto otázky dostala jasnou odpověď. Pracovali jsme 14 měsíců a jediným výsledkem je zmatek.

Kroky Rady a Komise poškozují věrohodnost evropských orgánů v očích odvětví, které má už dost takového jednání a potřebuje nalézt řešení.

Posilte svoji věrohodnost v tomto odvětví! Nebo alespoň získejte zpět věrohodnost, kterou jste v září 2009 ztratili!

Parlament je odhodlán vykonávat své pravomoci spolurozhodování, které mu udělila Lisabonská smlouva. Musíte je respektovat. Vaše kroky se neslučují s vedoucí úlohou v 21. století. Našimi hlavními zásadami jsou transparentnost a účast. Přijměte prosím tyto zásady za své. Jedině takto musí evropský projekt postupovat vpřed.

Pat the Cope Gallagher, *zpravodaj.* – (GA) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, nejprve bych chtěl upřímně poděkovat všem, kteří mi pomáhali během přípravy této významné zprávy o kranasovi obecném: stínovým zpravodajům, sekretariátu Výboru pro rybolov, RPS pro pelagické populace, politickému poradci této skupiny a poradci z mé kanceláře. Rád bych rovněž poděkoval Komisi a Radě za jejich pomoc a podporu. Spolupráce, diskuse i nápady všech těchto lidí zajistily, že jsem vám dnes mohl předložit tuto zprávu, jež bude, jak doufám, všeobecně přijata.

zpravodaj. – Západní populace kranase obecného představuje pro odvětví rybolovu v Evropě jednu z nejvýznamnějších populací. Tento návrh vychází z prováděcího plánu, který dohodla Evropská komise na světovém summitu OSN o trvale udržitelném rozvoji v roce 2002.

Na tomto summitu Komise souhlasila, že udrží nebo obnoví populace ryb na úrovni, jež zajistí maximální udržitelný výnos. Následný návrh Evropské komise byl vypracován v těsné spolupráci se skupinou pro vyhodnocování pelagických populací (RAG), která tento návrh původně předložila. Průzkumy jiker jsou u kranase obecného od roku 1997 prováděny každé tři roky. Shromážděná data však nepostačovala k tomu, aby vědci mohli provést úplné vyhodnocení týkající se zdraví dané populace.

Navrhovaný plán řízení tyto nesnáze řeší tím, že pro plavidla lovící kranase obecného určuje vzorec známý jako pravidlo kontroly odlovu. Toto pravidlo stanoví mechanismus pro výpočet ročního limitu maximálních přípustných odlovů kranase obecného ve stanovené oblasti. Plán měl vstoupit v platnost koncem roku 2009, avšak kvůli přijetí Lisabonské smlouvy došlo ke zpoždění.

Samozřejmě plně respektuji právo Rady stanovit a přidělovat rybolovná práva. Před přijetím mé zprávy ve Výboru pro rybolov jsem se sešel s představiteli belgického předsednictví. Předložili návrh, který Radě poskytne určitou flexibilitu ohledně celkového množství ulovených ryb při určování celkového přípustného odlovu. Domnívám se, že tento návrh belgického předsednictví, který byl následně přijat Výborem pro rybolov, chrání výlučné právo Rady stanovit a přidělovat rybolovná práva, které jí udělují Smlouvy.

Rád bych hovořil o pozměňovacích návrzích předložených politickými skupinami PPE, S&D a GUE/NGL, které se týkají oblasti 8C – jinak řečeno Biskajského zálivu. Rád bych sněmovně oznámil, že jakožto zpravodaj podporuji pozměňovací návrh předložený socialisty, avšak nemohu akceptovat pozměňovací návrhy skupiny PPE a GUE/NGL. Uvedu pro to své důvody.

Doporučení vědců je jednoznačné. Jedná se o jedinou populaci, jež pokrývá celou zeměpisnou oblast. Kdyby Parlament přijal návrh PPE a GUE/NGL, výsledkem by byl nesmyslný plán řízení vymezující pro jednu populaci dvě samostatné oblasti. Pokud bychom to učinili, pro budoucí plány řízení populace kranase bychom stanovili velmi nebezpečný a velice závažný precedent. S rozdělením jedné populace ryb jsme nemohli souhlasit.

Ti, kdo toto rozdělení chtějí podpořit, tak budou činit z osobních důvodů a z důvodů, které mají jejich členské státy. Jedná se však o společnou politiku rybolovu a tou se musíme řídit.

Jsem si vědom, že naši španělští a portugalské kolegové patrně mají určité obavy, a ty jsem také zahrnul do pozměňovacího návrhu 7 návrhu své zprávy. Návrh stanoví, že tento plán bude uskutečňován s ohledem na drobný rybolov a historická práva.

Abych to shrnul, tento pozměňovací návrh je pro Radu i pro RAG pro pelagické populace přijatelný a přihlíží k názorům vyjádřeným španělskými a portugalskými kolegy. Zachovejme však současnou podobu této politiky.

Marek Józef Gróbarczyk, *zpravodaj*. – (PL) Pane předsedající, rád bych na úvod svého projevu vyjádřil vřelý poděkování všem, kteří mi pomohli při přípravě této zprávy: Evropské komisi, všem stínovým zpravodajům i členům Výboru pro rybolov za jejich podporu při vypracovávání této zprávy. Docílili jsme naprosté shody, jelikož Výbor pro rybolov Evropského parlamentu přijal tuto zprávu jednomyslně. Ještě jednou bych rád vyjádřil své vřelé díky.

Cílem zprávy je regulovat rybolov platýse v Baltském moři, zastavit praxi výmětů a zároveň zachovat model řízení politiky rybolovu známý jako celkový přípustný odlov (TAC). Zpráva uvádí, že tento systém funguje náležitým způsobem a u některých druhů ryb má své praktické uplatnění. Proto by měl být zdůrazněn význam doplnění článku 15a do nařízení (ES) č. 2187/2005. Ulovené druhy ryb mohou mít nízkou tržní hodnotu nebo nemusí být vhodné pro lidskou spotřebu. Rovněž by se mělo upozornit na to, že toto ustanovení umožňuje v období, kdy platí ochranná omezení, vypustit zpět živé platýse bradavičnaté, kteří byli uloveni a nemají žádnou tržní hodnotu. Z tohoto důvodu tento článek umožní udržitelné využívání živých vodních zdrojů.

Akční plán přijatý na základě mé zprávy musí eliminovat výměty v Baltském moři například zavedením úplného zákazu výmětů v rybolovu v Baltském moři, je-li toho třeba. To musí vést k udržitelnému a efektivnějšímu řízení mořských zdrojů. Zavedení úplného zákazu výmětů není v případě platýse bradavičnatého ani jiných druhů platýsů opodstatněné, jelikož by mělo negativní dopad na jejich populace. Vezmeme-li v potaz, že rybolov musí zůstat stabilní a předvídatelný a že populace ryb musí být loveny v rámci stanovených limitů, měli bychom vyjádřit znepokojení, že zákaz výmětů by mohl být využit k legalizaci rozsáhlého průmyslového rybolovu podměrečných tresek v Baltském moři. Vzhledem k nedostatku spolehlivých vědeckých dat, na jejichž základě lze vyhodnotit vedlejší úlovky tresky obecné v průmyslovém rybolovu, je nezbytné, aby byla neprodleně zavedena úplná dokumentace úlovků společně s veškerou kontrolou plavidel účastnících se tohoto rybolovu. 100% kontrola průmyslových úlovků při vykládce je nutná, jinak by politika ochrany rybích populací v Baltském moři byla nerealistická a dlouhodobý plán řízení populace tresky obecné by neměl žádný smysl.

Unie musí v rámci společné politiky rybolovu učinit okamžité kroky, aby vyřešila otázku průmyslového rybolovu v Baltském moři. Musí při tom vzít v úvahu, že z hlediska životního prostředí takový rybolov škodí ekosystému Baltského moře především proto, že Baltské moře bylo Výborem pro ochranu mořského prostředí Mezinárodní námořní organizace označeno za „obzvláště citlivou mořskou oblast“, a patří tedy k nejvzácnějším a nejcitlivějším mořským ekosystémům na světě. V Baltském moři se mění klima a různé druhy ryb jsou nuceny se změnám přizpůsobit, čímž se mění rovněž jejich migrační a reprodukční vzorce. S ohledem na to by měl být proveden přezkum chráněných mořských oblastí v Baltském moři i dlouhodobého plánu řízení populace platýsovitých ryb vypracovaný v této oblasti. Nemáme dostatek spolehlivých a aktuálních dat, na jejichž základě by bylo možné přijmout rozhodnutí, že některé oblasti v Baltském moři přestanou

být chráněny. Proto bychom měli přihlídnout k probíhajícím změnám a provést přezkum chráněných oblastí.

João Ferreira, *zpravodaj.* – (PT) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, vysazování cizích druhů je jedním z hlavních faktorů, které narušují ekosystémy, a jednou z hlavních příčin ztráty celosvětové biologické rozmanitosti.

Jak podotýká sama Komise, za vysazování cizích druhů v evropských pobřežních mořích a ve vnitrozemských vodách v mnoha případech odpovídají akvakultura a chovné postupy. Pozměňovací návrh Komise, který mění nařízení o používání cizích a místně se nevyskytujících druhů v akvakultuře, vychází z výsledků výzkumného projektu IMPASSE. Tento projekt svedl dohromady různé evropské instituce, které se společně zaměřily na dopady chovu cizích druhů v akvakultuře na životní prostředí.

Tento projekt navrhuje pracovní definici uzavřeného zařízení akvakultury, jež podrobněji rozvádí definici dosud používanou. V souladu s touto definicí a podle závěrů projektu „by do značné míry, možná na přijatelnou úroveň, mohl být snížen stupeň rizika spojeného s cizími druhy, pokud se při přepravě řeší možnost cílových a necílových organismů a v přijímajícím zařízení jsou dobře definované protokoly.“

S ohledem na závěry tohoto projektu Komise navrhuje usnadnit zbytečné administrativní formality požadované od provozovatelů tím, že navrhuje zrušit povinnost získat povolení při vysazování a přemísťování druhů v uzavřených zařízeních akvakultury. Zde je třeba zdůraznit, že ačkoliv proces vyhodnocování rizik vychází z vědeckých a technických analýz, konečné rozhodnutí o přijatelnosti rizika je politickou záležitostí. Domníváme se proto, že zjednodušení postupu pro vysazování cizích druhů v akvakultuře musí doprovázet co možná nejpřísnější definice požadavků, které bude muset uzavřené zařízení akvakultury splňovat a jež budou v souladu se závěry projektu IMPASSE.

Je také nutné stanovit dohled nad těmito zařízeními, aby se zajistilo, že během provozu těchto zařízení budou skutečně zohledněny a splněny všechny technické požadavky vznesené odborníky. To se týká rovněž péče věnované přepravě cílových a necílových druhů do daných zařízení nebo z nich. Takové byly hlavní otázky, jimiž jsme se zabývali při vypracovávání zprávy a pozměňovacích návrhů k původnímu návrhu Komise.

Dovolte mi učinit ještě jednu poznámku. Trvale udržitelný rozvoj akvakultury vyžaduje značnou podporu vědeckého výzkumu a technologického rozvoje v oblasti chovu původních druhů, aby se zajistila produkce a diverzifikace dodávek potravin, aby došlo ke zlepšení jejich kvality a zároveň byla zaručena větší bezpečnost pro životní prostředí.

Tato legislativní iniciativa by proto v této oblasti měla získat výraznou podporu. Je nezbytné prozkoumat potenciál akvakultury, avšak rovněž je třeba překonat její omezení způsobem udržitelným z hlediska životního prostředí. Mimo jiné bude nezbytné přehodnotit priority rámcového výzkumného programu, abychom umožnili náležité pokrytí této významné oblasti výzkumu.

Zbývá mi již jen vyjádřit vděčnost všem stínovým zpravodajům za jejich pomoc, jež umožnila dokončit tuto přínosnou práci, a poděkovat službám Komise i Rady, včetně španělského předsednictví a nyní belgického předsednictví, za práci, kterou jsme v těchto měsících odvedli.

Maria Damanaki, *členka Komise.* – Pane předsedající, ráda bych pronesla pár slov o dlouhodobém plánu pro populaci sardele obecné, ale nejdříve bych ráda poděkovala

zpravodajce, paní Bilbaové, a všem členům Výboru pro rybolov za jejich práci na tomto návrhu. Ráda bych paní Bilbaové sdělila, že přijetí tohoto návrhu se sice skutečně zpozdilo, ale chtěla bych zcela jasně říci, že Komise udělala naprosto vše pro to, aby složitou situaci vyřešila.

V roce 2005 hrozilo populaci sardele obecné v Biskajském zálivu zhroucení a rybolov byl proto zastaven. Znovu zahájen byl v lednu 2010, tedy za pouhých pět let. V červenci loňského roku vědci potvrdili, že populace sardele obecné se bezpečně pohybuje nad preventivními úrovněmi. To mi umožnilo navrhnout TAC přesahující 15 000 tun, který platí nyní. TAC se řídí pravidly odlovu stanovenými v plánu a mne těší, že nám tento návrh již pomáhá stav této populace náležitě řídit.

Dlouhé zastavení rybolovu zjevně způsobilo těm, kdo na něm závisí, vážnou finanční újmu. Musíme jednoznačně zabránit tomu, aby se to opakovalo. Jediný způsob, jak toho dosáhnout, je využívání této populace v souladu s maximálním udržitelným výnosem a udržování nízkého rizika zastavení rybolovu. Náš návrh ukazuje, že to lze provést a zároveň zajistit udržitelnost odvětví rybolovu. Chceme-li zabránit zastavení odlovu, potřebujeme udržovat jeho míru na 30 %.

Ráda bych poděkovala Výboru pro rybolov za jeho podporu jak ve věci samé, tak v souvislosti s přenesením pravomocí na Komisi. Tyto pozměňovací návrhy mohou podpořit. Mohu rovněž podpořit ty pozměňovací návrhy, které se týkají sladění návrhu s novým kontrolním nařízením, jež platí od ledna 2010.

Je tu nicméně jedna výjimka. Ta se týká zkrácení prodlení při ohlášení vplutí do přístavu ze čtyř hodin na jednu hodinu. Tento pozměňovací návrh mění pravidlo čtyř hodin, které je obsaženo v novém kontrolním nařízení. Jak víte, toto nové kontrolní nařízení platí od začátku tohoto roku. Nesouhlasím s tím, aby bylo tak brzo měněno, zejména proto, že samotné kontrolní nařízení umožňuje pobřežním členským státům požádat o zvláštní výjimku, pokud je oprávněná. Je tu tedy tato výjimka. Opravdu není třeba toto kontrolní nařízení tak brzo měnit, avšak rozhodnutí záleží samozřejmě na vás.

Nyní přejdu ke druhé zprávě, k víceletému plánu pro kranase obecného. Dovolte mi říci, že pan Gallagher jakožto zpravodaj a všichni členové Výboru pro rybolov na tomto návrhu odvedli vynikající práci a já bych vám ráda vyjádřila své upřímné poděkování za veškerou vaši tvrdou práci a za váš konstruktivní přístup.

Západní populace kranase obecného je zdaleka nejvýznamnější ze tří populací kranase obecného ve vodách EU. Tato populace je v současné době stabilní a dosahuje dobré úrovně, což znamená, že TAC na rok 2011 se oproti letošnímu roku téměř nezměnil. Každoroční rozhodnutí ohledně TAC pro tuto populaci, jež vychází z nejnovějších vědeckých doporučení, není v souladu s naším cílem závazného, předvídatelného dlouhodobého plánu řízení. Tohoto plánu si – stejně jako ostatních dlouhodobých plánů – cením, jelikož si přeji, abychom ustoupili od každoročního handrkování v Radě o tom, kolik ryb je povoleno ulovit. Toto odvětví si zaslouží, abychom mu zajistili více plánování a stability tím, že se dohodneme na dlouhodobých plánech.

Vaše všeobecná podpora, jak ve věci samé, tak v otázce přenesení pravomocí, ukazuje, že máme stejný cíl. Mohu podpořit vaše pozměňovací návrhy, včetně těch, které se týkají sladění návrhu s novým kontrolním nařízením, jež platí od ledna 2010. Kromě toho by samotný plán neměl stanovovat oblasti TAC pevně, takže zůstává zachována možnost

jejich úpravy prostřednictvím každoročních rozhodnutí o TAC na základě příslušných vědeckých doporučení.

Je tu nicméně jeden pozměňovací návrh, který nesměřuje tím správným směrem, konkrétně se jedná o vaše přistoupení na kompromis v podobě 5 000 tun, který předložilo předsednictví Rady. Ono číslo 5 000 zkrátka nevychází z žádných vědeckých odhadů. Jak se k němu dospělo? Proč to není 6 000 nebo 7 000? Možnost libovolně zvyšovat a snižovat TAC na tu správnou úroveň v dlouhodobé strategii řízení nepovažuji za rozhodný přístup.

Nyní přejdu ke třetí zprávě o technických opatřeních v Baltském moři. Ráda bych využila této příležitosti a poděkovala zpravodajovi, panu Gróbarczykovi, za jeho velmi dobrou práci na této zprávě, jež byla jednomyslně přijata. Ještě jednou děkuji Výboru pro rybolov za to, že ji plně podpořil. Tímto návrhem zajistíme právní kontinuitu, pokud se týká naší politiky vůči odlovu nejkvalitnější části populace ryb, jež byla v Baltském moři zahájena v loňském roce, jakož i vůči omezením lovu některých druhů ryb.

Nyní se zaměřím na posední zprávu: na používání cizích a místně se nevyskytujících druhů v akvakultuře. Ráda bych poděkovala zpravodajovi, panu Ferreirovi, za jeho práci, a rovněž tak celému Výboru pro rybolov.

Jak víte, prostřednictvím nové strategie akvakultury se Komise zavazuje podporovat trvale udržitelný rozvoj akvakultury v EU. To předpokládá vysokou úroveň ochrany životního prostředí, ale také vytvoření příznivějších podmínek pro provozování akvakultury. Je třeba, abychom to učinili. Změna nařízení o vysazování cizích druhů v uzavřených zařízeních akvakultury nepochybně usnadní činnost v oblasti akvakultury tím, že odstraní zbytečnou administrativní zátěž a zároveň zajistí náležitou ochranu vodních přírodních stanovišť. Samozřejmě toho můžeme udělat víc, a proto velice vítám návrh pana Ferreiry zvýšit naše výzkumné úsilí v oblasti akvakultury. S pomocí našeho rozpočtu a reformy SRP pro to uděláme vše.

Jsem velice potěšena, že diskuse ve Výboru pro rybolov vyústily v lepší definici „uzavřeného zařízení akvakultury“.

Ráda bych upozornila, že původní návrh Komise přijala měsíc před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, takže jsme řešili stejný problém. Výbor pro rybolov předložil pozměňovací návrhy s cílem přizpůsobit základní nařízení novým ustanovením o postupu projednávání ve výborech obsaženým v Lisabonské smlouvě. Považovali jsme za vhodné provést toto sladění navrhované Parlamentem. Na druhé straně bylo nezbytné náš návrh po formální stránce pozměnit, abychom mohli provést tyto podstatné úpravy, což zapříčinilo již zmíněné zpoždění.

Na závěr bych ráda ještě jednou poděkovala všem zpravodajům ve Výboru pro rybolov za jejich zprávy a za jejich práci na těchto důležitých otázkách.

Carmen Fraga Estévez, jménem skupiny PPE. – (ES) Pane předsedající, velice děkuji autorům zpráv za jejich vynikající práci. Ráda bych se zaměřila na plány řízení, nebudu však rozebírat žádné podstatné aspekty, neboť ty již zdůraznili zpravodajové. Místo toho se zmíním o důležitých institucionálních problémech, které tyto plány vytvářejí a které musíme vyřešit.

Po více než rok trvajících jednáních s Radou se Parlament poměrně zodpovědně rozhodl předložit příslušné zprávy k prvnímu čtení s cílem vyvinout tlak a dostat se tak ze slepé

uličky, jež ovlivňuje nejen tyto dva návrhy, ale také všechny ostatní, které nám mají být v blízké budoucnosti předloženy.

Parlament je ochoten nalézt s Radou a Komisí kompromisní řešení, avšak nezbytným předpokladem je, aby Rada uznala a akceptovala, že na jádro dlouhodobých plánů řízení se musí vztahovat řádný legislativní postup, tj. právní základ čl. 43 odst. 2 Smlouvy.

Je nepochopitelné, že před Lisabonskou smlouvou, kdy měla Rada rovněž výlučnou pravomoc v záležitostech týkajících se TAC a kvót, byl Parlament žádán o poradní stanovisko, zatímco nyní si Rada ve stejných záležitostech nárokuje výlučné působení, přestože podle všech právních stanovisek musí být čl. 43 odst. 3 vykládán restriktivně.

Vyzývám proto paní komisařku, aby přihlédla ke stanovisku Parlamentu, i kdyby veškeré návrhy – a otázka paní Bilbové týkající se právě tohoto bodu podle mého mínění nebyla zodpovězena – měly být staženy nebo nahrazeny novými texty. Pokud se tak nestane, budeme nuceni tuto věc předložit Soudnímu dvoru a zablokovat budoucí dlouhodobé plány, čemuž je třeba předejít, jelikož představují základní nástroj řízení politiky rybolovu.

Kriton Arsenis, jménem skupiny S&D. – (EL) Pane předsedající, paní komisařko, v textech, o nichž dnes vedeme rozpravu, je obsaženo velké množství technických podrobností. Vyplývá z nich nicméně jednoznačné poučení: Evropský parlament vyzývá ostatní orgány, tedy Komisi a Radu, aby věnovaly pozornost vědeckým údajům, kdykoliv přijímáme rozhodnutí o otázkách rybolovu a o tom, jak lovit.

Nemůžeme jednat podle politické příslušnosti, když rozhodujeme o tom, jak lovit jednotlivé druhy ryb. Rada a Parlament nemohou jednat podle politické příslušnosti o otázkách, které je třeba posuzovat na základě vědeckých údajů. Jedině na základě vědeckých dat můžeme zjistit přebytky v našich mořích a také to, co můžeme odlovit, aniž by to mělo nevratný dopad na život v mořích a na odvětví rybolovu.

Čeká nás revize společné rybářské politiky. V těchto zprávách žádáme, abyste si při této revizi počínali odvázně a zajistili, že rozhodnutí přijatá se záměrem zaručit životaschopnou budoucnost našim mořím a našemu odvětví rybolovu budou vycházet z vědeckých údajů.

Carl Haglund, jménem skupiny ALDE. – (SV) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, zaměřím se na zprávu o lovu sardele obecné v Biskajském zálivu a na názor naší skupiny v této záležitosti. Jedná se o otázku, jež je nesmírně důležitá a slouží jako příklad toho, jak bychom měli přistupovat k citlivým záležitostem týkajícím se rybolovu. Je důležité připomenout, že rybolov, o němž hovoříme, v roce 2005 zkolaboval v důsledku nadměrného odlovu.

Nyní, když je rybolov opět povolen, provádí se na základě preventivního principu, a tak by tomu mělo být. Lze jej provádět jedinec dlouhodobým a udržitelným způsobem, což byl také názor naší skupiny v této záležitosti. Je pravda, že rybolovný průmysl možná doufá, že začneme s větším množstvím ryb, avšak z dlouhodobého hlediska je lepší učinit to, co nyní pravděpodobně zvolíme. Takto bychom podle názoru naší skupiny měli otázky tohoto druhu řešit, a to jak dnes, tak v budoucnu.

Isabella Lövin, jménem skupiny Verts/ALE. – (SV) Pane předsedající, dámy a pánové, Lisabonská smlouva změnila pravomoci Parlamentu, pokud se týká politiky rybolovu. Plány řízení, o nichž máme zítra hlasovat, budou první zkouškou toho, jak úspěšně Parlament dostojí této odpovědnosti. Domnívám se, že jsme se s touto výzvou v zásadě vypořádali dobře, neobešlo se to však bez falešných poplachů. Politici představitelé vždy

čelí pokušení odchýlit se od vědeckých doporučení kvůli zavádějícímu ohledu na rybolovný průmysl. Lidé mají mimoto krátkou paměť. Přestože rybolov sardele obecné v Biskajském zálivu zkolaboval teprve v roce 2005, kdy rybolovný průmysl musel zcela zastavit lov, jsou tu stále krátkozraké finanční pobídky, které ohrožují dlouhodobou udržitelnost populací. Ve výboru nicméně zvítězila opatrnost nad hazardérstvím.

Počítat ryby není obtížné, je to jako počítat stromy. Jde jen o to, že ryby se pohybují z místa na místo a nejsou vidět. Tak vtipkoval přední světový mořský biolog Willy Kristensen ve filmu „Konec vlasce“ („The End of the Line“) o decimování populací ryb ve světových oceánech. Snažil se tím říct, že ohledně odhadů stavu rybích populací panuje značná nejistota. Je důležité si to připomenout právě nyní, kdy se EU i svět rozhodly přibližně za pět let dosáhnout maximálního udržitelného výnosu u všech komerčních druhů ryb.

Ráda bych zdůraznila, že dosáhnout maximálního udržitelného výnosu všude a u všech druhů ryb současně je naprosto nemožný úkol. Proto potřebujeme bezpečnostní rozpětí. Ekosystémy musí být pokládány za celky a maximální udržitelný výnos je nutné považovat za horní limit, nikoli za cíl. Doufám, že nadcházející rybářská politika k tomu bude přihlížet a plány řízení to budou respektovat, jak v Parlamentu, tak v Radě. Potřebujeme rychle zavést dlouhodobé plány řízení pro všechny mořské ekosystémy Evropy. Na závěr bych ráda prohlásila, že naprosto souhlasím se zpravodajem panem Gallagherem, že rozdělení kvóty pro jednu populaci kranase obecného zcela odporuje vědeckým doporučením.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedající, problémy nastolené v této rozpravě nejsou specifické jen pro stanovenou oblast. Jsou tu rovněž problémy týkající se plavidel v Severním moři.

V pátek jsem se setkal s rybáři z Whitby v Yorkshiru. Stejnou měrou je znepokojují problémy, které pravděpodobně ukončí činnost zbývajících plavidel v britském loďstvu. Bezprostřední hrozbu představuje navrhované snížení počtu dní, ve kterých mají povoleno lovit, ze 135 dní až na 90 dní. Zeptal jsem se těchto rybářů, jak velké omezení by mohli snést, aniž by museli ukončit svou činnost, a oni mi odpověděli, že tento důsledek by mělo jakékoli omezení.

Politika nutící rybáře lovit vlečnými sítěmi vyhazovat mrtvé a umírající ryby, aby se vyhnuli vykládce podměrečných ryb nebo překročení kvót pro daný druh ryb, je naprosto nesmyslná. Všechny ryby, které byly chyceny a nepřežijí, musí být vyloženy. Provádění výmětů není žádným zachováním populace, je to plýtvání. Odlov nejkvalitnější části populace ryb je odpovědí na nespravedlivý systém kvót. Reformujte systém a tento odlov skončí. Kvóty jsou kupovány a prodávány na otevřeném trhu a stávají se předmětem spekulací bohatých a mocných. To zvyšuje cenu kvót, které jsou pronajímány rybářům za přemrštěné částky. Spekulace musí definitivně skončit.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, pokud se týká zprávy pana Gallaghery, a zejména víceletého plánu pro populaci kranase obecného, je nezbytné, abych zde hájil pozměňovací návrh předložený skupinou Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), který vypracovala paní Patrãová Nevesová a jenž se zaměřuje na tři cíle zelené knihy a reformy společné rybářské politiky (SRP): cíl ochrany životního prostředí, který tato zpráva skutečně respektuje, a ekonomický a sociální cíl, ať už se zaměřuje na ekonomickou životaschopnost nebo na důstojný život těch, kteří danou profesi vykonávají.

Je velice důležité, abychom v tomto případě rozlišovali. Když hovoříme o západní populaci kranase obecného, považuji za důležité rozlišovat zónu VIII C, oblast v okolí Biskajského zálivu, jež je v zásadě určena pro drobný rybolov a která poskytuje obživu pro významnou část zejména portugalského, španělského a francouzského obyvatelstva, a zónu dále na sever, jež se zaměřuje na průmyslový rybolov a v zásadě se tedy orientuje na hospodářskou výnosnost. Právě z tohoto důvodu musí dojít k úpravě této zprávy tak, aby byla sladěna nejen se základními cíli zelené knihy o společné rybářské politice či o její reformě, ale také s doporučeními předloženými Radou k nařízení o celkových přípustných odlovech (TAC) na rok 2011. Mezinárodní rada pro průzkum moří v nich považuje zónu VIII C za oblast určenou zejména pro drobný rybolov, zatímco sever této západní zóny za oblast zaměřenou především na průmyslový rybolov. Jedině tento přístup, jenž přihlíží ke specifickému charakteru a účelu každé oblasti, v níž žije západní populace kranase obecného, může skutečně zajistit všechny cíle společné rybářské politiky.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Pane předsedající, paní komisařko, blahopřeji všem čtyřem zpravodajům. Také já se zaměřím na otázku plánů řízení populace sardele obecné a kranase obecného.

Návrh týkající se odlovu populací sardele obecné, jenž zpočátku měl být návrhem na udržitelný lov sardele obecné, se ukázal být komplikovaným návrhem, jehož přijetí Rada v současné době blokuje. Právě toto odvětví utrpělo největší škody. Vězíme ve slepé uličce, protože kvůli neschopnosti Rady a také Komise učinit rozhodnutí dosud nedošlo k vyřešení patové situace.

Ráda bych upozornila na postoj delegace španělských socialistů, jež během celého procesu podporovala jednotné požadavky pro toto odvětví, které jsou podpořené – a to bych ráda zdůraznila – vědeckými zprávami i regionální poradním sborem. Tentýž postoj nadále zastáváme i v souvislosti s novými otázkami, jež vyvolává nadcházející reforma společné rybářské politiky.

Vzhledem k této slepé uličce žádáme, aby paní komisařka daný návrh v případě nutnosti stáhla, přihlédla k postoji Parlamentu a předložila nový návrh.

Pokud se týká kranase obecného, pan Gallagher nastínil několik otázek, na nichž se rovněž shodneme, jako je zavádění víceletých programů, celkové přípustné odlovy a vědecká doporučení. Předložil rovněž pozměňovací návrh, který socialisté i španělská socialistická skupina považují za důležitý, jelikož rybolov kranase obecného je ve Španělsku tradičním odvětvím, jehož produkty jsou spotřebovávány čerstvé téhož dne, kdy byly uloveny. Přehlížení tohoto odvětví povede k socioekonomickým škodám a nepochybně zmenší vyhlídky na lepší řízení.

Z tohoto důvodu se domníváme, že pan Gallagher měl vzít v úvahu náš návrh, který zvláště vymezuje pobřežní rybolov.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, ráda bych poděkovala zpravodajům. Vzhledem k vysoké úrovni dovozu ryb a rybích produktů do EU je nezbytné, abychom chránili a podporovali naše místní rybáře i domácí odvětví akvakultury. Naléhavě potřebujeme lepší postupy rybolovu, abychom zajistili dlouhodobou existenci našich moří i našich rybářů.

Je rovněž nezbytné, abychom umožnili další rozvoj akvakultury. Naléhavě potřebujeme efektivnější shromažďování údajů a intenzivnější výzkum, jelikož teprve až budeme vědět, co se skutečně děje, budeme moci činit správná rozhodnutí do budoucna.

Náš neúspěch při sladování ekonomiky a ekologie, které se ve skutečnosti tolik neliší, je často způsoben přílišnou byrokracií a nedostatečnými znalostmi.

PŘESEDÁJÍCÍ: LIBOR ROUČEK

Místopředseda

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Pane předsedající, v souvislosti s rozpravou o plánu pro populaci sardele obecné bych i já rád zdůraznil jeho význam i skutečnost, že se jedná o přelomový krok nejen v daném odvětví a především v lovu sardele obecné, ale rovněž ve vztazích mezi Komisí, Parlamentem a Radou.

V této souvislosti bych také rád jasně prohlásil, že skupina Zelených/Evropské svobodné aliance v zájmu větší opatrnosti podporuje návrhy učiněné Komisí.

V zásadě podporujeme návrhy týkající se tří bodů: prvním je míra odlovu, jež by podle nás, stejně jako podle Komise, neměla přesahovat 0,3; druhým je celkový přípustný odlov (TAC), který by podle nás měl brát v úvahu živou návnadu; poslední bod představuje snížení TAC alespoň o 25 %, pokud se to bude jevit jako nezbytné.

V těchto třech záležitostech jsme Komisi podpořili a pokládáme to za rozumné právě proto, že chceme tentokrát jednat jako holističtí lékaři, kteří léčí, spíše než soudní lékaři, kteří potvrzují smrt. Považuji za důležité, že vysíláme jasný signál, a domnívám se, že se jedná o vhodnou příležitost jednat správně.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, můj příspěvek se týká nařízení Evropského parlamentu a Rady ohledně zákazu odlovu nejkvalitnější části rybí populace a omezení rybolovu platýse bradavičnatého a pakambaly velké ve vodách Baltského moře, Velkého a Malého Beltu a Øresundu. To, čím se tu zabýváme, není pouze změna jednoho nařízení, nýbrž dva velice významné a prvotřídní druhy využívané jako krmivo pro ryby, které náš evropský vnitřní trh naléhavě potřebuje. Opět je zřejmé, že věda a průmysl musí spolupracovat, aby se zajistilo, že jejich zkušenosti – zejména v oblasti výmětů a řízení populací, ale také v souvislosti s nakládáním s vedlejšími úlovkami – budou doceněny a účelně vyhodnoceny. Všechny možnosti zavedení omezení již známe; pan Gróbarczyk nám je skvěle vyložil. Je nezbytné, aby byl článek 15a začleněn do nařízení. Důvod jste již slyšeli – zpravodaj jej znovu jasně uvedl. Naším společným cílem je minimalizovat množství vedlejších úlovků a výmětů a v tomto výboru jsme toho dosáhli.

U některých druhů ryb – a platýs bradavičnatý a pakambala velká patří mezi ně – je tomu nicméně tak, že nedospělí a podměreční jedinci mohou být hozeni zpět do moře, pokud byli naloženi spolu s úlovkem. Je pochopitelně také nutné pracovat s prvotřídním lovným zařízením, lovit selektivně a respektovat období hájení. Tyto dva duhy ryb pravidelně mění místa tření, takže byly pochopitelně také jasně vymezeny oblasti rybolovu a byla přesně popsána období i místa tření.

Parametry pro uvádění na trh nesmí být sníženy, jinak by bylo jedinou možností udělat z tak znamenitých populací rybí moučku. To není naším cílem. My chceme trhu vyhovět, a proto jsme toto nařízení tímto způsobem změnili.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Pane předsedající, paní Damanakiová, jsem velice potěšena, že tento týden můžeme přijmout čtyři významná nařízení o rybářské politice a že se nám,

jak v Parlamentu, tak i s Radou a s Komisí, podařilo dosáhnout dohody o zprávách týkajících se akvakultury a technických opatření v Baltském moři.

Totéž bohužel nelze říci o dvou nařízeních o dlouhodobých plánech řízení. Správný mechanismus řízení populací sardele byl ve výboru vždy předmětem četných sporů. Návrh předložený plénu pokládám za velmi dobrý a těší mne, že skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) si to nyní, zdá se, také uvědomila, neboť nepředložila žádné další pozměňovací návrhy. Předpokládám, že budete zítra hlasovat pro návrh.

Mnohem závažnější problém se však týká Rady. V rozporu s doporučením svých vlastních právních expertů odmítá většina členských států akceptovat právo Evropského parlamentu na spolurozhodování – celý rok poté, co Lisabonská smlouva vstoupila v platnost! To pokládám za ostudné. Proto jsem předsedkyni našeho výboru navrhla, abychom evropským ministrům pro rybolov napsali společný dopis.

Byla bych potěšena, kdybychom v nadcházejících dnech dosáhli dohody, abychom mohli ukázat míru našeho odhodlání. Nenecháme se Radou tak snadno odbýt.

Ian Hudghton (Verts/ALE). – Pane předsedající, podporuji postoj, který zaujal pan Gallagher ve své zprávě, a podle toho budu zítra hlasovat, až se k tomuto bodu dostaneme.

Princip víceletého plánování je rozumný, jestliže umožní rybářům i zpracovatelskému průmyslu rozumné plánování do budoucna. Obecně však, jak víte, přetrvávají některé velmi negativní aspekty řízení rybolovu v EU. Jsem pevně přesvědčen, že jsou to samy státy věnující se rybolovu – ty, které disponují právy v konkrétních mořských oblastech –, kdo by měl činit rozhodnutí o zachování a řízení stavu populací.

Několik řečníků se znovu zmiňovalo o skandální otázce výmětů. Ve Skotsku sílí přesvědčení o tom, že výměty jsou přímým důsledkem nařízení EU a zejména plánu obnovy populace tresky obecné. Doufám, že paní komisařka toto vezme v úvahu a podnikne kroky, aby se vypořádala s tímto aspektem skandálu s výměty, jemuž bylo možné zabránit změnou některých neosvědčených nařízení, jež v současné době platí.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Pane předsedající, ve svém projevu se zaměřím na dvě zprávy, jejichž projednávání a konečné výsledky jsou příkladem toho, jak se má a naopak nemá postupovat. Mám na mysli plán pro populaci sardele obecné a používání exotických druhů v akvakultuře.

Plán pro populaci sardele obecné je příkladem toho, jak se postupovat nemá. O tomto tématu se diskutuje již déle než rok a naneštěstí se z něho stala debata o pravomocích, které Parlamentu uděluje Lisabonská smlouva, a o právním základě návrhu Komise, místo aby to byla diskuse o tom, co je lepší pro rybáře, průmyslová odvětví a rybolov. Jedná se o dlouhou a bezvýslednou debatu, jejíž obětí je odvětví rybolovu, které s údivem přihlíží tomu, jak jsme zabředli do diskusí, zatímco práce na dlouho očekávaném plánu řízení dosud nepokročila a hrozí, že plán vůbec nespátří světlo světa.

Lidé zabývající se lovem sardele obecné si oprávněně stěžují na administrativní překážky, na něž tento plán naráží, přestože je zcela nezbytné zabránit dalšímu přerušení činnosti v tomto odvětví rybolovu.

Jsem skutečně přesvědčen, že vzhledem k této atmosféře nejistoty by se Komise dnes měla v Parlamentu snažit vyslat tomuto odvětví pozitivní signál.

Naopak pokud jde o exotické druhy, dohoda, které Parlament dosáhl v prvním čtení, představuje dobrý kompromis. Komisi, Radě a Parlamentu se podařilo rychle a bez zásadních sporů ohledně právní či faktické stránky dosáhnout dohody.

Dohoda nejenže stanoví přesnou definici uzavřeného zařízení akvakultury, ale navíc podnikům v tomto odvětví zajišťuje větší právní jednoznačnost a především odstraňuje část byrokracie, které si Evropané už užili dost.

Zastávám názor, že administrativní postupy je třeba omezit na nezbytné minimum. Evropané se musí potýkat s přílišnou byrokracií, jež nesmírně komplikuje zahájení či vykonávání jakékoli činnosti. Zprávy jako ta dnešní, jež ruší administrativní postupy, nejsou jen dobrou zprávou pro odvětví akvakultury, ale měly by se rovněž stát trvalým rysem způsobu naší práce.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Pane předsedající, paní komisařko Damanakiová, zaměřím se na zprávy pana Gróbarczyka a pana Ferreiry. Chtěl bych zpravodajům poblahopřát k tomu, že v prvním čtení dosáhli dohody s Radou o úpravě dvou nařízení, jež přizpůsobují rybářskou politiku Lisabonské smlouvě a zdůrazňují závazek Evropské unie ohledně udržitelného řízení rybolovu a zachování biologické rozmanitosti.

Zákaz odlovu nejkvalitnější části populace ryb a omezení rybolovu platýse bradavičnatého a pakambaly velké v Baltském moři jsou nezbytnými opatřeními pro efektivní a náležité řízení zdrojů. Je vhodné je trvale začlenit do nařízení o technických opatřeních v těchto vodách. Toto hledisko by mělo být rozšířeno na zbývající vody EU a stát se součástí politiky nulových výmětů v rámci nadcházející reformy společné rybářské politiky.

Je dále nezbytné, aby Evropská unie aktualizovala definici a provozní podmínky uzavřených zařízení akvakultury, zvažila, jakým způsobem zveřejnit jejich seznam, a v souladu s Lisabonskou smlouvou stanovila postupy rozvoje EU či uplatňování pravidel, jejichž cílem je zabránit znečištění v důsledku činností, jež by mohly ohrozit nebo poškodit naše ekosystémy.

Alain Cadec (PPE) . – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, nejprve rád poblahopřál našim kolegům, paní Bilbaové a pánům Gallagherovi, Gróbarczykovi a Ferreirovi k jejich zprávám.

Chtěl bych říci, jak jsem potěšen, že Parlament dokončil své první čtení dvou dlouhodobých plánů pro populaci sardele obecné a kranase obecného. Poté, co byla přijata Lisabonská smlouva, totiž Parlament o těchto záležitostech spolurozhoduje.

Pokud se týká populace sardele obecné, mám velkou radost z textu přijatého ve Výboru pro rybolov, jehož cílem je dlouhodobé řízení populace hojně lovených druhů ryb. Tento plán umožní zemím s významným odvětvím rybolovu provádět společná opatření k jeho řízení.

K živé návnadě bude v kvótách přihlédnuto, což umožní co nespravedlivěji kontrolovat množství ulovených ryb. Dále vítám opatření sloužící k dohledu nad tímto odvětvím rybolovu. Systém kontroly plavidel musí být v různých členských státech lovicích tuto populaci stejný.

Rád bych panu Gallagherovi poblahopřál k jeho zprávě. Víím, že ji zítra schválíme. Umožňuje udržitelný lov populace kranase obecného jak ze socioekonomického hlediska, tak z hlediska životního prostředí. Tento plán přichází s novou metodou rozhodování o celkovém přípustném odlovu, která umožní dlouhodobě zajistit udržitelnost této populace.

Rád bych vám rovněž připomněl význam principu relativní stability, který je mi zvlášť blízký.

Zpravodajové zdůrazňují nutnost vypořádat se s problémem výmětů a to nelze než přivítat. Stejně jako moji kolegové nicméně považují za politováníhodné, že Rada zpochybňuje novou spolurozhodovací pravomoc Parlamentu v souvislosti s dlouhodobými plány řízení. Domnívám se, že tato otázka právního základu musí být vyřešena, jelikož zpožďuje provádění plánů, které jsou nezbytné pro zachování zdrojů a regulaci rybolovu.

Musíme rovněž jednou provždy definovat pojmy drobný rybolov a průmyslový rybolov. To zajistí, že reforma společné rybářské politiky se uskuteční na rozumném a pevném základě. To také ve své zprávě navrhuje pan Gróbarczyk, jemuž děkuji za jeho kvalitní práci. Úplný zákaz výmětů mimoto, jak víme, není realistický. Doufám, že Evropská komise podpoří toto odvětví, které zavádí selektivní lovná zařízení a zajišťuje rybolov udržitelný z ekonomického hlediska i z hlediska životního prostředí.

Guido Milana (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jedna minuta nepostačuje k tomu, abych se zabýval čtyřmi zprávami. Proto budu hovořit pouze o zprávě pana Ferreiry a ostatním třem zpravodajům poblahopřiji.

Dodržování principu biologické rozmanitosti musí být jádrem opatření, jež Evropská unie provádí v oblasti rybolovu a akvakultury. Kompromisní pozměňovací návrh představuje výsledek dobré práce, kterou odvedl pan Ferreira. Zjevně tento fakt pochopil.

Nesmíme být předpojatí, když hledáme způsob, jak vylepšit standardy v oblasti chovu ryb, musíme však být přísní při kontrole a uplatňování nařízení, jež jsou co nepřesnější, abychom zabránili riziku, že dojde k narušení rovnováhy životního prostředí.

Největší podporu ekologické produkce tak představuje rozhodnutí učiněné v obecném zájmu, jež zahrnuje ochranu biologické rozmanitosti. To je skutečně nejlepší způsob, jak optimalizovat produkci původních druhů.

Paní komisařko, doufám, že v rámci reformy společné rybářské politiky bude možné toto další opatření týkající se akvakultury začlenit do jediného zjednodušeného nařízení. To věci značně usnadní a doufám, že jediné nařízení o akvakultuře postupy celkově ještě zjednoduší.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Pane předsedající, pro začátek bych rád poděkoval panu Gróbarczykovi za jeho pomoc. Velice mne těší, že bylo možné do zprávy zařadit velmi důležitý bod vyzývající Komisi, aby připravila komplexní plán řízení populace platýse bradavičnatého ve vodách Baltského moře.

Rád bych využil této příležitosti a upozornil Komisi na skutečnost, že polské orgány navrhují přijetí komplexního systému řízení populace platýse v Baltském moři již mnoho let a od Evropské komise se dosud nedočkaly žádných hmatatelných výsledků.

Musí být vytvořen jednotný systém řízení populace platýsů, ať už se nacházejí kdekoli. Pro rybáře v Baltském moři, včetně polských rybářů, mají značný hospodářský význam, a proto si od evropských orgánů odpovědných za rybolov zaslouží větší pozornost, než jaké se doposud těšily.

Brian Crowley (ALDE). – Pane předsedající, chtěl bych poděkovat zpravodajům za jejich zprávy, zejména pak panu Gallagherovi. Když jsem poslouchal probíhající diskusi, okamžitě mi vytanuly na mysl dvě věci. Za prvé, celý koncept umožňující rozdělení celkových

přípustných odlovů v jednom odvětví rybolovu je nanejvýš nezodpovědný. Měli bychom se proti tomu jednoznačně postavit.

Za druhé, pokud se týká otázky výmětů, možná nastal čas uvažovat o vytvoření šedého trhu s těmito výměty. Jedná se o vedlejší úlovky při běžné rybolovné činnosti, tak proč neumožnit, aby byly vyloženy a jejich prodej uhradil náklady na lov – ne za tržní cenu, ale za cenu odpovídající nákladům na lov – místo toho, aby byly vyhazovány zpět do vody. Lze je využít jako náhradu za tisíce tun dovezených ryb, které pocházejí z Dálného východu i z dalších míst a zaplňují trhy v Evropské unii.

To může být situace, jež prospěje všem. Může snížit množství výmětů a rovněž zajistit, aby rybáři nevyhazovali cenné produkty.

Nick Griffin (NI). – Pane předsedající, je dobře, že se EU snaží zachovat ohrožené populace ryb, ale dříve než se tyto návrhy stanou předmětem naší přehnané sebechvály, si musíme připomenout, že mnohá předchozí pravidla týkající se rybolovu skončila strašlivým fiaskem. V britských domácích vodách se v rámci evropské rybářské politiky lovalo tak, že byly ryby téměř vyhubeny. Skutečnost je taková, že ochranu rybích populací je nejlépe přenechat místním rybářům a mořským vědcům pověřeným národními vládami, nikoli byrokratům z EU.

Rada lidí pracujících v tom, co zbylo z britského rybářského loďstva, je prostá: zrušte systémy kvót, které vedou k výmětům a odlovu nejkvalitnější části populace ryb, a nahraďte je váhovými omezeními odlovu, aby byly všechny ulovené ryby vyloděny pro lidskou spotřebu nebo ke zpracování na krmivo pro zvířata a pro ryby. Je třeba, abychom nahradili systém volně obchodovatelných kvót a zabránili tak finančníkům, supermarketům a nejbohatším v tom, aby spekovali s živobytím rybářů. Kvóty všech druhů a ve všech mořích by měly patřit rybářům z přístavů s tradičními vazbami k těmto vodám a měly by být obchodovatelné jedině mezi rybáři, kteří mají totéž oprávnění lovit, na základě osobních, rodinných a společenských vazeb.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pane předsedající, nejsem žádným odborníkem na tuto problematiku, ale jelikož pocházím z ostrovního státu, vím, že pro pobřežní společenství po celém Irsku je rybolov velice důležitý.

– Můj vážený irský kolega, pan Gallagher, který je odborníkem na tuto problematiku nejen v Irsku, ale také v zahraničí, učinil několik příhodných poznámek, když hovořil o nesmyslných společných kvótách pro dvě oddělené oblasti jedné populace ryb. Má skupina PPE zastává odlišný názor. Přitom se to, co říká pan Gallagher, zdá být logické, neboť kranas obecný je migrujícím druhem. Především na to bych rád od paní komisařky dostal odpověď, nikoli její osobní názor, nýbrž odpověď vycházející z vědeckých důkazů. Souhlasím se svými kolegy také v otázce výmětů a rovněž bych rád, abychom mnohem více rozvíjeli akvakulturu...

–(GA) ...protože poptávka po rybách v budoucnosti neustále poroste, a já doufám, že všechny druhy ryb budou dostupné pro každého.

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedající, nedávno jsem se pokoušel vyčíslit náklady společné rybářské politiky pro britskou ekonomiku. Jen na úlovcích činí nejlepší odhad ztrát nejméně 3,6 miliard GBP ročně; náklady v podobě vyšších účtů za potraviny se odhadují zhruba na 4,7 miliard GBP ročně; náklady spojené s dotacemi, nezaměstnaností, vyplývanými zdroji, byrokracií atd. se odhadují zhruba na 2,8 miliard GBP ročně. Každoroční celková částka tak dosahuje 11,1 miliard GBP.

Rybolovný průmysl byl zničen, od roku 1973 v rybolovu a v odvětvích na něm závislých zaniklo více než 97 000 pracovních míst. Následné ekonomické a lidské náklady jsou nevyčíslitelné; ekologický dopad společné rybářské politiky je katastrofální. Každý rok se do Severního moře vyhodí více než 880 000 mrtvých ryb. Řešením pro Británii je samozřejmě vystoupit z Evropské unie, znovu získat kontrolu nad vlastními výsostnými vodami a opět vnést zdravý rozum do oživeného národního rybolovného průmyslu.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Pane předsedající, paní komisařko, lov sardele obecné v Biskajském zálivu byl v roce 2005 zastaven kvůli nízkému stavu populací. Cílem navrhovaného plánu je zajistit udržitelný rybolov stanovením kvót na základě vědeckých kritérií. Tento plán má podporu daného odvětví, jež potřebuje stabilitu. Žádám Komisi, aby tento návrh stáhla a vzala v úvahu iniciativu Parlamentu.

Maria Damanaki, členka Komise. – Pane předsedající, ráda bych poděkovala všem váženým poslancům Parlamentu za jejich příspěvky. Diskuse byla skutečně velice zajímavá.

Nejprve bych ráda reagovala na poznámky, které učinila paní Fragaová jménem skupiny PPE i ostatních poslanců o institucionálních problémech, s nimiž se nyní potýkáme. Týkají se nového institucionálního prostředí, které máme na základě Lisabonské smlouvy. Musím uznat, že prosazení Lisabonské smlouvy přineslo novou éru, a my bychom se rádi této nové éře přizpůsobili. Chtěla bych zcela jasně prohlásit, že Komise chápe a podporuje myšlenku, že Parlament musí mít slovo, pokud se týká odlovu: konkrétně ohledně úlohy dlouhodobého plánu řízení.

Domníváme se, že Smlouvy se o této otázce zmiňují zcela jasně. Takový je náš postoj, avšak je tu, jak víte, ještě reakce Rady. Některé členské státy reagovaly velmi rozhodným způsobem, ale je tu rovněž všeobecná reakce na tento přístup. Musíme v této otázce nalézt řešení, protože jinak nemůžeme pokračovat a prosadit plány dlouhodobého řízení, a jak jistě pochopíte, plány dlouhodobého řízení jsou naší budoucností. Nemůžeme pokračovat v nové politice, pokud by ji určovalo zaměření na krátkodobé výsledky a všechny ty politické dohody, na které jsme zvyklí.

Musíme tedy nalézt řešení, abychom se dostali z této slepé uličky. Mám tím na mysli pokoušet se najít východisko prostřednictvím třístranného jednání. Chystám se Parlamentu a Radě navrhnout, abychom se všichni společně sešli a našli alespoň kompromisní řešení, které potřebujeme co nejdříve, neboť takto již nemůžeme dál pokračovat.

Všechny plány dlouhodobého řízení jsou nyní zablokovány a já mám mimoto několik nových návrhů týkajících se některých nových plánů řízení, které jsou velmi důležité, například pro lososy a pro pelagické populace. Jedná se o velmi významné plány dlouhodobého řízení. Jsou již připravené a my jen čekáme na to, až nalezneme institucionální řešení těchto velmi ožehavých problémů.

Pokud se týká příspěvků ostatních skupin, vítám příspěvky pana Arsenise, pana Haglunda a paní Lövinové, které pronesli jménem svých skupin. Souhlasím s nimi v tom, že potřebujeme právě plány dlouhodobého řízení a vědecká doporučení.

Chápu požadavky našich rybářů a problémy našeho odvětví rybolovu a chtěla bych o nich zcela otevřeně hovořit. Ráda bych vám však sdělila, že to, o čem nyní jednáme, je názorným příkladem této situace. Plán pro populaci sardele obecné a skutečnost, že jsme museli na několik let zastavit její lov, je jasným důkazem toho, že se nemůžeme pokročit kupředu, když budeme ignorovat vědecká doporučení.

Rozumím těmto problémům a my nyní musíme učinit nějaké shrnutí a nalézt řešení. Má představa – a bude to jedním z hlavních témat naší reformy rybářské politiky – je nadále dbát doporučení vědců a také se pokoušet nalézt řešení v případě, kdy doporučení není dostatečně jasné a nemáme dostatek dat k tomu, abychom si vytvořili jednoznačný názor.

Ráda bych také prohlásila, že zpráva pana Gróbarczyka je velice důležitá a že technická opatření týkající se toho, jak zabránit odlovu nejkvalitnější části populace ryb, jsou pro naši politiku velice významná. Ráda bych dále zdůraznila, že potřebujeme politiku týkající se platýse bradavičnatého a dalších druhů platýsů, jak již bylo řečeno. Máme v úmyslu takovou politiku formulovat.

Potřebujeme velmi odvážnou politiku týkající se výmětů, o nichž se mnozí z vás zmínili. Domnívám se, že si nemůžeme dovolit vyhazovat ryby zpátky do moře, když jsou tak cenné. To si už nemůžeme dále dovolit. Možná to bylo řešení v době, kdy jsme v našich vodách měli spoustu ryb, ale nyní se potýkáme s opravdovými problémy. Nemůžeme ryby vyhazovat zpátky do moře.

Musíme proto najít řešení a já velice vítám takové návrhy jako například nahradit rybářům náklady na lov prostřednictvím prodeje vedlejších úlovků. Můžeme nalézt řešení, avšak pomocí reformy naší politiky musíme směřovat k cíli v podobě odstranění výmětů. Musíme mít samozřejmě na paměti veškerá potřebná technická opatření, musíme se však ubírat tímto směrem.

Poslední poznámka se týká problémů akvakultury. Musíme omezit zátěž, jež akvakultuře vytváří překážky. S tím se ztotožňuji. Souhlasím se zpravodajem a panem Milanou i s dalšími řečníky, kteří o této otázce hovořili.

Mohu prohlásit, že se toho snažíme dosáhnout v rámci naší reformy společné rybářské politiky. Chtěla bych rovněž zopakovat, že zintenzivníme vědecký výzkum druhů využívaných v akvakultuře, protože skutečně potřebujeme přejít k masové výrobě těchto produktů akvakultury, pokud opravdu chceme, aby byla akvakultura jednou z alternativ k našemu odvětví rybolovu.

Izaskun Bilbao Barandica, *zpravodajka.* – (ES) Pane předsedající, paní komisařko, za prvé bych od vás byla ráda dostala jasnou odpověď na to, zda máte v úmyslu podřídit se přání Rady, když uznáváte – za což jsem vám vděčná – problémy týkající se akceptování pravomocí, které Parlamentu uděluje Lisabonská smlouva.

Výbor pro rybolov hlasoval podruhé a paní komisařku nepožádal o to, aby návrh stáhla. To, oč dnes paní komisařku žádáme, je, aby nám poskytla odpověď na otázku, jestli má nebo nemá v úmyslu podřídit se tomu, co si přeje Rada.

Toto odvětví potřebuje nějaký plán. Odvětví se chovalo zodpovědně a více než dva roky spolupracovalo s vědeckými instituty a Komisí, aby bylo v návrhu stanoveno a vyloženo pravidlo odlovu. Jedná se o zodpovědné odvětví, jehož činnost byla pět let zastavena, a neměli bychom zapomínat, že to bylo odvětví samotné, kdo o toto zastavení činnosti požádal. Rok před zastavením bylo schopné ulovit 7 000 tun ryb a každý den stanovilo kvótu týkající se povoleného množství ulovených ryb, aby tato nízká kvóta přinášela větší zisk. Poté se jednostranně rozhodlo Komisi oznámit, že zastavuje rybolov, protože dosáhlo stanoveného limitu.

Takové tedy máme odvětví. Je to odvětví, jež nás opakovaně žádalo o to, abychom učinili rozhodnutí a byli transparentní, a o němž mohu osobně prohlásit, že pracovalo odpovědně a pečlivě, abychom se dobrali k tomuto tolik potřebnému plánu.

Přijmout tento plán znamená ustoupit od podivných politických rozhodnutí o kvótách a celkových přípustných odlovech, jejichž důvod je někdy neznámý. S touto nedostatečnou transparentností jsme žili již mnoho let. Jednadvacáté století není stoletím neprůhlednosti. Nezaslouží si ji evropští občané ani odvětví, které prokázalo svou zodpovědnost.

Poslední zpráva vypracovaná institutem AZTI (Baskickým vědeckým institutem) i studie Juvena našťastí ukázaly, že populace sardele obecně budou v nadcházejícím roce mnohem početnější. Přesto bych, paní komisařko, ráda dostala jasnější odpověď.

Pat the Cope Gallagher, *zpravodaj.* – Pane předsedající, rád bych poděkoval paní komisařce a svým kolegům za jejich příspěvky, stejně jako stínovým zpravodajům, sekretariátu Výboru pro rybolov, Radě, Komisi, politickému poradci své skupiny a samozřejmě i svému osobnímu poradci.

Chápu, že Rada je na technické rovině rozdělena v otázce, zda by měla či neměla výlučně rozhodovat o pravidlu kontroly odlovu. Rozumím také tomu, že 27 ministrů bude o celém tomto dokumentu, a zejména o této otázce, teprve jednat. Doufám, že nakonec zvítězí zdravý rozum.

Pokud se týká výhrad paní komisařky vůči limitu $\pm 5\,000$ tun, rád bych vám, paní komisařko, sdělil, že to bylo pragmatické řešení. Tímto dokumentem jsme se zabývali již déle než rok a tohle byl způsob, jak se dostat dál. Domnívám se, že občas musíme být pragmatictí, abychom překonali nesnáze.

Členům skupiny S&D bych rád sdělil, že můj postoj ohledně vašeho pozměňovacího návrhu je zcela jednoznačný. Rozhodně doporučím, abychom tento návrh podpořili. Pokud se týká návrhu skupiny PPE, rád bych řekl, že by se nad ním měla skupina PPE zamyslet. Její obavy jsem velmi pečlivě zohlednil v pozměňovacím návrhu 7, který se zabývá Biskajským zálivem. Zabývá se drobným rybolovem a historickými právy.

Každý, kdo daný návrh podporuje, musí mít na paměti, že v Parlamentu budeme projednávat mnoho dalších zpráv. Pokud podporujete něco, co je nesprávné nyní, patrně budete muset, máte-li být consistentní, podpořit něco nesprávného i v budoucnu. Z vědeckého hlediska je naprosto chybné rozdělit TAC – není to jen můj osobní názor. Jestli to uděláme nyní, budeme to patrně u lovu jedné populace muset udělat i v budoucnu. Víceleté plány jsou nezbytné pro to, aby mohlo odvětví dopředu plánovat. Doufejme, že zdravý rozum zítra zvítězí a že vytvoříme zprávu, za kterou se budeme moci postavit.

Marek Józef Gróbarczyk, *zpravodaj.* – (PL) Pane předsedající, ještě jednou bych rád vyjádřil své upřímné poděkování všem stínovým zpravodajům, zejména těm přítomným – paní Ulrike Rodustové, panu Kuhnovi a panu Ferreirovi a také panu Kuhnovi a panu Alainu Cadecovi – za jejich vřelá a laskavá slova o tématu mé zprávy. Velice vám děkuji.

Také já doufám, že zpráva zajistí, že přijatá řešení budou pokračovat, a že především začne práce na regionalizaci. Regionalizace je naším cílem a tím, oč v naší společné rybářské politice usilujeme. Právě ona rozhodne o úspěchu budoucí společné rybářské politiky v praxi.

João Ferreira, *zpravodaj.* – (PT) Pane předsedající, chtěl bych vyjádřit poděkování za komentáře k mé zprávě a využít svou řečnickou dobu k tomu, abych učinil několik poznámek o víceletém plánu pro západní populaci kranase obecného a o pozměňovacím návrhu ke zprávě pana Gallaghery, který jsem předložil jménem skupiny konfederace Evropské sjednocené levice – Severské zelené levice.

Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je objasnit specifický charakter různých loďstev a zajistit, aby byly tyto konkrétní body i konečné místo určení ryb zohledněny při určování celkových přípustných odlovů (TAC) – zpravodajův pozměňovací návrh č. 7 toto zcela nezajišťuje. Drobný pobřežní rybolov má svá ekonomická a sociální specifika, jež se mimo jiné liší od specifík průmyslového rybolovu. Určování omezení rybolovu zaměřeného na zásobování veřejnosti čerstvými rybami ke spotřebě by nemělo probíhat stejně jako u průmyslového rybolovu, který je zaměřen na zpracování ryb.

Pokud se týká různých loďstev a nastolené technické otázky, stále s postojem zpravodaje nesouhlasím. Fakticky hovoříme o stejné populaci ze stejného zdroje, avšak, jak už bylo zmíněno, jedná se o zdroj, který se vyvíjí v různých oblastech rybolovu. Pobřežní a drobný rybolov v ideálním případě probíhá ve stanovené oblasti rybolovu, zatímco průmyslový rybolov v oblasti jiné. Hovoříme tedy o oblastech, jež mají jasně vymezené hranice, a domníváme se, že je to vhodné. Mimoto jsme přesvědčeni, že celkové přípustné odlovy (TAC) musí být přizpůsobeny každé z těchto rozdílných oblastí rybolovu, aby se zajistilo rozumné řízení stavu populace. A to proto, že – jak už zde bylo rovněž zmíněno – rozumné řízení stavu populace by mělo přihlížet nejen k biologickým aspektům a k aspektům týkajícím se životního prostředí, ale také k ekonomickým a sociálním faktorům. Věci, které jsou v podstatě odlišné, by neměly být řešeny stejným způsobem.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra (úterý 23. listopadu 2010).

Písemná prohlášení (článek 149)

Robert Dušek (S&D), *písemně.* – (CS) Zpráva o zákazu odlovu nejkvalitnější části populace ryb a omezení rybolovu platíse bradavičnatého a pakambaly velké ve vodách Baltského moře, Velkého a Malého Beltu a Øresundu usiluje o nové ustanovení pravidel pro rybolov v uvedených oblastech. Baltské moře má status „obzvláště citlivé mořské oblasti (PSSA)“ a je jedním z nejcennějších, ale také nejcitlivějších mořských ekosystémů naší planety. Z tohoto důvodu souhlasím se zpravodajem, že je naprosto nezbytné upustit – a to nejen zde – od průmyslového způsobu rybolovu. Jen ekonomicky a environmentálně vyvážený rybolov se správnými rybolovnými postupy může pomoci zachovat rybolov a současné množství druhů ryb v udržitelné podobě pro budoucí generace. V souvislosti s klimatickými změnami dochází i v Baltském moři k masivnímu přesunu ryb, proto je nutné pravidelně revidovat chráněné mořské oblasti. Vyzývám proto Komisi, aby tak v pravidelných intervalech konala. Dále je nezbytné, aby byly rybářské společnosti legislativně vybízeny k využívání takových lovných zařízení, která jsou v současné době z hlediska selektivity nejlepší možná, a neprováděly se tak masivně výlovy velkého množství podměrečných ryb a jiných než cílových druhů či výmětů. Zejména toto by měl Evropský parlament zahrnout do návrhu reformy společné rybářské politiky v roce 2011, což budu naléhavě prosazovat.

17. Informace o léčivých přípravcích (kodex Společenství týkající se humánních léčivých přípravků) – Informace o léčivých přípravcích (postupy Společenství pro registraci léčivých přípravků a dozor nad nimi) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o

– zprávě, kterou předkládá Christofer Fjellner jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, pokud jde o poskytování informací široké veřejnosti o léčivých přípravcích podléhajících omezení výdeje na lékařský předpis (KOM(2008)0663 – C6-0516/2008 – 2008/0256(COD)) (A7-0290/2010), a

– zprávě, kterou předkládá Christofer Fjellner jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 726/2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky, pokud jde o poskytování informací široké veřejnosti o humánních léčivých přípravcích podléhajících omezení výdeje na lékařský předpis (KOM(2008)0662 – C6-0517/2008 – 2008/0255(COD)) (A7-0289/2010).

Christofer Fjellner, *zpravodaj.* – (SV) Pane předsedající, pane Komisaři, dámy a pánové, konečně jsme se dostali k plenární rozpravě o novém právním předpisu týkajícím se informací o léčivých přípravcích. Budeme projednávat závěrečnou část toho, co někteří označují za nejkontroverznější otázku balíčku o léčivých přípravcích, konkrétně informace o léčivých přípravcích. Přiznávám, že ještě před rokem bych byl asi nikdy nevěřil, že společně dospějeme k plenárnímu zasedání v takové shodě, jíž se nám zde v Parlamentu nicméně podařilo dosáhnout. Skutečně je tomu tak, a hlavní zásluhu na tom mají mí stínovní zpravodajové. Právě jejich konstruktivní návrhy a ochota ke kompromisům nám pomohla dospět k dohodě a doufejme, že i ke schválení této zprávy převážnou většinou v plenárním hlasování.

Není to jenom otázka ochoty ke kompromisům. Za patrně ještě důležitější pokládám fakt, že jsme si uvědomili, co chceme, a že zde v Parlamentu usilujeme o stejné věci. Za prvé, my všichni v první řadě chceme, aby evropští pacienti měli lepší a dostupnější informace o léčivých přípravcích. Za druhé, nikdo z nás si nepřeje reklamu na léčivé přípravky vydávané pouze na lékařský předpis. A za třetí, informace, které se dostanou k pacientům a jsou šířeny společnostmi, musí být kontrolovány a schváleny příslušnými orgány. Takové jsou principy, které sdílí všichni a jež nám usnadnily dosažení dohody. Z těchto důvodů jsme se však rovněž cítili do jisté míry nuceni návrh Komise přepracovat.

Rád bych upozornil na pět věcí, na které jsme se při přepracování původního legislativního návrhu Komise zaměřili. Za prvé, snažili jsme se změnit perspektivu tohoto právního předpisu – od zaměření na právo farmaceutických společností šířit informace přejít k novému zaměření na právo pacientů na přístup k informacím, a s tím také na povinnost společností tyto informace zveřejňovat a zpřístupňovat. Za druhé, usilovali jsme o zpřísnění všech stávajících výjimek, abychom zabránili případným mezerám umožňujícím reklamu – něčemu, co si nikdo z nás nepřeje. Za třetí, zajistili jsme, aby informace o léčivých přípravcích pocházející od společností procházely kontrolou a aby byly spolehlivé, tím, že je nejprve musí schválit některý farmaceutický úřad. Za čtvrté, stanovili jsme, že pacienti či široká veřejnost by neměli dostávat informace, jež by mohly

pocházet od farmaceutických společností, aniž by o ně předtím požádali. Nikdo by neměl dostávat nevyžádané informace o léčivých přípravcích. Proto jsme odmítli jakékoli takzvané „push channels“ (prostředky, jimiž lze pacientům poskytovat nevyžádané informace), jako je reklama v rádiu, televizi nebo v novinách. Posledním bodem, na který bych rád upozornil, je skutečnost, že společnosti jsou pouze jedním článkem v informačním řetězci. V mnoha zemích Evropy musí zdravotnictví a společnost převzít mnohem větší díl odpovědnosti, než jaký nesou nyní.

Jsou tu rovněž body, na kterých se neshodneme. V této souvislosti bych rád vynesl dotaz a vyzval své kolegy, aby přijali výjimku týkající se informací, které lékaři sdělují pacientům, jež jsou v jejich péči, jinými slovy, že takové informace nemusí procházet stejným kontrolním procesem jako ostatní informace. Uvedu konkrétní příklad, který by mohl představovat problém, pokud by tato výjimka nebyla přijata. Konkrétně by lékař ve Švédsku například nemohl pacientovi, jenž nehovoří švédsky, dát příbalový leták v angličtině kvůli tomu, že by nikdy nemohl být ve Švédsku schválen, jelikož zde angličtina není úředním jazykem.

Na závěr bych se rád obrátil na Radu, jejíž zástupce zde bohužel není přítomen, což je v této záležitosti docela výmluvné. Této nepřítomnosti Rady skutečně lituji. Chtěl jsem přihlédnout k názorům a argumentům Rady, abych usnadnil průběh debaty, avšak dosud jsem se téměř pokaždé setkal s jednoznačně zamítavým postojem. Je obtížné naslouchat někomu, kdo žádné informace nesděluje.

V této záležitosti se nám podařilo dosáhnout dohody. Jsem si jist, že také Rada, pokud se začne touto věcí podrobně zabývat, nalezne přibližně stejné podmínky pro dohodu, jaké jsme tu vytvořili my. Rada se nicméně nesmí snažit omezovat poskytování informací, aby se ušetřily finanční prostředky. S tím bychom se setkali neradi. Nedomníváme se, že s nedostatečně informovanými pacienty lze jaksi lépe jednat, ani že je levnější informace neposkytovat. Vyzývám Radu, aby převzala odpovědnost, a my mohli společně zajistit, že Evropané budou mít, v zájmu pacientů, lepší informace o léčivých přípravcích..

John Dalli, člen Komise. – Pane předsedající, během svého slyšení jsem dal jakožto navržený kandidát na komisaře jasně najevo, že poskytování informací pacientům považuji za velice důležité téma. Pacienti mají značný zájem na svém zdraví a své pohodě. V současné době je však v Evropě dostupnost informací o léčivých přípravcích značně rozdílná: mohli bychom ji dokonce označit za velmi nespravedlivou.

To, jestli pacienti obdrží příslušné informace, závisí na jejich jazykových znalostech, dovednostech v oblasti informačních technologií a často dokonce i na jejich sociálním postavení a vazbách. Pro Evropu, jež usiluje o překonání stávajících nerovností v oblasti zdraví, je tato skutečnost dále neudržitelná. Hlavní ambice prvotního návrhu Komise proto zůstává nadále oprávněná a já tleskám Parlamentu, a především panu zpravodajovi Fjellnerovi, za to, že s tímto významným návrhem pokročil.

Jsem však jednoznačně přesvědčen, což jsem během svého slyšení také zdůraznil, že k tomuto dokumentu musíme přistupovat z hlediska pacientů. Musíme si položit otázku, jaké informace pacient potřebuje, nikoli jaké informace chce dané odvětví poskytnout. Musíme zajistit, abychom se vyhnuli přímé reklamě, kterou pacienti evidentně nechtějí.

Opět Parlamentu tleskám k tomu, že zaujal právě tento postoj. Komisi to umožní přijmout mnohé z vašich klíčových pozměňovacích návrhů, až předložíme naše upravené návrhy.

Týká se to zejména povinnosti zveřejňovat informace, otázky, jaké informace jsou zahrnuty, kanálů pro šíření informací a kontrolních mechanismů.

Za prvé, podporují pozměňovací návrh, který stanoví, že dané odvětví musí mít povinnost a nikoli pouze právo zpřístupnit určité informace o léčivých přípravcích. To je velmi významná změna.

Za druhé, pokud se týká otázky, jaké informace jsou zveřejňovány, obecně souhlasím, že tyto informace by neměly zahrnovat srovnání mezi léčivými přípravky, neboť by to mohlo být považováno za propagaci. Tyto informace jsou samozřejmě pro pacienty i zdravotnické pracovníky nanejvýš důležité, avšak kvůli jejich možnému zneužití k propagaci potřebují přesně vymezený rámec. Spolu s členskými státy na takovém rámci v oblasti hodnocení zdravotnických technologií pracujeme.

Sdílím rovněž názor, že návrhy by se měly týkat informací zpřístupněných odvětvím a nikoli třetími stranami, jako jsou novináři a vědci. Víme však, že tu existuje šedá zóna, jež dává prostor k možnému zneužití. Proto se domnívám, že tyto strany by měly mít povinnost oznámit, zda od odvětví získaly finanční nebo jiné výhody.

Za třetí, pokud se týká informačních kanálů, částečně s vašimi pozměňovacími návrhy souhlasím. Ne každý však používá internet; musíme zabránit tomu, abychom podporovali stávající nerovnosti tím, že těm, kdo nepoužívají nástroje digitální komunikace, znemožníme přístup k informacím o léčivých přípravcích. Domnívám se proto, že odvětví by mělo mít možnost vytvořit tištěný materiál z vlastní iniciativy a nikoli pouze na žádost. Takto sestavené informace by mohla na požádání využívat veřejnost nebo zdravotničtí pracovníci.

Za čtvrté, pokud jde o kontrolu informací, souhlasím, že informace, které nebyly schváleny již během registračního procesu, musí být ze zásady předem schváleny příslušnými orgány. Jsem nicméně přesvědčen, že by Evropa měla věnovat větší pozornost právním výhradám, jež vznášejí některé členské státy a které se týkají slučitelnosti předchozího prověřování se svobodou projevu. Tyto členské státy by měly mít možnost provést exponovanou kontrolu bez ohledu na to, zda již byla taková exponovaná kontrola provedena.

Několik pozměňovacích návrhů Parlamentu se týká informací z jiných zdrojů než z daného odvětví. V této souvislosti mi dovoluete zdůraznit, že plně souhlasím s politickým cílem začlenit návrhy o informacích o léčivých přípravcích předložených odvětvím, kterými se dnes zabýváme, do širšího a komplexnějšího programu podávání informací pacientům. Existují ještě další velice důležité zdroje, jež je nutné co nejvíce využívat, avšak tyto návrhy by se jimi zabývat neměly.

Komise se již zavázala vypracovat zprávu o srozumitelnosti příbalových letáků. Jakékoli změny týkající se této otázky by proto byly předčasné. Vytvořit u každé klinické studie zmíněné ve shrnutí evropské veřejné hodnotící zprávy odkaz na databázi Eurydice o klinických hodnoceních rovněž není proveditelné. Standardní spojení mezi databázemi by mělo být dostačující.

Veřejné shrnutí hodnotící zprávy by nemělo být součástí evropského registračního procesu, protože již je veřejně přístupné prostřednictvím internetové stránky Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA). Jsem si vědom toho, že vedle informací poskytovaných odvětvím již existuje celá řada evropských a národních databází a portálů poskytujících informace o léčivých přípravcích. Postrádáme však jejich vzájemné propojení. Navrhují, aby byl budoucí evropský internetový portál o léčivých přípravcích nedávno vytvořený

směrnicí o farmakovigilanci využíván jako ústřední kontaktní místo pro přístup k informacím.

V této souvislosti zcela uznávám, že je třeba podrobnějších informací o nemocích a jejich předcházení. Pacienti mají zájem o nejrůznější možnosti léčby, nejen o informace ohledně léčivých přípravků. To však nelze vyřešit současnými návrhy, které se zaměřují na léčivé přípravky. Komise má nicméně dobré předpoklady k tomu, aby působila jako evropská informační centrála. Naši úlohu vidím v propojování ostatních spolehlivých poskytovatelů informací, jako jsou členské státy či organizace pacientů. Kroky evropských institucí mohou být přidanou hodnotou a mnohé informační nástroje jako například portál EU o zdraví jsou již v provozu.

Jistě vás, vážení poslanci, nepřekvapí, že Komise některé pozměňovací návrhy po pečlivém zvážení nemůže podpořit. Právo občanů podávat stížnosti je například základním principem EU. Není tedy vhodné ani nezbytné ho znovu formulovat. Výše postihů by měla být stanovena na vnitrostátní úrovni a nikoli na úrovni evropské legislativy. Seznam postojů Komise ke všem navrhovaným pozměňovacím návrhům byl dán Parlamentu k dispozici.

Dovolte mi, abych na závěr opět poděkoval Parlamentu i panu Fjellnerovi a stínovým zpravodajům za jejich významný podíl na tomto dokumentu. Doufám, že hlasování, jež se uskuteční tento týden, pomůže zlepšit přístup pacientů k informacím a přesvědčí Radu o nezbytnosti zahájit podrobnou diskuzi o těchto návrzích.

António Fernando Correia De Campos, *zpravodaj pro stanovisko Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku.* – (PT) Pane předsedající, dámy a pánové, pane komisaři Dalli, pacienti by měli mít právo dozvědět se co nejvíce o svém onemocnění i o dostupných přípravcích k jeho léčbě. Jak lze však odlišit informace od reklamy? Kde a jakým způsobem lze získat objektivní a nezkrácené informace? Texty, jež v současné době platí, se vykládají různým způsobem, z čehož vyplývá, že je nutné je sladit a posílit tak nezávislost jednotlivce. Informace musí být spolehlivé, potvrzené příslušnými orgány, nezávislé, dostupné a zacílené na průměrné, laické příjemce. Záměrem je zajistit větší informovanost a odpovědnost konečných uživatelů. Lhůta pro udělení tichého souhlasu Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA) by měla být prodloužena z 60 na 120 dnů. Požadavek udat důvody pro zamítnutí zvyšuje význam těchto odmítnutí a zajišťuje vyváženost konečného výsledku. EMA plní klíčovou úlohu jakožto preferovaný zdroj informací. Rád bych závěrem poblahopřál zpravodajovi, panu Fjellnerovi, k jeho práci a prohlásil, že mne těší, že přijal téměř všechny návrhy, které jsem jakožto zpravodaj pro stanovisko Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů předložil.

Cristian Silviu Buşoi, *zpravodaj pro stanovisko Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů.* – Pane předsedající, chtěl bych poblahopřát zpravodajovi a ostatním kolegům, kteří přispěli k vytvoření tohoto dokumentu. Rád bych pogratoval rovněž panu komisařovi Dallimu. Myslím, že jsme dosáhli dobrého výsledku a zpráva je nyní zaměřena na pacienty mnohem více než původní návrh.

V současné době pacienti stále častěji požadují informace související se zdravím, aby se mohli aktivně podílet na rozhodnutích týkajících se jejich zdraví. Pacienti mají také tendenci vyhledávat informace na internetu. Kontrolovat tyto informace na internetu není snadné, ale dříve či později se tímto problémem budeme muset zabývat, jelikož pokud neuděláme nic jenom proto, že to je příliš složité, sám od sebe nezmizí.

Podporuji proto zavedení přísných pravidel pro registraci a kontrolování internetových stránek jakož i zpřístupnění seznamu registrovaných internetových stránek, aby si pacienti mohli být jisti spolehlivostí svých zdrojů. Potřebujeme také ochranná opatření a tato zpráva je poskytuje tím, že omezuje informace, které lze zpřístupnit, na informace, jež jsou schváleny příslušnými orgány.

S tímto záměrem jsme ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů přijali několik pozměňovacích návrhů týkajících se reklamy. U nepropagačních informací jsme se zaměřili na změnu formulace a výraz „šířit“ nahradili výrazem „zpřístupnit“ na základě tzv. „pull principle“ (zásada, že informace by měly být poskytovány jen pacientům, kteří je sami vyhledávají), podle něhož mají pacienti přístup k informacím, jestliže je potřebují.

Horst Schnellhardt, *jménem skupiny PPE*. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, když uvážíte, jakým způsobem jsme o tomto návrhu Komise debatovali během minulého zasedání – naprostým odmítáním počínaje a oslavováním všech dosažených úspěchů konče – potom musím prohlásit, že jsem velice nadšen tím, co zde bylo předloženo. Dlužíme velký dík zpravodajovi a stínovým zpravodajům za to, že sjednotili toto široké spektrum názorů do koherentního postoje. Mám pocit, že ona klíčová slova jsou „zaměřený na pacienty“. Jinými slovy řečeno, nenechali jsme se rozptylovat detaily a položili si otázku, co pacient potřebuje. Pokládám za správné, že jsme stanovili, aby pacienti mohli získávat informace z několika kanálů, ne jenom z jediného. Rád bych nicméně zopakoval, že lékaři musí pro pacienta nadále zůstat důvěryhodnou kontaktní osobou a musí mít nepochybně vliv na rozhodování. To garantujeme tím, že zakazujeme reklamu a zajišťujeme, aby informace, které pacienti dostávají, byly kontrolovány a schváleny některým orgánem. To znamená, že informace vycházejí především z vědeckých faktů, takže se na ně pacienti mohou spolehnout.

Samozřejmě platí, že ne každý je schopen si přes internet tyto věci najít. Právě proto však máme různé kanály a navíc se domnívám, že internet je tak rozšířený, že si s tím nemusíme dělat starosti. Jenom doufám, že Rada konečně najde odvahu k tomu, aby se touto záležitostí zabývala. Jedná se totiž o velice důležitou věc a je třeba jednat rychle. Naši pacienti to od nás očekávají. Jedině tak odvedeme dobrou práci.

Gilles Pargneaux, *jménem skupiny S&D*. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, na počátku 21. století potřebují pacienti především patřičné informace, aby se mohli plně podílet na léčebném procesu, vědět, kde najít léčbu, rozhodovat spolu se zdravotnickými pracovníky o nejlepším způsobu léčby a důsledně dodržovat naplánovanou léčbu.

V současné době pacienti požadují nezávislé srovnávací informace přizpůsobené individuálním potřebám. Návrhy na změnu směrnice předložené Evropskou komisí bohužel dostatečně nevyhovovaly potřebám vyjádřeným evropskými občany. Tyto návrhy otevřely dveře přímé propagaci farmaceutických společností, kterou považujeme za nesmyslnou, neboť vůbec nereaguje na skutečné potřeby pacientů.

Tento krok nepřináší prospěch ani veřejnosti ani členským státům. Znamená naopak více byrokracie, zvýšené náklady a rizika pro pacienty.

Právě z těchto důvodů jsme na začátku předložili návrh na zamítnutí těchto textů a Komisi tím požádali, aby své návrhy přepracovala. Tento přístup, který zaujal také můj kolega, pan Schlyter, ze skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance umožnil našemu

zpravodajovi, panu Fjellnerovi, jemuž vzdávám hold, aby návrhy Komise důkladně přezkoumal.

Zároveň jsme předložili zhruba 60 pozměňovacích návrhů s cílem lépe chránit zdraví našich občanů a usnadnit přístup pacientů k nezávislým srovnávacím informacím přizpůsobeným individuálním potřebám. Přijetí těchto pozměňovacích návrhů Výborem pro životní prostředí nám umožnilo více zdůraznit právo pacientů na informace, spíše než abychom z poskytování těchto informací učinili pouze jednu z možností pro farmaceutický průmysl.

Ve světle dojednaných kompromisních pozměňovacích návrhů a s ohledem na pozitivní změny provedené v obsahu textu během posledních měsíců jsme se rozhodli stáhnout náš návrh na odmítnutí zmíněných textů. Návrh zprávy ve svém nynějším znění s úspěchem vyvážil původní návrhy Evropské komise.

Budeme nicméně nadále protestovat proti využívání zdravotnických pracovníků k tomu, aby svým pacientům rozdávali brožury a jiné informační materiály poskytované farmaceutickými společnostmi bez kontroly ze strany zdravotnických orgánů. Stejně tak budeme vystupovat proti povolování kampaní farmaceutického průmyslu, zejména informačních kampaní, jež se týkají očkování.

Informace nesmí být farmaceutickými společnostmi rozšiřovány bez jakéhokoliv omezení. Zkušenosti ukazují, že musíme být velice ostražití – a případ léčivých přípravků Mediator ukazuje, jak moc ostražití – a zajistit, abychom dosáhli vyváženosti, o což jsme usilovali v tomto návrhu zprávy.

Antonia Parvanova, *jménem skupiny ALDE.* – Pane předsedající, jakožto stínová zpravodajka své skupiny bych chtěla panu Fjellnerovi pogratulovat ke skvělé práci, kterou odvedl.

Skupina ALDE vítá tuto zprávu, jež pro informování pacientů o léčivých přípravcích konečně stanoví jasný rámec. Pacienti potřebují objektivní informace a je nutné určit zřetelnou hranici mezi informacemi a reklamou. Informace o přípravcích vydávaných na lékařský předpis by proto měly být přísně kontrolovány.

Zvláštní pozornost byla věnována také novým médiím, hlavně internetovým stránkám. Byla jasně definována ochranná opatření, vyvinuty mechanismy pro sledování obsahu a prosazena opatření pro řádné plnění.

Ráda bych také učinila osobní poznámku týkající se materiálů poskytovaných zdravotnickým pracovníkům za účelem jejich distribuce mezi pacienty. Neexistuje žádný objektivní důvod pro vynětí těchto materiálů z ustanovení zahrnujícího ostatní materiály, zvláště když víme, že lékaři jsou pro pacienty nejdůvěryhodnějším zdrojem informací.

Proto budu sama hlasovat proti pozměňovacímu návrhu 88 a doufám, že naše hlasování bude koherentní, aby zůstal zachován hlavní přínos této zprávy oproti návrhu Komise.

Miroslav Ouzký, *jménem skupiny ECR.* – (CS) Na začátek bych chtěl zdůraznit, že tato zpráva patří mezi ty, které plně podporuji. Celý svůj profesní život bojuji za to, aby se každý občan stal manažerem svého zdraví, a tím se může stát pouze v případě, že bude řádně informován

Jak zde bylo zmíněno již kolegou Horstem Schnellhardtem, již od minulého legislativního období bojujeme za to, aby se tato norma pohnula. Ty věčné debaty o tom, že neumíme

odlišit reklamu od informací mi dnes, nezlobte se, připadají směšné. Každý z nás dokáže odlišit informaci vyžádanou od informace, která je nám vnucována. Měli bychom otevřít plně dveře všem informacím, které žádány jsou. Uvědomme si, že žijeme v globalizovaném světě, a nenuťme občany Evropy, aby vyhledávali informace na webových stránkách Spojených států.

PŘEDSEDAJÍCÍ: ROBERTA ANGELILLI

místopředsedkyně

Jiří Maštálka, *jménem skupiny GUE/NGL.* – (CS) I já stejně jako můj kolega Ouzký se za svůj profesní život lékaře věnuji tomu, jak lépe informovat své pacienty. Ale na začátku bývá zvykem ocenit dobrou práci zpravodaje, já bych tak chtěl učinit, ovšem s malou výtkou, kterou řeknu později.

Když jsme začali projednávat tento návrh, stáli jsme po zvolení nové Komise před dvěma problémy. Zaprvé, problematika přešla do gesce nového komisaře, zadruhé, stáli jsme před problémem, zda pokračovat v započaté práci anebo bývalý dokument smést ze stolu a začít znova.

Stejně jako většina z vás a komisař Dalli jsme se shodli na tom, že původní návrh Komise nebyl dobrý, nevycházel vstříc potřebám pacientů a spotřebitelům. Proto jsme nechtěli ztrácet čas a pracovali společně nad dokumentem starým. Shodli jsme se na tom, že odmítáme komerční kampaně vedené farmaceutickými společnostmi. Vyloučili jsme tištěná média jako komunikační kanál a shodli jsme se na tom, že právem pacientů je vědět, kdo poskytuje informace, a že společnosti jsou odpovědné za veškeré informace, které šíří.

Jsem poněkud zaskočen tím, že kolega Fjellner znovu předkládá na plenární zasedání pozměňovací návrh, který jsme ve výboru odmítli a který by byl krokem zpět a byl v kontradikci s pozměněným zněním návrhu. Pokud by takový návrh byl přijat, měl bych problém pro celkově dobrý dokument hlasovat.

Anna Rosbach, *jménem skupiny EFD.* – (DA) Paní předsedající, pane komisaři, souhlasím se zpravodajem, že bychom se měli zaměřit na bezpečnost pacientů a na poskytování informací pacientům. Pacienti, sestry a lékaři by všichni měli mít přístup k těm nejlepším možným informacím o daném léčivém přípravku. Lékaři, s nimiž hovořím, požadují větší dostupnost nestranných informací o léčivých přípravcích jako pro sebe, tak pro pacienty a další zdravotnické pracovníky. Žádají také, aby byl standardizován popis přípravků, neboť informace o účincích léčivých přípravků hledají převážně na internetu. Tam porovnávají léčivé složky téhož léčiva od různých společností domácích i zahraničních. Je tedy nesmírně důležité, aby si farmaceutické společnosti uvědomily svou odpovědnost a význam toho, aby byly jejich informace fakticky i technicky správné a nebyly vykládány jako reklama. Víme, že farmaceutické společnosti musí prodávat své produkty, avšak odpovědnost ve skutečnosti zvyšuje důvěru spotřebitele v určitý přípravek.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, klíčovým je v tomto případě blaho pacientů. Aby se pojistily, farmaceutické společnosti často do příbalových letáků zahrnují každý drobný vedlejší účinek, což věci pochopitelně značně komplikuje. Zmatení pacienti mají sklon měnit dávkování podle svého či přestat přípravek užívat.

Záplava informací na internetu, z nichž některé jsou spolehlivé a jiné nikoli, zmatek a nejistotu značně zvyšuje. Prověřené internetové stránky jsou krokem správným směrem,

avšak samy o sobě nestačí. Další prioritou je učinit informace srozumitelnými i pro ty, kdo nemají lékařské či farmaceutické vzdělání. Příbalový leták nesmí klamat a musí být čitelný. Velikost písma by se měla zvětšit, především s ohledem na starší osoby.

Musím bohužel prohlásit, že některé třetí země těží z vysoké úrovně ochrany v evropském farmaceutickém odvětví. Originální i padělaná léčiva jsou tak ve velkém množství volně dostupná v tureckých bazarech. Proto musíme uložit povinnosti také těmto třetím zemím, abychom s tímto černým trhem nadobro skoncovali.

Salvatore Tatarella (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, záměrem směrnice, o níž diskutujeme, je sladit obsah a kvalitu farmaceutických informací dostupných všem občanům Unie. Ačkoliv zdůrazňuje právo na reklamu, směrnice především prosazuje právo pacientů na informace. Musíme dát všem evropským občanům stejnou příležitost dostat se k informacím o léčivých přípravcích.

Hlavním cílem této směrnice je zajistit, aby byli evropští pacienti informovanější a mohli tak k léčivům zaujmout zasvěcenější přístup. Každý z nás, a především farmaceutický průmysl, musí mít stejný cíl, jímž je poskytovat informace, které jsou přesné a užitečné a zároveň dostupné všem občanům bez rozdílu.

Za zvlášť významné pokládám dva body této směrnice. Za prvé, občané musí, prostřednictvím přesných informací, dostat příležitost léčiva správně užívat, aby měla blahodárnější účinek na jejich zdraví a aby byla v co největší míře snížena rizika spojená s jejich nesprávným užíváním. Za druhé, přesné a efektivní informace mohou zvýšit informovanost občanů o tom, jak náklady na farmaceutický průmysl zatěžují veřejné výdaje.

V každém případě musíme být v některých věcech velmi pozorní a přísní. Mám tím na mysli zejména nebezpečí, že se informace o léčivých přípravcích změní ve skrytou reklamu. Musíme zabránit riziku, že se za údajnými vědeckými informacemi budou skrývat mnohem méně ušlechtilé úmysly, tj. ovlivnit pacienty a přimět je, aby si zakoupili konkrétní léčivo. Je proto nezbytné mít účinné nástroje pro kontrolu informací, především těch, které mohou občané získat z internetu.

Závěrem tedy doufám, že Komise zajistí možnosti kontroly informací takovým způsobem, aby zaručila jejich přesnost. Těmito kontrolami by měly být pověřeny specializované nezávislé organizace, aby byla zajištěna větší záruka nestrannosti.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, ve svém projevu sám pan komisař Dalli prohlásil, že se musíme zaměřit na pacienta. Ačkoliv původní návrh Komise kladl spíše důraz na trh, podařilo se nám – prostřednictvím široké škály pozměňovacích návrhů přijatých výraznou většinou – obrátit pozornost na občany a přihlídnout tak k tomu, co říkal pan komisař Dalli.

Právo pacienta na prvotřídní nepropagační informace o přínosech a rizicích přípravků vydávaných pouze na lékařský předpis jsme naléhavě potřebovali. Toto nařízení potřebujeme. Sama pocházím z prostředí reklamy – moji profesí je reklama a PR – a vím, že reklama má jediný cíl a tím je prodávat. Naším úkolem však je poskytovat informace. Domnívám se, že nynější zpráva a jí odpovídající pozměňovací návrhy náležitě zohledňují naši odpovědnost poskytovat informace.

Pane komisaři, náklady na léčivé přípravky tvoří značnou část výdajů na zdravotnictví, a proto Vás vyzývám, abyste zajistil, že pacienti budou dobře informováni, a abyste nadále

pokračoval ve Vašich iniciativách, v prevenci a podpoře zdraví. Jedině společně totiž můžeme uspět.

Marina Yannakoudakis (ECR). – Paní předsedající, jak často se zajímáme o vedlejší účinky léčivých přípravků, které užíváme? Jak často si přejeme více informací o produktech a onemocněních? Tato zpráva se zabývá těmito otázkami i poptávkou veřejnosti po informacích.

Změna zaměření oproti původním návrhům Rady byla důležitá, stejně tak i důraz na právo pacienta na přístup k informacím oproti možnosti farmaceutických společností poskytovat informace. Toho jsme dosáhli zákazem přímé reklamy na léčivé přípravky vydávané pouze na lékařský předpis.

Další důležitou otázkou bylo potvrzení příslušných vnitrostátních orgánů a zdravotnických pracovníků jakožto hlavních zdrojů informací. I toho se nám podařilo dosáhnout.

Směrnice o informacích pro pacienty vysílá jasný signál, pokud jde o práva pacientů.

Blahopřeji zpravodaji k tomu, že se vypořádal s obtížným materiálem a vytvořil komplexní směrnici, kterou, jak doufám, všichni společně podpoříme.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Paní předsedající, v Evropské unii zastáváme zásadu informovanosti spotřebitele, jímž je v tomto případě pacient, a usilujeme o to, aby občané částečně převzali odpovědnost za své vlastní zdraví. Jakožto politici máme nicméně povinnost chránit občany před nesprávnými a zavádějícími informacemi. A právě to dnes činíme.

Pokud se týká přístupu veřejnosti k informacím o léčivých přípravcích, zdá se, že se situace napříč Evropskou unií liší. Rozlišit mezi informacemi a reklamou je stále obtížnější. Podporuji proto postoj Parlamentu, který usiluje o přesnější definici informací a reklamy. Je důležité, aby pacienti získávali spolehlivé objektivní informace ve svém mateřském jazyce, aby tyto informace byly určeny laické veřejnosti, byly srozumitelné a snadno dostupné a přihlížely ke konkrétním potřebám spotřebitelů. I lékaře musíme, stejně jako pacienty, chránit před skrytou reklamou, neboť jejich vzájemný vztah je v léčebném procesu zvláště důležitý.

Žijeme v době, kdy hranice mizí a informace se mohou svobodně pohybovat stejně jako my. Musíme proto uplatňovat určitá ochranná opatření, abychom zajistili blaho evropských pacientů. Blahopřeji tedy zpravodajovi k jeho vynikající práci a doufám, že my všichni budeme zdravější a budeme mít snazší přístup k informacím.

Milan Cabrnoch (ECR). – (CS) Směrnice o léčivých přípravcích nebyla významně upravována téměř deset let, a proto je její revize více než nutná. Plně podporuji, aby byl pacient úplně informován a zároveň aby byl pro lékaře plnohodnotným partnerem a aby se mohl podílet na rozhodování a také za tato rozhodování nést svůj díl odpovědnosti.

Zásadní úlohu v této změně bezpochyby sehraje dostupnost informací. Mezi tyto informace zcela jistě patří i informace o léčivých přípravcích i o těch, které podléhají omezení výdeje na lékařský předpis. Pacienti by měli mít přístup k údajům o přípravku a to nejen v podobě tištěné, ale také v podobě elektronické. Měli by mít přístup k informacím, které budou nezávislé, objektivní, úplně, pravdivé, dostupné ve srozumitelné formě a ve srozumitelném jazyce. Děkuji panu zpravodaji za jeho dobře odvedenou práci a jeho návrh podpořím.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Paní předsedající, chtěla bych poděkovat zpravodajovi, Christoferovi Fjellnerovi, i jeho stínovým zpravodajům. V obtížných podmínkách a navzdory silnému protivětru tato zpráva dosáhla opravdu dobrého výsledku. Návrh Komise byl podstatně vylepšen. Striktní zákaz reklamy zůstává v platnosti: v rozhlasu, televizi ani v časopisech nebudou žádné informace, místo toho musí pacienti dané informace sami aktivně vyhledávat. Můj postoj vychází z myšlenky, že pacienti jsou zodpovědní lidé. Chtějí být informováni a já bych jim velice ráda pomohla toho dosáhnout. Proto také požaduji, aby byl pacient při poskytování informací na prvním místě. Ráda bych se zaměřila na dva klíčové body. Sama jsem zcela jasně prohlásila, jak ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, tak ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, že bych uvítala portály o zdraví na internetu a podobné informace v tištěných médiích. Naši občané si informace často vyhledávají na internetu, kde často narazí na neúplné a neověřené informace. Musíme tomu proto čelit pomocí alternativy: ověřených informací. Farmakovigilance byla prvním úspěchem v podobě portálů o bezpečnosti léků, které obsahovaly příbalové letáky a informace o léčivých přípravcích. Chtěla bych však, pane komisaři, jít ještě dál a uvítala bych souborné internetové portály, které budou poskytovat rovněž informace o onemocněních a o jejich předcházení. Pokud jsem Vám správně rozuměla, tak je v zásadě podporujete, ale nejspíš jste to neřekl v tomto dokumentu. Ráda bych, aby pan komisař jasně prohlásil, zda je rovněž podporuje. Pokládám to za nanejvýš důležité.

Françoise Grossetête (PPE) . – (FR) Paní předsedající, chtěla bych pogratulovat našemu zpravodajovi, panu Fjellnerovi, k vynikající práci, kterou po několik měsíců odvádí na těchto dvou zprávách. Říkám to především proto, že na tento text jsme čekali již celé roky. Ti služebně nejstarší z nás si vzpomenou, že když jsme kdysi měnili farmaceutickou legislativu, chtěli jsme hovořit o tom, jak informovat pacienty o léčivých přípravcích a léčbě, ale bohužel nebylo jasné, jak odlišit informace a reklamu.

V současné době nesmíme dovolit, aby se za informacemi skrývala reklama, a tyto zprávy již nekladou důraz na právo společností předávat informace, nýbrž na právo pacientů se k nim dostat. Princip je tedy naprosto odlišný, a proto jsou pacienti prioritou. Mimoto říkáme „ne“ nevyžádaným informacím, což je krok, který omezí distribuční kanály a tím i riziko reklamy.

Pacienti si sami vyhledají informaci, kterou potřebují a jež jim nebude vnucena rádiem či televizí, novinami nebo časopisy. Právě to totiž odlišuje informace od reklamy. Některé informace bude proto třeba předem prověřit. Toto předchozí prověřování musí být prováděno vnitrostátními orgány a musí umožnit vytváření specializovaných objektivních internetových stránek a využívání specifických tištěných materiálů, jak to vysvětlil pan komisař Dalli.

Existují tedy všechny podmínky pro to, abychom zajistili kvalitní a objektivní informace, na které pacienti tak dlouho čekali. Z tohoto důvodu musí Rada dostát svým povinnostem a vyjádřit souhlas, jelikož nemůžeme dovolit, aby se na internetových stránkách objevily jakékoli informace. Čekáme už 10 let, celých 10 let, na to, až Rada učiní rozhodnutí.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Paní předsedající, pan Fjellner si za tuto zprávu zaslouží poděkování, jelikož jsme již dlouho potřebovali návrh, aby bylo pacientům poskytováno více kvalitnějších informací o léčivých přípravcích vydávaných pouze na lékařský předpis, jež jsou pacientům předepisovány a které jsou jimi užívány. Kvalitní informace jsou velmi důležité a přispívají ke zlepšení podmínek ve zdravotnictví. Pokud jsou pacienti náležitě

informování, budou spíše dodržovat nezbytnou léčbu a lépe porozumí rozhodnutím týkajícím se jejich léčení.

Samotná harmonizace evropských právních předpisů nestačí. Poskytováním správných informací musíme rovněž zajistit zlepšení veřejného zdraví. Významnou úlohu zde hrají také farmaceutické společnosti. Musíme nicméně rovněž zajistit, že komerční propagace nepovede k nadměrnému užívání léků.

Poskytování informací o léčivých přípravcích v členských státech EU v současnosti naráží na řadu problémů. V některých členských státech se pacienti obtížně dostávají i k těm nejzákladnějším informacím o předepsaných léčivých přípravcích. To způsobuje zásadní rozdíly v kvalitě zdravotní péče poskytované v EU. Vedle informací dostupných na internetu bychom měli poskytovat poučení rovněž prostřednictvím tradičních kanálů. Naším záměrem však není zajistit, aby farmaceutické společnosti měly právo poskytovat informace, nýbrž dát pacientům příležitost, aby informace získali. Potřebujeme rozlišovat informace a reklamu. Komunikace mezi pacienty a lékaři je podle mého názoru také důležitá, neboť primárním zdrojem informací musí být pro pacienta lékař, který dané léčivo předepisuje. Ostatní informační kanály by měly sloužit pouze k doplnění těchto informací.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Velmi oceňuji práci zpravodaje na pravidlech pro zlepšení dostupnosti a kvality informací o lécích pro evropské pacienty. Jako lékařka mohu hodnotit, že informace na příbalových letácích bývají spolehlivé a srozumitelné lékařům. Nyní budou muset být psány také tak, aby jim rozuměli i laici. Máme však i ambici skoncovat se zavádějící reklamou na internetu lákající ke koupi přípravků, které nejen že neléčí, ale mohou pacientům i škodit. Regulovat obsah webu v globalizovaném digitálním prostředí je však problém. Chci znovu zdůraznit, že řešením je co nejdříve uvést do života návrh na zavedení značky důvěryhodnosti pro bezpečné internetové stránky. Pak teprve bude možné zajistit i spolehlivý obsah o lécích na internetu, a to bez ohledu na světadíl, v němž sídlí provozovatel stránek. Tato koncepce byla obsažena také v mé zprávě o důvěře spotřebitelů v digitálním prostředí.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, zpráva, o níž diskutujeme, je nesmírně důležitá, jelikož umožní sladění evropských právních předpisů o přístupu k informacím o léčivých přípravcích a především proto, že zajistí, aby pacienti dostávali více informací o léčivých přípravcích vydávaných na lékařský předpis.

Zveřejňování těchto informací na internetových stránkách musí být transparentní a nezávislé. Abychom to zajistili, musí být všechny informace prověřeny příslušnými vnitrostátními či evropskými orgány, aby se zabránilo tomu, že se stanou skrytou reklamou na léčivé přípravky, nejspíš v důsledku jednání výrobních společností.

Na závěr žádám, aby byla stejná pozornost věnována také informacím obsaženým v brožurách o léčivých přípravcích vydávaných na lékařský předpis. V této souvislosti dávám přednost tomu, aby detailní informace pacientům poskytovali lékaři nebo lékárníci, s cílem zajistit, že plně porozumí požadovanému způsobu podávání léčivého přípravku.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, domníváme se, že tento právní předpis je přínosný, protože jeho cílem je vytvoření harmonizovaného legislativního rámce pro nepropagační informace o léčivých přípravcích vydávaných na lékařský předpis, které smějí farmaceutické společnosti sdělovat veřejnosti, přičemž zákaz reklamy ponechává beze změn.

Návrh zdůrazňuje rozdíl mezi reklamou a informacemi. Poskytování informací vychází z principu aktivního vyhledávání. Hlavním zdrojem informací o léčivých přípravcích musí nadále zůstat lékaři. Ostatní zdroje, jež jsou považovány za doplňující a zahrnují časopisy a noviny, by měly být podporovány.

Ústředním hlediskem je právo pacienta na informace spolu s aktivní účastí organizací zastupující občany, především pacienty. Hlasovali jsme pro tento právní předpis.

Mairead McGuinness (PPE). – Paní předsedající, všichni bychom uvítali, kdyby pacienti využívali stávající informace, které jsou jim dostupné. Potřebujeme mezi občany vytvořit povědomí o využívání nyní dostupných informací.

Podporuji ty kolegy, kteří prohlašují, že bychom neměli přípravkům dělat reklamu, a zainteresovaným společnostem bych chtěla říci, že sdělování kvalitních informací spotřebitelům představuje ten nejlepší druh reklamy, protože pokud nějaký přípravek občanovi poslouží, pak je to jasné sdělení, že bude užíván, kde ho bude třeba. Je samozřejmě třeba, aby praktičtí lékaři svým pacientům sdělovali lékařské a odborné informace. Často k tomu nedochází právě nejlepším způsobem.

Konečně musíme také jasně stanovit, jak mají být léčivé přípravky přidělovány občanům různých věkových skupin. V současné době jsou předepisovány s tím, že kontrola daného případu proběhne až za rok. To je velmi nebezpečné. Proto potřebujeme mnohem důkladnější a pravidelná hodnocení toho, jak je o pacienty pečováno. Jinak budeme čelit zdravotním problémům.

John Dalli, člen Komise . – Je vskutku příjemné vidět tolik pozitivních postojů k tak významnému dokumentu a všeobecně sdílenou důvěru v základní principy a koncepty, na jejichž základě by tento návrh měl postupovat.

Jak jsem již dříve prohlásil, bylo velice důležité, že jsme změnilí zaměření původního návrhu a učinili z něj návrh orientovaný na pacienty a vycházející z hlediska pacienta.

Debatu v Parlamentu jsem velmi pečlivě sledoval. Hovořil jsem s mnohými z vás, abych zjistil, o čem se diskutuje, a jsem přesvědčen, že jsme, jak jsem prohlásil ve svém prvním vystoupení, vytvořili velmi přínosný dokument, na kterém bychom nyní měli stavět, abychom dospěli ke konečné dohodě.

Rád bych učinil několik stručných poznámek k tomu, co jste řekli. Co se týká předběžných kontrol ze strany EMA zmíněných panem Correiou, domnívám se, že 120 dnů by byla nepřiměřeně dlouhá doba, a lhůta, kterou budeme navrhovat, se bude pohybovat okolo 60 dnů.

Internet představuje nelehký úkol. Kontrola internetových stránek obsahujících informace pro pacienty je nezbytná, ale všichni si uvědomujeme, že je také obtížná. Poznámky pronesené panem Buşoiem a paní Grossetétovou, které se týkají striktních pravidel pro internet, jsou velice důležité. Právě na těchto pravidlech bychom měli pracovat.

Stejně tak je důležité zachovat ústřední význam lékaře ve vztahu s pacientem, jak prohlásil pan Schnellhardt a svým způsobem i pan Pargneaux a paní Parvanová.

Souhlasím, že lékaři by neměli být nástrojem farmaceutického průmyslu, na druhé straně by však lékař měl být dobrým médiem pro předávání informací. V této souvislosti musíme zajistit, jak uvedla paní Rosbachová, aby informace, které se dostávají do rukou lékařů, byly také objektivní.

Můj poslední bod se týká souborného portálu o nemocích, který zmínila paní Weisgerberová. Musím říci, že co se týče léčivých přípravků, ty jsou již zahrnuty do legislativy o farmakovigilanci, kterou předkládáme. Pokud jde o nemoci, věc je poněkud složitější. Portál o vzácných onemocněních již existuje, avšak co se týká celkové škály nemocí, tam jsme teprve začali a pokoušíme se tuto otázku řešit. Ukazuje se však, že se jedná o velice složitý a nesmírně obsáhlý úkol, což jistě pochopíte.

Rád bych vám tedy poděkoval za práci, kterou jste na tomto dokumentu odvedli. Chtěl bych znovu poděkovat zpravodajovi a stínovým zpravodajům, za jejich práci, a doufám, jak jsem již řekl, že konečně budeme mít dokument, na němž budeme moci dál společně pracovat.

Postoj Komise k pozměňovacím návrhům předloženým Parlamentem:

(KOM(2008)0663 – C6-0156/2008 – 2008/0256(COD))

Pozměňovací návrhy:

Přímo přijatelné: 1, 3, 4, 10, 11, 12, 22, 26, 35, 39, 40, 42, 56, 60, 63, 64, 65, 67 a 69

V zásadě přijatelné: 9, 13, 14, 16, 19, 20, 21, 23, 27, 32, 34, 36, 37, 41, 46, 48, 50, 52, 58, 62, 66, 72, 74, 75, 76, 77 a 78.

Přijatelné po změně některých formulací: 5, 6, 7, 8, 15, 24, 25, 28, 33, 44, 49, 53, 59 a 70.

Částečně přijatelné: 2, 29, 31, 43, 54, 55, 61 a 79.

Nepřijatelné: 17, 18, 30, 38, 45, 47, 51, 57, 68, 71 a 73

(KOM(2008)0662 – C6-0517/2008 – 2008/0255(COD))

Pozměňovací návrhy:

Přijatelné: 2 a 7

V zásadě přijatelné: 6

Přijatelné po změně některých formulací: 1

Částečně přijatelné: 9, 10 a 12

Nepřijatelné: 3, 4, 5, 8 a 11

Christofer Fjellner, *zpravodaj.* – (SV) Paní předsedající, jsem potěšen, že představitel Komise na úvod zdůraznil právě skutečnost, že přístup k informacím o léčivých přípravcích je v současné době v Evropě značně rozdílný, protože jsme se velmi usilovně snažili zajistit, aby k nim měl dobrý přístup každý a tento přístup harmonizovat. Zároveň jsem měl vlastní požadavek, že v žádné konkrétní zemi nesmí být informace horší nebo omezenější. Jsem si vědom, že právě toho se obávalo mnoho lidí v některých zemích včetně Švédska, kde již dlouho existuje systém nazvaný Fass. Nyní se obracím přímo na tyto lidi a prohlašuji, že způsob, jakým Parlament hlasoval, znamená nejen, že je možné Fass zachovat, ale také to, že podobné systémy mohou zavést i další země.

V jiných ohledech jsou dnes pravidla v Evropě dosti zvláštní v tom, že o léčivých přípravcích podléhajících omezení výdeje na lékařský předpis si může každý říkat, co chce, kromě těch, kdo tyto léčivé přípravky vyrábějí; jinými slovy kromě těch, kteří by o nich měli vědět

nejvíc. Jsem proto potěšen, že jsme stanovili, aby měli nejen toto právo, nýbrž aby měli povinnost šířit některé základní informace. Také oni musejí něčím přispět, neboť koneckonců právě oni mají pod palcem velké množství informací.

Panu komisaři bych pouze rád řekl, že mne velice těší, že se patrně shodneme na všech bodech, které v této práci považuji za klíčové. Jsem přesvědčen, že Komise a Parlament nyní našly shodu. To vyvíjí na Radu značný tlak, aby se touto záležitostí konstruktivně zabývala a dále na ní pracovala. Abych řekl pravdu, i u těch bodů návrhu, vůči nimž Komise vyjádřila své námitky, trvám na tom, že podstata našich kýžených cílů je velmi podobná, například pokud jde o tištěné materiály a o možnost pomoci zemím s ústavními problémy, k nimž patří i Švédsko, aby je pomocí tohoto návrhu vyřešily.

Na závěr bych se chtěl obrátit na ty poslance, kteří si myslí, že by neměla existovat výjimka pro lékaře a pro informace, jež mají lékaři poskytovat. Osobně zastávám názor, že lékař, který spatří klinické hodnocení vydané farmaceutickou společností, by měl mít právo dát ho pacientovi, pokud dané informace považuje za relevantní, nebo, že lékař, který objeví příbalový leták psaný v jiném než v úředním jazyce daného členského státu, by měl mít právo tyto informace vytisknout a dát ji pacientovi. V těchto případech však musíme hlasovat pro to, aby se lékař mohl sám rozhodnout, a nikoli, aby tato směrnice určovala, co mají lékaři pacientům dávat. To je vždy odpovědností lékaře a my bychom to neměli právně upravovat.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 24. listopadu 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

John Attard-Montalto (S&D), *písemně.* – Informace o spotřebitelských produktech se staly nezbytností. Informace o léčivých přípravcích jsou zvláště citlivé. Musíme přitom především rozlišovat mezi informacemi a reklamou. V rámci diskuse o této zprávě vytváří Evropský parlament ochranná opatření pro oblast léčivých přípravků. Jedním takovým příkladem je, že tištěné materiály musí být předloženy Evropské agentuře pro léčivé přípravky (EMA) k analýze 90 dní předtím, než jsou zasílány spotřebitelům. Jednou z dosud neřešených otázek jsou informace o cenách. Během tohoto legislativního období jsem upozorňoval na vysoké ceny léčivých přípravků na Maltě v porovnání s cenami týchž přípravků jinde v Evropské unii. Cenové rozdíly nejenže nejsou minimální, jsou naprosto neuvěřitelné. Ceny některých léčivých přípravků jsou na Maltě nejméně dvakrát vyšší než ceny jinde v Evropě. Když jsem Komisi předložil otázky týkající se této věci, pokaždé mi naznačili, že tímto problémem by se měly zabývat vnitrostátní vlády. Pevně věřím, že by EMA měla působit jako ochranný štít pro spotřebitele nejen v oblasti informací o léčivých přípravcích, ale měla by mít možnost zasáhnout i v případech, kdy jsou přípravky nehorázně předraženy a národní vlády tento problém nedokáží vyřešit.

Slavi Binev (NI), *písemně.* – Ve zprávě o informacích o léčivých přípravcích vítám ustanovení, jež zdůrazňují právo spotřebitelů na informace. V souvislosti s tím bych vás rád upozornil na on-line konzultaci, kterou zahájila Komise na téma nadcházejících pozměňovacích návrhů ke směrnici o tabákových výrobcích. Tato iniciativa je nepochybně chválná a já ji podporuji.

Rád bych však znal postoj Parlamentu a Rady, neboť poté, co jsem se s oněmi návrhy seznámil, považuji některé z nich za extrémní a nerozumné a jsem do jisté míry překvapen tím, že byly do diskuze vůbec zařazeny. Mám zde na mysli některé navrhované možnosti,

jako je zavedení zjednodušeného jednotného balení bez označení, zákaz vystavování prodáváných výrobků a zákaz užívání přídatných látek při výrobě tabákových produktů.

Domnívám se, že při vytváření nových právních předpisů musíme brát v úvahu realitu. S krajními zákazy a s omezujícími regulačními opatřeními vztahujícími se na tabákové výrobky bychom měli zacházet opatrně. Jedná se o narůstající problém a já bych chtěl, abychom o tomto signálu diskutovali. Komise předkládá legislativní návrhy, avšak tyto vždy nejsou pro všechny členské státy tím nejlepším. V tomto případě je debata zcela nezbytná!

Siiri Oviir (ALDE), *písemně.* – (ET) Považuji za správné, že díky tomuto návrhu se směrnice a nařízení místo na výrobce léčiv zaměřily na pacienty. Je nesmírně důležité zvýšit informovanost o léčivech vydávaných na lékařský předpis, abychom zabránili nadměrnému užívání léků v důsledku obchodních zřetelů. V mnoha členských státech se bohužel stalo běžnou praxí, že farmaceutické společnosti tvrdě lobbují a nabízejí řadu výhod, což má jistě vliv na rozhodování lékařů. Není třeba podotýkat, že zájmy tohoto průmyslu vždycky neodpovídají zájmům pacientů. Změna směrnice 2001/83/ES a nařízení (ES) č. 726/2004 je tedy nezbytná k tomu, abychom vytvořili jasný rámec pro poskytování informací o lécích na lékařský předpis. Jasný rámec by pomohl podpořit racionální užívání léků a vyhovoval by zájmům pacientů. Nepochybně bychom měli jednoznačněji rozlišit reklamu a informace, ačkoliv přímá propagace léků vydávaných na předpis zaměřená na spotřebitele zůstane dle příslušných návrhů i nadále zakázána.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *písemně.* – Výbor pro životní prostředí učinil několik významných vylepšení návrhu Komise, jehož původní znění by bývalo nezabránilo všem formám reklamy na léky vydávané na lékařský předpis, která je zaměřená přímo na pacienty. Léčivé přípravky vydávané na lékařský předpis se od běžného spotřebního zboží liší. Měly by být poskytovány klinickými experty, ne prodávány na trhu jako automobily nebo kosmetika. Proto vítám zachování zákazu reklamy na léčivé přípravky vydávané na lékařský předpis v televizi, rádiu a v tištěných médiích. Zdravotníci pracovníci zůstávají nejdůvěryhodnějším zdrojem informací o léčivech. Nemohu proto podpořit zpravodajův pozměňovací návrh, jenž by zdravotnickým pracovníkům umožnil distribuovat doplňující, neschválené materiály od farmaceutických společností přímo mezi pacienty. To by společností poskytlo jednoznačnou příležitost k reklamě, čemuž chceme zabránit, a neodpovídalo by to našemu odmítavému postoji vůči přímé reklamě zaměřené na pacienty. Je to nevhodné především proto, že materiály pocházející přímo od farmaceutických společností by v očích pacienta získaly legitimitu právě tím, že je rozdává lékař. Obecně vzato, tato zpráva představuje, v porovnání s návrhem Komise, pro pacienty pokrok a my bychom jej neměli narušit tím, že farmaceutickým společnostem umožníme, aby si před pacienty dělaly reklamu přímo v lékařské ordinaci.

18. Omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (přepřelované znění), kterou předkládá Jill Evansová jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (KOM(2008)0809 – C6-0471/2008 – 2008/0240(COD)) (A7-0196/2010).

Jill Evans, *zpravodajka.* – Paní předsedající, nejprve bych chtěla poděkovat všem svým kolegům, kteří umožnili dosažení dohody v prvním čtení – samozřejmě především všem

stínovým zpravodajům, Komisi a španělskému i belgickému předsednictví, stejně jako Výboru pro životní prostředí, pracovníkům skupiny a asistentům. Této dohody se nám podařilo dosáhnout po velkém množství tvrdé, ale konstruktivní práce, která obnášela i některé velmi náročné kompromisy.

Abych tuto rozpravu zasadila do patřičných souvislostí – v Evropské unii se každým rokem prodá přes 9 milionů tun elektrických a elektronických zařízení. Největší část tvoří velké domácí spotřebiče, zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení. Protože tento trh dále roste, stala se odpadní elektrická a elektronická zařízení nejrychleji rostoucím tokem odpadů v Evropské unii. Odhaduje se, že do roku 2020 se jejich objem zvýší na 12,3 milionů tun, přičemž jde o velmi komplexní tok odpadů, v němž jsou přítomny různé nebezpečné látky.

Podle hierarchie způsobů nakládání s odpady je hlavní prioritou přisuzována předcházení vzniku odpadů. Znamená to nahrazování nebezpečných látek ve výrobcích, které brání recyklaci těchto výrobků nebo představují při nakládání s odpadem riziko pro zdraví a životní prostředí. Komise odhaduje, že díky nynější směrnici o omezení používání některých nebezpečných látek bylo o 100 000 tun sníženo množství některých těžkých kovů a dvou skupin bromovaných retardérů hoření, které by se jinak dostaly do toku odpadů a mohly by se uvolnit i do životního prostředí. Směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek stanoví všeobecné normy, ale bylo zapotřebí větší jednoznačnosti. Měli jsme tedy velkou odpovědnost postarat se o to, abychom tímto přepracovaným zněním získali jasnější a ambicióznější právní předpis.

Domnívám se, že jsme stávající směrnici v mnoha ohledech zdokonalili. Nyní obsahuje jasnou metodiku s kritérii pro rozhodování o nových omezeních, která doplňuje nařízení REACH a je na něm nezávislá. Rozsah působnosti byl rozšířen tak, aby se směrnice do osmi let vztahovala na všechna elektrická a elektronická zařízení, pokud z její působnosti nejsou výslovně vyňata. Za tři roky budou dodatečné výjimky přezkoumány a zároveň budou jako prioritní záležitost prověřeny tři skupiny ftalátů a jeden bromovaný retardér hoření. Časově omezené výjimky lze udělit na základě jednoznačných kritérií a lhůt pro uplatnění. Nanomateriály budou cíleně posouzeny v rámci budoucích přezkumů omezení.

Vzhledem k ambicím, které jsem v souvislosti s touto zprávou měla, nebudou poslanci překvapeni, že nejsem s konečným výsledkem úplně spokojená. Směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek byla koncipována tak, aby řešila konkrétní problémy konkrétního toku odpadů. Domnívám se, že jsme promeškali příležitost podstatně ji posunout kupředu tím, že bychom do ní doplnili další omezení. Nicméně její podstatu jsme zachovali a návrh Komise jsme v mnoha ohledech zdokonalili.

Pokud jde o srovnávací tabulky, moje skupina podporuje, aby byly pro členské státy povinné, nicméně toto je horizontální záležitost týkající se veškerých evropských právních předpisů a nelze ji vyřešit v jediném dokumentu. Ve snaze pomoci s nalezením řešení jsem v pozměňovacím návrhu 105 navrhla, abychom netrvali na povinných srovnávacích tabulkách a abychom místo toho přijali prohlášení vyzývající Komisi k předložení zprávy o stávajících postupech členských států při vytváření srovnávacích tabulek a o tom, jak to ovlivňuje její práci. To nám v příští diskusi nám poskytne mnohem jasnější přehled o situaci.

Abych to shrnula, podařilo se nám posílit poněkud nejednoznačný a neambiciózní návrh na revizi směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek, která nyní a v blízké budoucnosti zajistí vyšší úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí.

Maria Damanaki, členka Komise . – Paní předsedající, pane Potočniku, je tu se mnou komisař příslušný pro toto téma, ale bohužel musí kvůli problému s krkem mlčet. Víím, že na tomto dokumentu dlouho pracoval, tak se maximálně vynasnažím, abych mohla hovořit za něj.

Stojíme na prahu dosažení dohody v prvním čtení týkající se směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních. Kdyby na tomto důležitém tématu Evropský parlament usilovně nepracoval, tohoto okamžiku bychom nedosáhli. Chtěla bych poděkovat paní zpravodajce Jillian Evansové a rovněž Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin za vynikající práci, kterou na tomto návrhu odvedli, a poblahopřát jim.

Směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek je úspěšným legislativním aktem, který byl přijat roku 2003. Díky němu nedošlo k vyhození tisíců tun zakázaných látek, které by se mohly uvolnit do životního prostředí. Přinesl významné změny v konstrukci elektronických výrobků v Evropské unii i na celém světě. Ostatní země, včetně největších obchodních partnerů EU, si vzaly z Evropské unie příklad a zavedly podobné právní předpisy.

Používáme obrovské a stále větší množství elektronických zařízení, jež obsahují mnoho kovů. Například počítač obsahuje přes 60 surovin. Každý občan Evropské unie vyprodukuje každým rokem v průměru 25 kg elektronického odpadu. Tento právní předpis zajistí, že elektronické výrobky nebudou obsahovat řadu nebezpečných látek, a usnadní recyklaci tohoto velkého toku odpadů. Napomůže tím tomu, aby se Evropská unie stala účinnější z hlediska zdrojů, což je v souladu s naší strategií Evropa 2020.

Průmyslová odvětví a podobně i členské státy však oznámily, že existuje riziko nevhodného nebo neúčinného uplatňování a vymáhání této směrnice. Stávající situace je nedostatečná nejen z hlediska ochrany životního prostředí, ale i s ohledem na vytvoření rovných podmínek soutěže v rámci Evropské unie. Proto je důležité tento právní předpis vyjasnit a zefektivnit. Klíčové je pro Komisi zajistit jeho sladění s nařízením REACH, nicméně skutečným přínosem pro životní prostředí bude jen tehdy, bude-li řádně uplatňován a vymáhán na vnitrostátní úrovni. Doufám, že situaci významně zlepší společné definice a nástroje posuzování nového legislativního rámce pro uvádění produktů na trh, které tento předpis zavádí.

Kromě toho je směrnice ambicióznější v oblasti životního prostředí, protože je rozšířena oblast její působnosti, a sice nejprve na dvě nové kategorie produktů – zdravotnické prostředky a monitorovací a kontrolní přístroje – a za osm let na všechny elektronické výrobky. Další rozšíření působnosti tohoto právního předpisu ještě zvětší jeho přínos pro životní prostředí, nicméně hospodářské subjekty by samozřejmě měly mít dostatek času na přizpůsobení a veškeré změny rozsahu působnosti by měly vycházet ze spolehlivých informací. Komise proto přezkoumá ty změny rozsahu působnosti stávajícího právního předpisu, které dosud nebyly podrobeny posouzení dopadů. Chtěla by tedy tuto záležitost objasnit dvěma prohlášeními.

Za prvé, pokud jde o rozsah působnosti, výklad Komise zní, že členské státy mají podle čl. 2 odst. 1a během přechodného období v délce osmi let povinnost povolit, aby byla na jejich trhu nadále dostupná ta elektrická a elektronická zařízení, na která se nevztahovala směrnice 2002/95/ES, ale měla by se na ně vztahovat nová směrnice.

Za druhé, pokud jde o přezkum podle článku 19, Komise má v úmyslu nejpozději do tří let po vstupu této směrnice v platnost provést posouzení dopadů, ve kterém se zaměří na změny v rozsahu působnosti. V návaznosti na tento přezkum by mohla předložit legislativní návrh v souladu s právem legislativního podnětu, které jí udělují Smlouvy.

Také bychom chtěli učinit následující prohlášení o nanomateriálech. Konstatujeme, že v rámci Komise dosud probíhá práce na vypracování společné definice nanomateriálů. V brzké budoucnosti máme v úmyslu přijmout doporučení ohledně takové společné definice pro všechny legislativní oblasti. Komise se domnívá, že ustanovení směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních zahrnuje různé formy látek – včetně nanomateriálů –, které jsou v současnosti zakázány, a látek, které budou v budoucnosti podle této směrnice přednostně přezkoumány.

A konečně vyjadřuje Komise také politování nad nedostatkem podpory pro ustanovení – včetně toho v návrhu Komise – o povinném zavedení srovnávacích tabulek. Komise akceptovala nahrazení závazného ustanovení bodem odůvodnění vybízejícím členské státy k používání tohoto postupu, aby usnadnila dosažení dohody v prvním čtení, ale konstatuje, že by to nemělo být chápáno jako precedens. Budeme nadále spolupracovat v se spoluzákonodárci a pokusíme se nalézt horizontální řešení této horizontální institucionální otázky.

Komise může kompromisní balíček akceptovat, abychom dosáhli dohody ohledně této směrnice v prvním čtení. Vyzývám Parlament, aby zaujal stejný postoj.

Bogusław Sonik, jménem skupiny PPE. – (PL) Paní předsedající, nejprve bych chtěl upřímně poděkovat zpravodajce paní Evansové za vynikající práci, kterou odvedla při přípravě této zprávy. Bez jejího nasazení a odhodlání by nebylo dosažení kompromisu mezi politickými skupinami a orgány v prvním čtení možné. Směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek patří k legislativním aktům, které staví životní podmínky a udržitelný rozvoj na stejně významné místo, jaké má plynulý pohyb zboží. Díky jejím ambicím v oblasti ochrany životního prostředí dosud došlo ke skvělému zavedení limitů pro přítomnost těžkých kovů v toku odpadů z elektronických a elektrických zařízení a k technologickým inovacím.

Naší prioritou při přezkoumávání této směrnice bylo zvýšení bezpečnostních norem pro elektrické spotřebiče a elektronické přístroje, které mají být prodávány v Evropské unii. Nová pravidla budou vyžadovat, aby všichni výrobci elektrických a elektronických zařízení používali látky, které byly testovány a jsou bezpečné z hlediska zdraví i životního prostředí. Otevřený rozsah působnosti směrnice pozitivně ovlivní harmonizaci společných pravidel vnitřního trhu a pohyb zboží a poskytne evropským podnikatelům právní jistotu.

Domnívám se, že sjednaný kompromis je dobrý a prospěšný z hlediska ochrany životního prostředí a odstranění toxických látek ze zařízení a odpadů. Na druhou stranu poskytuje pozměněná směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek průmyslu a podnikatelům nezbytný časový rámec pro provedení změn a na potřebné přizpůsobení. Navrhovaná metodika pro určení látek, které mají být přezkoumány přednostně, vychází z nařízení REACH, takže vnáší do legislativy Evropské unie právní soudržnost a jednotnost.

Jo Leinen, jménem skupiny S&D. – (DE) Paní předsedající, doufám, že se našemu komisaři hlas zase vrátí, protože ho budeme na klimatické konferenci v Cancúnu potřebovat. Byl jsem docela překvapen, že zde paní Damanakiová hovoří o revizi směrnice o nebezpečných

látkách, poté, co hovořila o revizích v oblasti rybolovu; děkuji vám, že jste pana komisaře zastoupila.

Parlament nedosáhl všeho, čeho chtěl. Odpadla příloha 3, což je nám líto. Nicméně budeme tyto látky nadále sledovat a až bude za tři roky probíhat revize, budete se do této sněmovny muset vrátit se svým posouzením dopadů a pro každou jednotlivou látku doložit, jaké problémy v souvislosti s ní existují. Také máme značný počet výjimek, takže výsledná podoba spíše připomíná švýcarský sýr. Musíme rovněž prověřit, jaké mezery a nedostatky zde jsou s ohledem na lidské zdraví a životní prostředí. Řeknu jen to, že velice kontroverzní byla otázka solárních panelů. Chceme dostat z našeho životního prostředí kadmium, ale s těmito panely se do něj dostává 100 000 tun kadmia. Toto musíme pečlivě sledovat.

Těší mě, že Komise ve svých čtyřech prohlášeních učinila jisté ústupky, takže nyní přijímáme pokrok učiněný v roce 2010 a setkáme se zde zase za tři roky při příležitosti revize. Samozřejmě bych chtěla také poděkovat zpravodajům a stínovým zpravodajům.

Holger Krahmer, *jménem skupiny ALDE*. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, v této směrnici před sebou máme překvapivě rychle hotový právní předpis. Jsem velmi překvapen, že jsme už dosáhli kompromisu, který jsme já a moje skupina – a toto výslovně zdůrazňuji – považovali za přijatelný.

Konec konců má tento právní předpis za sebou velice náročnou cestu Parlamentem. Rozšířili jsme rozsah jeho působnosti, jen abychom jej pak hned zase omezili. Jen tak mimochodem jsme se pokusili prohlásit některé látky za vysoce nebezpečné; možná bychom si měli položit otázku, zda je tento právní předpis opravdu tím pravým fórem pro takovou diskusi. Osobně jsem se domníval, že není dobrý nápad zařadit do směrnice o „nebezpečných látkách“ PVC a nanomateriály. Proto považuji za rozumné, že tomu tak v kompromisu již není.

Předchozí řečník to už řekl: je opravdu pozoruhodné, že tak důkladně uvažujeme o každém gramu znečišťujících látek, a potom někdy diskutujeme tak iracionálně. Zjevně jsou v Evropě průmyslová odvětví, kolem kterých stavíme ochranný plot z politických důvodů. Zdá se, že je to případ podniků v odvětví obnovitelných energií. To, jak je okamžitě zcela vyjímáme z rozsahu působnosti tohoto právního předpisu a říkáme tím, že v zájmu ochrany klimatu a našich cílů v oblasti obnovitelných energií se musíme smířit se znečištěním životního prostředí, je nepochopitelné. Nedává to smysl.

Doufám jen, že neuděláme totéž v případě elektronického odpadu – rozhodnutí v této věci je také za dveřmi –, protože to by bylo ještě více překvapující.

Julie Girling, *jménem skupiny ECR*. – Paní předsedající, také já bych chtěla poděkovat zpravodajce a jejímu týmu. Po velmi dlouhých vyjednáváních jsme dosáhli dohody, kterou moje skupina může přijmout.

Nicméně chci využít této příležitosti a zmínit se o několika oblastech. Záměrem přepracování bylo zlepšit stav věcí. Myslím, že právě to je smyslem přepracování. Záměrem bylo zjednodušit požadavky a nároky kladené na výrobce. Když se podívám na výsledek, zdá se mi, že je to v mnoha ohledech jeden krok vpřed a dva zpátky. Vítám odstranění přílohy III, která efektivně vytvářela černou listinu mnoha látek, nicméně lituji, že jsme se nedokázali dohodnout na dostupnosti jako na kritériu. Hodně jsme o tom diskutovali.

Za druhé bylo záměrem vytvořit právní jistotu. V této souvislosti se musím zmínit o otevření rozsahu působnosti. Od samého počátku jsem tvrdila, že to vytvoří nejistotu a že důsledkem budou jen nové požadavky na vynětí a na výjimky. Zdálo se mi, že bychom měli alespoň požadovat úplné posouzení dopadů Komise, než toto schválíme. Nezměnila jsem názor, ale připouštím, že jsem tuto při prohrála. Kontroly a vyváženosti, které jsou nyní vloženy do nařízení, podle mého názoru vytvoří řadu výzev, a vítám, že je zařazen i závazek Komise se jimi poté zabývat. Nicméně se domnívám, že by bývalo lépe to udělat dříve. Zajímalo by mě, jak toto otevření rozsahu působnosti ve skutečnosti posílilo právní jistotu a jasnost.

A konečně bych se chtěla zmínit také o reálném nebezpečí nadměrné regulace. Hlasováním pro přepracované znění směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních vlastně pokračujeme ve dvoukolejném přístupu k regulaci a schvalování chemických – nebezpečných – látek v EU. Máme nařízení REACH a jejich provádění uspokojivě postupuje, jak jsme nedávno slyšeli ve výboru. Někdy brzy se budeme muset rozhodnout a nechat jako hlavní režim REACH, tak jak to bylo zamýšleno. Očekávám, že Komise toto téma nastolí.

Sabine Wils, *jménem skupiny GUE/NGL.* – (DE) Paní předsedající, nejprve bych chtěla poděkovat zpravodajce, která odvedla dobrou práci a vzhledem k velkému odporu Rady a většiny zde v Parlamentu zachránila, co se dalo. Velkým úspěchem nového znění je otevřený rozsah působnosti. Je to příkladný přístup a mě těší, že jsme se na něm dokázali dohodnout. Zápornou stránkou je skutečnost, že nebyl rozšířen seznam šesti již zakázaných látek, tak aby zahrnoval i látky jako chlorované a bromované retardéry hoření, ftaláty a PVC. I když existují dostatečné důkazy o zdravotním riziku, které tyto látky představují, nebudou roku 2011, kdy bude nové znění v platnosti, zakázány.

Někteří přední výrobci elektroniky již řadu let dobrovolně uvádějí na trh produkty, např. mobilní telefony, televizory a laptopy, které tyto znečišťující látky neobsahují. Zároveň jim to nijak podstatně nezvýšilo náklady. Promeškali jsme velkou příležitost učinit naše rostoucí odvětví elektrických a elektronických zařízení trochu více šetrné k životnímu prostředí.

Přední výrobci nám ukazují, jak to udělat. Ale místo aby je Evropská unie v jejich dobrých iniciativách podporovala, sama zaostává. Důsledky trpí chudí lidé na tomto světě. Vždyť u nich každoročně odhodíme miliony tun toxického elektrického a elektronického odpadu. Chudí si nemohou dovolit platit lobbisty v Evropské unii.

Oreste Rossi, *jménem skupiny EFD.* – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, ve výboru jsme byli proti návrhu směrnice, protože zpravodajka radikálně a restriktivním způsobem změnila návrh Komise; rozšířila rozsah jeho působnosti, navrhla postupné vyřazování dalších 33 látek uvedených v příloze III, včetně bromovaných a chlorovaných retardérů hoření, PVC a jejich přídatných látek, omezila rozsah výjimek a lhůtu na přizpůsobení a zavedla restriktivní úpravu pro nanomateriály.

Kdyby byla sněmovna hlasovala pro toto rozhodnutí, které není podloženo dostatečnými vědeckými důkazy, velice závažně by to poškodilo hospodářství a mělo by to značné dopady s na nezaměstnanost.

Díky řadě třístranných rozhovorů, kterých jsem se účastnil jako zpravodaj, se naštěstí dosáhlo více než uspokojivého kompromisu. Jeho součástí je závazek provést do tří let audit a případně i revizi.

Další složitou otázkou byla podrobná definice nanomateriálů. Jednání o ní bylo pozastaveno, dokud nepředloží návrh Komise. Znění, které vzešlo z třístranných rozhovorů, je možné podpořit a přijmout.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Paní předsedající, srdečné díky zpravodajce. Směrnice o elektrických a elektronických zařízeních je velice kontroverzní. Názory na různé aspekty se velice lišily. Těší mě proto, že bylo dosaženo dohody, a výsledek třístranných rozhovorů považuji za dobrý.

Chtěla bych se konkrétně vrátit ke dvěma záležitostem. První je otázka rozsahu působnosti. Na jaká zařízení by se směrnice měla vlastně vztahovat? Nesmíme zapomínat na jednu věc, a sice na to, že původně se měla vztahovat na domácí spotřebiče – jinými slovy na bílé zboží. Otevřený rozsah působnosti nyní zahrnuje řadu nových skupin výrobků, do nichž by měly patřit také technologie na výrobu obnovitelných energií. Musím podotknout, že cíl této směrnice byl ve skutečnosti zcela jiný. U domácích spotřebičů je samozřejmě třeba uplatňovat mnohem přísnější a vyšší normy ochrany než u technologií, které deinstalují, recyklují atd. odborní pracovníci.

Proto jsem se naopak zasazovala za vynětí obnovitelných energií. Nebyla jsem pro rozšíření oblasti působnosti, ale pak jsem viděla, že většina jde tímto směrem. Domnívám se, že zahrnout obnovitelné energie do této směrnice by bylo kontraproduktivní. Způsobilo by to konkurenční nevýhodu, takže si myslím, že toto je správné rozhodnutí.

Dále bych chtěla říci něco o příloze III. Měla bych obavy ze zařazení dalších 37 látek jakožto prioritních látek, když neexistují opravdové zdravotní důvody pro jejich budoucí zákaz. Myslím, že by takové opatření vyvolávalo paniku. Proto považuji přijaté rozhodnutí za správné a výsledek mě těší i z tohoto hlediska.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Paní předsedající, dovoluji mi, abych nejprve poblahopřála zpravodajce. Paní Evansová byla pozoruhodně odhodlaná a díky tomu jsme dnes mohli dosáhnout kompromisu, který může skupina Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu (skupina S&D) podpořit. Říkám, že jej „může podpořit“, protože bylo provedeno několik významných zlepšení tohoto velmi důležitého právního předpisu. Týkají se rozšíření oblastí otevřeného uplatňování, dali bychom ovšem přednost jejich rychlejšímu zavedení. Dalším výsledkem zlepšení je, že dosud máme samostatnou, nezávislou směrnici – nezávislou na nařízení REACH. Samozřejmě je nezbytné je navzájem koordinovat. Za třetí – a já osobně to považuji za mimořádně důležité – máme díky těmto zlepšením dobrou metodiku, kterou Parlament složitě vyjednal a která by měla zajistit, že látky budou znova přezkoumány, takže budeme moci zjistit, jaké jsou jejich případné účinky. Navíc existuje několik látek, které by měly být považovány za prioritu. Je to hexabromocyklododekan (HBCDD) – musím se podívat do svého dokumentu –, který patří k nejběžněji používaným a nejkontroverznějším bromovaným retardérům hoření, a tři důležité skupiny ftalátů. Samozřejmě probíhá činnost také v souvislosti s nanomateriály. Chtěli bychom pokročit mnohem dále, nicméně jsme rádi, že Komise vydá prohlášení. To je velmi důležité. Chtěli bychom dosáhnout větších výsledků? Ano, samozřejmě, s některými hledisky nejsme spokojeni. Naše skupina by byla samozřejmě ráda, kdyby byly zakázány některé další látky, kdyby byl přezkum proveden rychleji a bylo méně výjimek. Pokud jde o ně, opravdu se musím na chvíli vrátit k solárním panelům. Skupina S&D byla jedinou skupinou, která byla až do konce proti naprosto nesprávné myšlence, že by měly být solární panely vyňaty z působnosti směrnice. V souvislosti s tímto tématem se vynořila zvláštní skupina lobbistů. Podle mého názoru to je naprosto neoprávněné, protože to povoluje,

aby kadmium, látka zakázaná od roku 2003, zůstala minimálně na dalších deset let v oběhu. Považuji to za obzvláště nešťastné, zejména u odvětví, které by v tomto ohledu bezpochyby mělo zaujímat vedoucí postavení. Přesto skupina S&D tento kompromis ráda podpoří. Jen doufám, že skupina Evropa svobody a demokracie před sebou nemá špatný dokument, protože jsem neviděla, že by se do třístranných rozhovorů příliš zapojovali.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, přepracované znění směrnice by mohlo přispět ke zlepšení ochrany spotřebitele i životního prostředí. Myslím si, že jsme toho dosáhli. Zavedli jsme realistický rámec vycházející ze skutečných rizik pro spotřebitele a životní prostředí a poskytující podnikům právní jistotu, kterou potřebují, aby mohly investovat a inovovat. To je velice důležité pro malé a střední podniky, které provádějí výzkum v různých oblastech. Je uklidňující si uvědomit, že jsme byli schopni se u tohoto důležitého tématu dohodnout na pokynech přiměřených rizikům, a v této souvislosti bych chtěl poděkovat také zpravodajce a stínovým zpravodajům.

Slyšeli jsme několik řečníků, kteří vyjádřili své politování nad tím, že bylo upuštěno od panelů. Dámy a pánové, nehovoříme zde o kadmiu, ale o teluridu kadmia. V sázce jsou inovace a investice. Tyto záležitosti skutečně musíme posuzovat odděleně. Nejde o elektrické spotřebiče, ale o zařízení na výrobu elektřiny. To je podstatný rozdíl. Nemůžeme všechno hodit do jednoho pytle a říct: „jsou to všechno jedovaté látky“. Konec konců například mé vlastní tělo obsahuje určité množství síry. Síra není nic, co bych chtěl dobrovolně polykat. Nicméně když jde o chemické sloučeniny, tak se věci mají docela jinak. Proto jsem rád, že se nám nakonec podařilo pokročit v otázce PVC. Podniky, které vyrábějí PVC, v několika posledních letech prováděly hodně výzkumů. Stačí se jen podívat na nejnovější poznatky, abychom zjistili, co se ve světě odehrálo. Nemusíme znova otevírat deset let starou diskusi.

Jsem spokojený se zněním, které nyní máme před sebou. Jsem si jist, že nám to umožní docílit velkého úspěchu pro životní prostředí i spotřebitele a podpořit inovace.

Salvatore Tatarella (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, v posledních letech jsme byli svědky rozsáhlých pokusů orgánů Společenství o zajištění, že bude při produkci, využívání a likvidaci elektronických výrobků lépe chráněno životní prostředí a lidské zdraví.

Směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních je klíčovým prvkem této politiky. Dodržování směrnice je pro podniky samozřejmě výzvou a zátěží, ale je to rovněž příležitost. Schopnost dodávat méně znečišťující výrobky je vlastně velice důležitým faktorem, který od sebe naše podniky odlišuje natolik, že jej lze považovat na skutečnou konkurenční výhodu. Podniky nesmí vnímat nařízení a ustanovení ve směrnici jenom jako povinnosti, které byly vytvořeny, aby je trestaly. Musí je chápat jako příležitost zlepšit své postupy a kvalitu výrobků.

Nicméně určité výjimky byly považovány za nezbytné – některé z důvodu nynější vážné hospodářské krize, jiné proto, že jsou předmětem pozdější a specifické směrnice. Je to případ nanomateriálů, odvětví týkajících se vesmíru a bezpečnosti, pevných instalací, dopravních prostředků a pojezdových strojů, implantabilních zdravotnických prostředků v humánním lékařství, fotovoltaických panelů a zařízení určených pro výzkum a vývoj.

Na závěr bych chtěl využít této příležitosti a vyjádřit své přání, aby byly směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních a nařízení REACH lépe sladěny a zabránilo se riziku nejasností a překrývání. Podniky a provozovatelé totiž potřebují jasná a jednoznačná pravidla.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Paní předsedající, domnívám se, že základní myšlenku této směrnice bychom měli podpořit. Výbor nakonec dostal své odpovědnosti a návrh Komise podstatně zlepšil. Nicméně je ještě třeba diskutovat o několika záležitostech.

Za prvé musíme mít na paměti mezinárodní rozměr všeho, co děláme. Konec konců jaký bude mít smysl, když Evropská unie zůstane bezúhonná, ale nadále povolíme dovoz nebezpečných látek?

Za druhé, malé a střední podniky musí být s to vypořádat se s našimi nařízeními a především se souvisejícími byrokratickými náklady.

A za třetí, předpokládám, že započatý proces bude dynamický, nikoli statický, takže budeme tuto problematiku muset Evropskému parlamentu v pravidelných intervalech předkládat.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, pane komisaři, myslím, že je to sice jenom malý krok, ale konec konců krok správným směrem. Předložená změna alespoň zahrnuje všechny výjimky, včetně těch předpokládaných. Domnívám se, že to pro podnikatelské odvětví bude důležité také jako určitá orientace.

Obzvláště důležité jsou na této směrnici ovšem pokyny o informování spotřebitelů. Domnívám se, že i v budoucnosti bude velmi důležité, aby spotřebitelé věděli, jaké látky znečišťující prostředí možná kupují spolu s elektronickými nebo elektrickými přístroji. Je to jediný způsob, jak zajistit, že spolu s naší další směrnicí budou dodržovány ty správné postupy, totiž postupy související s likvidací těchto přístrojů.

Je důležité, aby Komise a členské státy tyto informace poskytovaly už nyní, protože přechodné období osmi let je opravdu velmi, velmi dlouhá doba.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Paní předsedající, ve vyspělých industrializovaných zemích se životní cyklus elektrických a elektronických zařízení stále více zkracuje. Proto se zrychluje i tempo výměny těchto zařízení a v důsledku toho se odpad z elektronických a elektrotechnických zařízení stává stále větší zátěží pro životní prostředí.

Je to druh odpadu, který je komplexní a velmi často obsahuje nebezpečné látky, jejichž likvidaci zatím nelze uspokojivě provést. Proto je na místě zvážit otázku možné náhrady těchto látek již ve stadiu výroby elektrických a elektronických zařízení.

Podle dostupných informací bychom se měli postupně zaměřit zejména na hledání neškodných náhrad halogenových retardérů hoření nebo levného a rozšířeného PVC. Nicméně zejména v případě PVC si myslím, že bude nezbytné zvolit velmi citlivý přístup, abychom našli ten správný kompromis mezi požadavky ochrany životního prostředí a zájmy výrobního odvětví.

Maria Damanaki, členka Komise . – Paní předsedající, vážení poslanci Parlamentu, chtěla bych ještě jednou zpravodajce poblahopřát k pilné práci, díky níž podle všeho Parlament dosahuje dohody. Je to velmi důležité. Máme teď tedy soubor pravidel stanovených Parlamentem, díky němuž mohou členské státy zajistit, že elektronické výrobky uváděné na evropské trhy nebudou obsahovat některé nebezpečné látky. Tento návrh byl kompromisem a všichni víme, že kompromisy vedou k dalším kompromisům. Je to samozřejmé, takže je rovněž samozřejmé, že Parlament, Komise a všechny zúčastněné strany projevíly hodně dobré vůle. Výsledkem je něco, co může většina z nás podpořit.

Komise na toto téma měla hodně co říci. Byli bychom rádi, kdyby bylo kompromisní znění a rozsah působnosti jasnější, pokud jde o závazky členských států a hospodářských subjektů

během osmiletého přechodného období. Komise ve svých prohlášeních ohledně rozsahu působnosti nastínila, jakým způsobem bychom měli – podle našeho názoru – kompromisní znění s ohledem na působnost vykládat. Proto bych chtěla zajistit, aby Parlament tato prohlášení uvedl do svého záznamu. V každém případě bereme velmi vážně svůj závazek provést posouzení dopadů všech změn v rozsahu působnosti ve srovnání se stávající směrnicí. Začneme na tom pracovat, jakmile revidovaná směrnice vstoupí v platnost.

Pokud jde o vymáhání, domníváme se, že ustanovení o posuzování shody a označování přinesou pozitivní výsledky. Stanoví totiž jednoznačné povinnosti jak ohledně způsobu, jakým hospodářské subjekty prokazují shodu svých výrobků, tak ohledně toho, jak by členské státy shodu měly ověřovat.

Tímto tedy naše práce nekončí. Chtěla bych vám všem poděkovat za příspěvky a návrhy. Komise je uváží.

Jill Evans, *zpravodajka*. – Paní předsedající, nejprve bych chtěla poděkovat všem svým kolegům za jejich připomínky. Každému, kdo tuto rozpravu poslouchal, bude jasné, jaké přesně panovaly rozdíly mezi skupinami a jak složitý proces to někdy byl. Máme však podporu všech skupin a já velmi doufám a věřím, že se to při středečním hlasování projeví.

Také s velkým potěšením slyším, že Komise je v této směrnici angažována, protože pokud bude tento toto znění ve středu přijato, bude budoucnost směrnice spočívat téměř výhradně v rukou Komise. Nemáme již pravomoc spolurozhodování a Komise by měla v budoucnosti přezkoumat rozsah působnosti a budoucí omezení. Takže bych ji ráda vyzvala, aby se přednostně věnovala budoucím omezením a mohli jsme dále čistit tento velmi významný tok odpadů, který dosud působí tolik problémů s ohledem na lidské zdraví i životní prostředí.

Jak jsme dnes večer slyšeli od kolegů, prevence je lepší než léčba a existují mnohem problematictější látky než těžké kovy a bromované retardéry hoření, jejichž používání je omezeno podle stávající směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek. Rovněž existuje množství důkazů o potřebnosti budoucích omezení.

Tuto rozpravu samozřejmě se zájmem sledovalo hodně lidí, včetně průmyslových subjektů a nevládních organizací. Domnívám se, že jsme tímto konečným kompromisem zůstali věrní původním cílům směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek, a pokud jej Parlament ve středu při hlasování podpoří, budeme mít účinnější právní předpis.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 24. listopadu 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

Sergio Berlato (PPE), *písemně*. – (IT) Podle posledních údajů se v Evropské unii každým rokem prodá 9,3 milionů tun elektrických a elektronických zařízení. Největší část tvoří velké domácí spotřebiče, zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení. Jak se trh rozšiřuje a inovační cykly se zkracují, zařízení jsou častěji nahrazována a množství odpadních elektrických a elektronických zařízení se tak zvětšuje. Podle odhadů bude tento druh odpadu do roku 2020 tvořit až 12,3 milionů tun.

Cílem směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních, která byla přijata roku 2003, bylo postupné omezování první části nebezpečných látek. Předpokládalo se snížení množství látek, které jsou odstraňovány

a mohou se při tom uvolnit do životního prostředí. Přezkum směrnice byl proveden s cílem zavést přísnější úpravu omezení nebezpečných látek. Domnívám se, že tento kompromisní balíček, kterého bylo dosaženo po dlouhých vyjednáváních mezi Radou a Parlamentem, je důležitým krokem směrem k větší jasnosti a zjednodušení směrnice. Obzvláště významným aspektem této úpravy je to, že vyjímá z rozsahu působnosti směrnice látky, které by byly zakázány bez jakýchkoli vědeckých důkazů, což by poškodilo mnoho podniků na trhu.

Elisabetta Gardini (PPE), *písemně*. – (IT) Vzhledem k tomu, jak důležitý je přezkum této směrnice, musíme mít na paměti, že jeho hlavním cílem je přísněji a důsledněji upravit omezení používání nebezpečných látek. Domnívám se, že tento kompromisní balíček představuje významný pokrok směrem k větší jasnosti a zjednodušení směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek. S ohledem na záměr nařízení je třeba uvážit mnoho aspektů. Chtěla bych zvláště upozornit na jeden z nich, na vynětí látek – např. PVC a nanomateriálů –, jejichž výroba by byla zakázána, z rozsahu působnosti směrnice. Tento zákaz by byl vynucen bez jakýchkoli vědeckých důkazů, a nejen to, poškodilo by to kromě toho technologický rozvoj související s výrobou těchto látek. Z tohoto důvodu můžeme být se sjednanou dohodou celkově spokojeni. Na jedné straně posiluje potřebnou ochranu životního prostředí tím, že zakazuje látky, jež jsou na základě spolehlivých vědeckých zkoušek považovány za nebezpečné. Na straně druhé však brání vytvoření černé listiny jiných látek, jejichž rizika nebyla vědecky prokázána a jejichž zákaz by poškodil nejen výrobce a výzkum, ale především spotřebitele.

Pavel Poc (S&D), *písemně*. – (CS) Obnovitelné zdroje mají za cíl přispívat k ochraně životního prostředí. Je zcela proti jejich smyslu, aby vytvářely nová nebezpečí pro životní prostředí i lidské zdraví. Směrnice RoHS i usnesení Rady ze dne 28. ledna 1988 o akčním programu Společenství v boji proti znečištění životního prostředí kadmíem směřují zásadním způsobem proti používání kadmia, protože Evropa patří mezi oblasti zvláště ohrožené tímto kumulativním karcinogenním jedem. Rád bych vyjádřil zásadní nesouhlas s pozměňovacím návrhem č. 12. Tento návrh vyjímá z působnosti směrnice RoHS fotovoltaické panely. Smyslem této výjimky však bohužel není podpora solárních technologií. Jde ve skutečnosti o legalizaci výroby článků na bázi teluridů kadmia. CdTe články umožňují výrobcům dosahovat vyšší míry zisku než články křemíkové. Schválení tohoto návrhu tedy představuje podporu výroby CdTe článků na úkor článků křemíkových, které mají neomezené zdroje materiálu pro výrobu a neobsahují toxické látky. Situace je o to vážnější, že pokud bude výjimka ze směrnice RoHS fotovoltaickým článkům udělena, revize a přehodnocení tohoto rozhodnutí bude možné až za několik let. Jedině pokud budou výrobci solárních panelů muset již nyní dodržovat požadavky směrnice RoHS stejně jako všichni ostatní, urychlí to výzkum netoxických fotovoltaických technologií.

Richard Seeber (PPE), *písemně*. – (DE) Revize směrnice o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních je obzvláštní výzvou. Její přepracování je však naléhavě potřebné, aby byly odstraněny nejistoty ohledně rozsahu působnosti, nedostatek jednoznačnosti právních ustanovení a definic a rovněž rozdíly mezi členskými státy a případné procedurální překrývání s jinými právními akty Evropské unie, například s nařízením REACH. Původní návrh Komise byl příliš šitý na míru velkým podnikům. Stávající znění více zohledňuje hospodářskou kapacitu malých a středních podniků. Tyto malé a střední podniky přece tvoří páteř evropské konkurenceschopnosti. Také byl jasně stanoven postup pro stanovení výjimek a příslušné lhůty pro rozhodnutí Komise. Je třeba rovněž vyzdvihnout požadavek, aby byla směrnice do 10 let přezkoumána

a přizpůsobena technologickému pokroku. Tento přezkum musí zohlednit zejména dostupnost a spolehlivost alternativních produktů i socioekonomické dopady.

19. Žádost o zbavení parlamentní imunity: viz zápis

20. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

21. Jednominutové projevy (článek 150 jednacího řádu)

Předsedající. – Dalším bodem jsou jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Paní předsedající, chtěl bych vyjádřit obavy ohledně nadměrného politizování přistoupení Rumunska k schengenskému prostoru, kterého jsem si nedávno povšiml.

Myslím, že není poctivé směřovat kritéria pro reformu soudnictví s kritérii pro přistoupení k schengenskému prostoru. Rumunsko je připraveno a splňuje technické podmínky, což opravdu musí být jediná kritéria, na jejichž základě je hodnoceno.

Rumunsko není a ani nebude vývozcem trestné činnosti. Nemůže připustit, aby se některé záležitosti týkající se konkrétně přistěhovaleckých komunit rumunského původu vztahovaly na všechny Rumuny. Uvědomujeme si, že hlasování, které ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci na jaře proběhne, bude politické. Domníváme se však, že musí vycházet z objektivního a spravedlivého hodnocení a v žádném případě z úvah s volebními konotacemi.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Paní předsedající, nová strategická doktrína NATO, jak byla schválena na lisabonském summitu, je počátkem nové éry úsilí NATO vypořádat se s novými výzvami. V této souvislosti je důležité uznat, že partnerství mezi NATO a Evropskou unií je jedinečné a že je třeba přistupovat ke všem hlediskům evropské bezpečnosti jednotněji. V každém případě musí spolupráce mezi oběma organizacemi vycházet z transparentnosti, doplňkovosti a ze vzájemného respektování nezávislosti.

Je nezbytné, abychom pracovali v součinnosti a vyhýbali se zdvojování činností, zejména pokud jde o politické mise. Plýtvá se tak pracovníky a energetickými zdroji Evropské unie i členských států NATO. Máme-li být efektivní a úsporní, toto je nezbytné.

Způsob organizování institucionální spolupráce mezi oběma organizacemi a vytvoření spolehlivého mechanismu konzultací, který pohotově určí způsoby a prostředky společné akce, jsou velice významné záležitosti. Chtěla bych vyzvat k důkladné diskusi na toto téma.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE) . – (RO) Paní předsedající, dne 28. listopadu se v Moldavské republice uskuteční předčasné parlamentní volby.

Je tomu více než rok, co se dostala k moci Aliance pro evropskou integraci, a v reformování společnosti a hospodářství Moldavské republiky bylo dosaženo podstatného pokroku.

Aliance pro evropskou integraci rovněž projevila vážné přání vykročit cestou vedoucí do Evropy, z níž nebude návratu.

Vzhledem k těmto snahám a pokroku Evropská unie Moldavskou republiku podporovala a podporuje jak politicky, tak i finančně.

Upřímně doufám, že nedělní volby definitivně potvrdí, že Moldavská republika směřuje k úplné demokracii, právnímu státu, efektivnímu tržnímu hospodářství a nakonec k evropské rodině. Doufám, že se Moldavská republika v brzké budoucnosti stane jejím plnoprávným členem.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, chtěl bych si stěžovat na ostudné chování sekretariátu Výboru regionů v souvislosti s výstavou fotografií, kterou uspořádala exilová kyrénská obec. Město Kyrénii na Kypru nyní okupují turecké vojenské jednotky.

Vystavované fotografie názorně ukazují ničení církevních i jiných památek, které jsou součástí tři tisíce let staré kyrénské historie. Tato zkáza měla zjevný účel: odstranit všechny důkazy o tom, že toto město bylo obydleno lidmi, kteří se hlásili k řecké kultuře a křesťanské víře. Lidem, kteří byli násilím vyhnáni ze svých domovů, se podařilo – přestože byli vykořeveni jako uprchlíci – zapustit v Kyrénii kořeny o 36 let později.

Tuto výstavu měl otevřít generální tajemník Výboru regionů, který se nakonec kvůli nátlaku tureckých okupačních sil neukázal. Výstava se totiž vztahuje k turecké invazi na Kypr v roce 1974 a ničení jeho kulturního dědictví invazními jednotkami. Sekretariát Výboru regionů požádal, aby byla výstava odstraněna. Odsuzuji toto nepřijatelné chování.

John Bufton (EFD). – Paní předsedající, Irsko pravděpodobně nebude poslední v eurozóně, kdo bude potřebovat pomoc v nouzi; navzdory popírání tomu bude naopak. Navzdory krizi veřejného zadlužení, která souží Hospodářskou a měnovou unii, úředníci horlivě zdůrazňují, že irský problém je odlišný od problému Řecka před sedmi měsíci.

Zatímco v případě Atén šlo o fiskální nezodpovědnost a korupci veřejného sektoru, dublinský dluh vznikl kvůli bezohlednosti bankovního sektoru. Nezdá se, že by Portugalsko v nějaké velké míře něčím z toho trpělo, nicméně stále bojuje, aby se udrželo nad vodou, a stejně je na tom i Španělsko.

Co mají tyto státy společného? Jednotnou měnu nevhodnou pro daný účel, založenou na idealistické ideologii a postrádající smysl z hlediska hospodářství. Staré pořekadlo o házení všech do jednoho pytle je správné.

Které evropské země nejvíce prosperují? Bylo by to Norsko a Švýcarsko. Kontrolují své vlastní zdroje a hospodářství, ale stále obchodují se svými sousedy z Evropské unie a vědí, že budou moci vyhodit své sítě kdekoli, pokud Evropská unie nechá celý projekt upadnout do zapomnění.

Společný účet za záchranu Portugalska dosáhne 300 miliard eur, což vyčerpá celý kapitál eurozóny. Jediná rozumná zbývající volba je nepochybně EUtanázie.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Paní předsedající, také já bych chtěl říci několik slov ohledně Irska. Spiegel online píše, že „keltský tygr byl přijat do intenzivní péče“. Musíme si položit otázku, proč se to stalo. Není pochyb o tom, že kořeny finanční krize tkví v našem peněžním systému, jinými slovy ve způsobu, jak se peníze vydělávají. Soukromé obchodní banky pumpují do systému neuvěřitelné množství peněz. Podporuje to spekulace a inflaci a v konečném důsledku to vede k hromadnému zadlužení zúčastněných stran. Jsme tedy konfrontováni s krizí systému, kterou nebude možné vyřešit investováním miliard do chatrného bankovního systému, a to ani tehdy, kdybychom prostředky odklonili do irského hospodářství. To, co potřebujeme, je reálný způsob vydělávání peněz. Musíme se vrátit ke stavu, kdy veřejný sektor vydělává. Umožní nám to vrátit do evropských hospodářství

stovky miliard. Ziskovost veřejného sektoru by byla slučitelná i se svobodným tržním hospodářstvím. Tak těžká rozhodnutí by však od politiků vyžadovala odvahu a sílu. A samozřejmě nelze dovolit, aby banky nadále Parlamentem cloumaly, jak chtějí.

László Tókécs (PPE). – (HU) Paní předsedající, dámy a pánové, podle mého názoru Parlament nemůže opomenout zmínit se o 95. výročí arménské genocidy v Turecku. V souladu se svým rozhodnutím ze dne 18. června 1987 musí Evropský parlament připomenout masakr 1,5 až 2,75 milionů nevinných civilistů a bezvýhradně jej odsoudit podle stejných kritérií, jaká používá pro holocaust a komunistickou genocidu. Tohoto hromadného zločinu proti lidskosti se dopustila Osmanská říše roku 1915 vůči arménské menšině a křesťanskému společenství.

Do dnešního dne uznalo historickou skutečnost protiarménskému holocaustu celkem 22 států. Je politováníhodné, že se zprávě pana Mortena Messerschmidta na toto téma letos nakonec nedostalo potřebné podpory. Tímto chci navrhnout, aby se předseda Jerzy Buzek chopil iniciativy k jednomyslnému uznání arménské genocidy všemi členskými státy Evropské unie a odmítnutí tohoto trestuhodného zločinu. Dále navrhuji, aby byla tato záležitost povinným bodem na pořadu přístupových jednání s Tureckem.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Paní předsedající, 91 procent mladých lidí ve věku mezi 18 a 27 lety si myslí, že se hospodářská situace jejich země zhoršila. Pouze 33 % mladých lidí si nepřeje Rumunsko opustit. Nynější vláda v Bukurešti současnou politikou škrtů povzbuzuje odliv mozků za hranice.

Každý měsíc zjišťujeme, že mladí lidé, které rumunská vláda vyslala na školení v rámci programu iniciovaného sociálními demokraty roku 2004, byli propuštěni ze správy nebo že pro ně není možné najít pracovní uplatnění, přestože mají veškeré zkušenosti a vůli, jaké jsou zapotřebí, aby mohli účinně přispět do systému.

Podporuji mobilitu na trhu práce, ale vláda v Bukurešti musí vytvořit nová pracovní místa, která budou těžit rovněž z odborných znalostí těchto mladých lidí.

Chci vyslovit veškerou naši podporu rumunským studentům a studentským sdružením, jako je Liga rumunských zahraničních studentů.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Paní předsedající, rybářské lodi, které provozují rybolov v Indickém oceánu, trpí rostoucím množstvím útoků pirátů. V posledních dvou týdnech došlo k deseti útokům – na lodě *Intertuna III*, *Demiku*, *Elai Alai*, *Playa de Anzoras*, *Albacan*, *Erroxape*, *Campolibre Alai* a *Playa de Aritzatxu*.

K útokům dochází stále větší měrou daleko od pobřeží, protože piráti používají unesené lodě jako zásobovací čluny, aby zlepšili svou logistiku. Tyto lodě jsou i se soukromou ostrahou velice zranitelné. Ohlašují své pozice a nikdo je nebrání.

Je nutno zlepšit koordinaci, protože námořní síly pod vedením Evropské unie ani v jednom případě útoku nezasáhly. Nevíme, jak na tyto poplašné signály reagují.

Usnesení, které jsme loni v listopadu přijali v Parlamentu, musí být dodržováno. Potřebujeme také, aby se v této věci více angažovala OSN. Je nutno zapojit více zemí do operace Atlanta a přidělit jí více zdrojů a zároveň účinněji blokovat somálské pobřeží a uzavřít s pobřežními státy více dohod ve věci soudního stíhání pirátů.

Piráctví má dopady na naši rybářskou i obchodní flotilu a rovněž na země, s nimiž podepisujeme dohody, jejichž rozvoj nebo krach rovněž závisí na bezpečnosti při rybolovu v této oblasti.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, chtěl bych Parlamentu podat zprávu o tom, co se stalo v souvislosti s výstavou „Propagace kulturních hodnot prostřednictvím ochrany kulturního dědictví okupovaného Kypru“, kterou ve dnech 17.–26. listopadu pořádal Výbor regionů.

Po zahájení dne 17. listopadu nařídil vedoucí oddělení pro komunikaci Wolfgang Petzold vystavovatelům, aby výstavu okamžitě přerušili, protože na panelech byly jiné popisky, než bylo dohodnuto.

Vedl jsem v té věci korespondenci a také mi byla zaslána žádost o povolení a ověřil jsem, že mezi tím, co samotný úřad schválil, a mezi tím, co bylo vystaveno, nebyl žádný rozdíl. Také vyšlo najevo, že tentýž vedoucí oddělení řekl kurátorovi výstavy, aby odstranil termíny „okupace“ a „turecká invaze“. Několikrát jsem vedoucímu oddělení telefonoval, aby mi vysvětlil, co se přihodilo, ale ani dotyčný ředitel, ani jeho zaměstnanci nebyli ochotni se mnou mluvit. Několik hodin poté, co jsem tyto skutečnosti nahlásil, byla výstava znovu otevřena.

Dámy a pánové, domnívám se, že to, co se odehrálo ve Výboru regionů, bylo závažné a škodlivé porušení práv členského státu Evropské unie.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Paní předsedající, Rumunsko se bohužel stalo divokou hranicí Evropy. Za komunistické diktatury byla situace špatná, ale za diktatury mafie je situace nesrovnatelně horší.

Hlavní chapadla mafiánské „chobotnice“ jsou soudní systém a policie, prolezlé rakovinou korupce.

Pachatelé více než 5 000 trestných činů spáchaných v Rumunsku od ledna roku 1990 zůstávají neznámí. Rumunsko je rájem gangů místního podsvětí, které soudní systém i policie chrání. A je také centrem pedofilů, podvodníků a těch nejméně důmyslných zahraničních agentů.

Je dobře, že Berlínská zeď padla, ale je špatně, že spadla na naše hlavy, na lidi ve východní Evropě.

Několik největších hledačů vzrušení v prosinci 1989 probudilo Drákulu z dřímoty a my teď nevíme, jak se ho zbavit.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Paní předsedající, nad Evropou se nedávno rozprostřelo černé mračno a stává se hustějším a hustějším. Politický vývoj v mnoha členských státech, dokonce i ve Švédsku, se vyznačoval volebním vzestupem extrémních pravicových, fanatických, xenofobních a často rasistických frakcí a stran. To je znamení, které nemůžeme ignorovat.

Bezprecedentní hospodářská krize a stále větší problém s přistěhovalectvím se míchají do jedovatého koktejlu, který živí extrémy a výstřelky. Je to bezpochyby mimořádně složitý problém a bude náročné jej vyřešit.

Evropské středopravé strany a sociální demokraté v Evropském parlamentu, skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a socialisté, proto mají vážnou

odpovědnost a poslání: rozptýlit tento mrak, dříve než přinese bouři. Musí využít veškerých možností, jak se dohodnout a koordinovat, abychom mohli přijímat účinnější opatření k řešení konkrétních problémů, jež vyžadují týmovou práci, např. přistěhovalectví. Musíme zde v Evropském parlamentu přijmout důraznou novou společnou iniciativu proti xenofobii a rasismu v Evropě postižené krizí.

Alan Kelly (S&D). – Paní předsedající, jako irský poslanec Evropského parlamentu jsem si dobře vědom toho, že se zraky Evropy právě upírají na ekonomické strasti mé země. Krize v mojí zemi byla způsobena nenasytností – naprostou nenasytností – elity politiků a velkopodnikatelů. Tito lidé promrhali bohatství vytvořené energickým a průkopnickým obyvatelstvem a musí za to být povoláni k odpovědnosti.

Krize však byla způsobena rovněž nedbalou regulací bankovního sektoru. Toto selhání se týká také Evropy. Měli bychom mít na paměti zátěžové testy bankovního sektoru, které proběhly loni v červenci. Komise v podstatě požehнала budoucnosti právě těch irských bank, které jsou v jádru krize. Jak se to mohlo stát? Jsem velice rozhněván, že se moje země dostala do této situace – opravdu velmi rozhněván.

Velice vítám solidaritu, kterou projevili naši kolegové v celé Evropě, zejména poskytnutím finančních prostředků na stabilizaci našeho hospodářství. Nicméně opravdu se domnívám, že stojíme na rozcestí, pokud jde o budoucnost Evropské unie. Irsko je velmi nezávislý národ a domnívám se, že jakékoli diktáty z Evropy ohledně irské daňové politiky by překročily onu nebezpečnou hranici, pokud jde o zacházení s menšími národními státy v Unii.

Marian Harkin (ALDE). – Paní předsedající, také já si přeji pohovořit o současné hospodářské krizi, ale z odlišného úhlu pohledu. Dnes jsme slyšeli, jak Jean-Claude Trichet a Olli Rehn hovoří o potřebné fiskální poctivosti a vyzývají Irsko a Portugalsko a další země, aby dodržovaly Pakt o stabilitě a růstu.

Nicméně dnes byly zveřejněny výsledky průzkumu Eurobarometru. V jeho rámci bylo přes 27 000 občanů v celé Evropské unii a 1 000 občanů v Irsku tázáno na názory ohledně toho, jak bychom se měli dostat z krize.

Aby se pozornost soustředila jen na dvě věci, byli občané v jedné otázce požádáni, aby uspořádali priority ohledně toho, jak bychom se mohli rychle vymanit z krize. Zatímco se 29 % občanů Evropské unie a jedna třetina irských občanů vyjádřily pro snížení veřejného financování, dvě třetiny občanů EU a 57 % irských občanů umístilo na první místo posílení hospodářství nebo kombinaci obou přístupů.

Druhá otázka na politické priority ukázala, že přes 50 % občanů Evropské unie i občanů Irska si myslí, že bychom měli v první řadě bojovat s chudobou a sociálním vyloučením. Takže mezi těmito dvěma soubory názorů je opravdová neshoda. Nereagujeme vhodně na obavy občanů a domnívám se, že musíme své priority přehodnotit.

Gerard Batten (EFD). – Paní předsedající, zítra, 23. listopadu, uplynou čtyři roky ode dne, kdy v Londýně zemřel občan mého volebního obvodu Alexander Litviněnko. Byl zavražděn živly ruského státu; byl to akt státem sponzorovaného terorismu. Tři hlavní podezřelí, které stíhala Metropolitní policie – Andrej Lugovoj, Dmitrij Kovtun a Vjačeslav Sokolenko – se dosud pohybují na svobodě v Rusku. Ctěné vdově po panu Litviněnkovi Marině je zatím upírána spravedlnost. Doposud nebyl svolán ani koronerův soud, aby byla vyšetřena příčina úmrtí, tak jak by bylo v případě takto násilné smrti obvyklé.

Proto využívám této příležitosti a vyzývám britské orgány, aby co nejdříve svolaly koronerův soud, aby byly zjištěny a zveřejněny okolnosti a příčina smrti a formálně identifikováni ti, kteří jsou stíháni v souvislosti s policejním vyšetřováním vraždy.

Pan Litviněnko byl britským občanem a byl zavražděn na britské půdě. Toto je to nejmenší, co on a jeho rodina mohou očekávat nebo na co by měli mít nárok.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Paní předsedající, před týdnem byly zveřejněny zprávy o přístupovém procesu v balkánských státech. Není čestné stanovit podmínky pro zahájení vyjednávání s kandidátskými zeměmi na členství v Evropské unii a po jejich splnění s vyjednáváním nezačít. Proč neposuzujeme Makedonii spravedlivě?

Makedonie je země, v níž reformy přinášejí dobré výsledky. Více než 80 % absolventů středních škol v této zemi studuje na univerzitě. Angličtinu se začínají učit už jako šestileté děti.

Zpráva Komise hovoří o pokroku v boji proti korupci, o stabilní vládě a politickém dialogu. Makedonie splnila všechna kodaňská kritéria. Zaslouží si šanci začít vyjednávat o svém vstupu mezi členské státy Evropské unie. O nevyřešených otázkách můžeme hovořit v průběhu vyjednávání. Jinak je ohrožena důvěryhodnost Evropy.

Estelle Grelier (S&D) . – (FR) Paní předsedající, v důsledku úsporné politiky, kterou provádí Cameronova vláda, se Spojené království právě rozhodlo zastavit financování velkých vlečných lodí. Tyto lodě by měly pomáhat lodím v Lamanšském průlivu a zachraňovat je. Je to jednostranné rozhodnutí a odsoudily je přístavní, námořní, obchodní i politické subjekty této oblasti.

Ohlášené stažení peněz Spojeného království by mohlo mít tragický dopad na námořní bezpečnost této oblasti, která je – s více než 250 000 plavidly ročně – tou nejužší obchodní trasou na světě. V posledních deseti letech zde bylo hlášeno téměř 300 nehod a odborníci se domnívají, že mnoho incidentů nevyústilo ve velké neštěstí díky předběžnému rozmístění těchto vysoce výkonných záchranných lodí.

Protože bezpečnost na moři ovlivňuje bezpečnost území Evropské unie a ochranu životního prostředí, odvěčení lodí v případě nouze je v příslušnosti veřejného orgánu a finanční pomoc poskytují vlastníci lodí. Tato činnost nesmí být privatizována ve prospěch soukromých odtahových společností.

Evropská komise má tedy povinnost se toho ujmout. Evropa si opravdu musí dovolit uvolnit zdroje na provádění hlavní integrované námořní politiky, která je oficiálně požadována.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, rád bych vám, občanům i sdružením, oznámil, že jsme předložili písemné prohlášení č. 0086/2010 o ochraně vody jako veřejného statku.

Voda není jenom společným statkem, ale je všeobecným lidským právem, a správa služeb souvisejících s vodou jakožto místních veřejných služeb je základem řádného vládnutí. To jsou naše hlavní zásady. Tytéž zásady inspirovaly tisíce italských občanů, aby podpořili veškeré požadavky na referendum s cílem zabránit odstranění primárního statku z veřejné sféry.

Domníváme se, že tato iniciativa není jenom záležitostí těch, kdo ji navrhli. Je to bitva, ve které by měli bojovat všichni. Na důkaz toho by mělo být uvedeno, že prohlášení jsme

předložili s kolegy z politických skupin Zelených, Aliance socialistů a demokratů a Evropské levice a získává si širokou podporu napříč Parlamentem.

Cílem je shromáždit podpisy alespoň poloviny poslanců Parlamentu, aby se prohlášení stalo oficiálním stanoviskem Evropského parlamentu a mohlo zaručit, že voda bude právem, nikoli výsadou.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Paní předsedající, v Moldavské republice se v neděli uskuteční předčasné parlamentní volby. Občané budou volit mezi demokratickými a komunistickými silami.

Vítězství demokratických sil, které jsou nyní sjednoceny v Alianci pro evropskou integraci, zaručí pokračování pokroku dosaženého loni – pokroku směrem k demokratické vládě, právům a lidskému blahobytu. Demokratické síly musí před volbami a po volbách držet pospolu.

Tyto nedělní volby musí být svobodné a spravedlivé a lidé musí mít přístup k informacím. Nesmí se opakovat násilné události z dubna roku 2009. Demokratické vlády se nenastolují cestou podvodu, násilí či strachu.

V neděli budou samozřejmě hlasovat občané Moldavské republiky, nikoli my. Nicméně my v tomto Parlamentu podporujeme ty, kteří přinášejí demokratickou změnu. Mají naši solidaritu a přízeň.

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Paní předsedající, nedávno byl napaden kostel Panny Marie Spasitelky v Bagdádu. Bylo zavražděno 58 lidí, většinou žen a dětí, a to jen proto, že to byli křesťané. Al-Kajdá se hrdě přihlásila k odpovědnosti za tento čin. Není to ojedinělý případ, jde spíše o vyvrcholení pronásledování křesťanů ve většinově muslimských zemích a útoků na ně. Jsou vyháněni z Maroka, je jim vyhrožováno v Turecku a jsou napadáni v Indii a Nigérii. V lednu bylo zavražděno šest křesťanů ve dveřích kostela v Káhiře. Jak dlouho budou západní demokracie pokračovat v tajné dohodě o mlčení k této věci?

Prezident Buzek naštěstí učinil jménem Parlamentu prohlášení. Prohlášení vysoké představitelky baronky Ashtonové odsuzující tento útok se omezuje na odsouzení teroristického činu. Proč není zmíněn motiv, jinými slovy skutečnost, že nepochybným důvodem tohoto útoku bylo, že tito lidé byli křesťané?

Neslyšel jsem nic od pana Zapatera ani od premiéra Erdogana. Jaký je smysl Aliance civilizací? Stydím se za naši naivitu a zbabělost. Musím připomenout zesnulou nepochopenou Orianu Fallaciovou, která ohlašovala příchod *Eurabie* a byla bezmála kamenována za to, že měla odvahu odsoudit, co se děje v této neurotické Evropě.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Paní předsedající, vzdělávání a věda jsou prioritními cíli naší hospodářské strategie do roku 2020. Záleží na nás, jestli tento program zůstane na papíře, nebo jestli bude uskutečněn v praxi. Abychom měli úspěch, musí za to oba evropské orgány a členské státy převzít odpovědnost. Bulharská vláda místo toho provádí politiku, která působí nejen proti vnitrostátní, ale i proti evropské politice v oblasti vědeckého výzkumu a vzdělávání. Zatímco Evropa přidělila na výzkum a vývoj do roku 2020 tři procenta, Bulharsko dosáhlo skromných 0,6 procent.

Po řadě řešení, která selhala, bude zlikvidována Bulharská akademie věd – instituce s historií více než sto čtyřiceti let, která byla zřízena v nelibostných podmínkách osmanské nadvlády, nyní provádí 55 % vědeckého výzkumu v Bulharsku a je uznávána na celém světě. Získala přes 30 milionů EUR na více než 400 úspěšných evropských projektů.

Navzdory svému zapojení do evropských orgánů na politické i odborné úrovni bulharská vláda zjevně nechápe souvislost mezi vědou a překonáním krize. Tato otázka musí být zařazena na pořad jednání Rady a Komise. Není to jen záležitost Bulharska, protože je ohroženo plnění strategického programu a evropských priorit.

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE). – (PL) Paní předsedající, chtěla bych vás upozornit na nedostatečné sociální konzultace, které provádí Evropská komise v souvislosti se směrnicí týkající se osiřelých děl. Osiřelá díla jsou taková díla, u nichž nelze nalézt vlastníka autorských práv.

Minulý týden jsem v Parlamentu zorganizovala rozpravu na toto téma. Ukázala, jak velký je zájem o tuto oblast a jak mnoho otázek se pokládá ohledně této směrnice, na které Komise právě pracuje. Proces je však stále obestřen tajemstvím. Odborníci a přímo zapojené subjekty by rozhodně měli alespoň vědět, jakým směrem se práce ubírá. Problematika osiřelých děl se týká zhruba 40 % umělecké tvorby v Evropě. Datum zveřejnění směrnice bylo změněno a stanoveno na první čtvrtletí příštího roku, takže stále zbývá nějaký čas na konzultace. Musíme vyvinout více úsilí a zapojit do tohoto legislativního procesu naše občany, včetně odborníků, aby byla směrnice opravdu co nejlepší.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Paní předsedající, demokratické zapojení zaměstnanců v podniku je jedním z klíčových prvků sociální politiky v Evropské unii. Už přesně měsíc ve dne v noci stávkují zaměstnanci podniků společnosti Atlas ve městech Ganderkesee, Delmenhorst a Vechta právě za tato práva. Bojují za zajištění kolektivních smluv o mzdách, které by umožnily zachovat dobrá a jistá pracovní místa. Vedení podniku bohužel bezvýhradně odmítlo s odbory německých kovodělníků (IG Metall) a podnikovou radou jednat. Vedení podniku zaměstnance v průběhu tohoto sporu značně zastrášovalo a vyvíjelo na ně nátlak. Vyzývám toto vedení, konkrétně pana Filipova, aby začali diskutovat a vrátili se k vyjednávacímu stolu. Demokratická účast nesmí skončit u vchodu do továrny. Tzv. systém „hire-and-fire“ (najmi a vyhod) vyvolává strach a zasévá sítě sociálního nepokoje. V Evropě by pro takové systémy nemělo být místo, protože to škodí naší demokracii.

Cristian Dan Preda (PPE) . – (FR) Paní předsedající, řeknu několik slov k prezidentským volbám v Pobřeží slonoviny, protože jsem vedoucím volební pozorovatelské mise Unie v této zemi. Od začátku října jsme měli v celém Pobřeží slonoviny rozmístěno zhruba 100 pozorovatelů z 26 zemí.

První kolo proběhlo poměrně v pořádku dne 31. října. Nedošlo k podvodům ani k násilí. Zveřejnění výsledků bylo trochu opožděno, ale celkově vzato nedošlo k závažnějším incidentům.

Druhé kolo je naplánováno na příští neděli. Zdá se, že tentokrát bude atmosféra napjatější, protože už došlo ke střetům na ulicích a tón kampaně se stal agresivním, dokonce i vůči našim pozorovatelům. Kromě toho je jim někdy bráněno v provádění jejich práce, ve sledování příprav kampaně. Je tedy třeba uklidnit bouři, aby mohlo hlasování proběhnout normálně. Mimořádně důležité je do neděle i poté chránit naše pozorovatele.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

22. Veřejnoprávní vysílání v digitální době: budoucnost duálního systému (krátké přednesení)

Předsedající. Dalším bodem je zpráva Iva Beleta jménem Výboru pro kulturu a vzdělávání o veřejnoprávním vysílání v digitální době: budoucnost duálního systému (krátké přednesení) (2010/2028(INI)) (A7-0286/2010).

Ivo Belet, *zpravodaj.* – (NL) Paní předsedající, dobrý večer, paní komisařko, dámy a pánové, usnesení, které zde ve čtvrtek – jak doufáme – přijmeme, podle mého názoru vysílá důležitý signál. Tento signál dává najevo, že sněmovna velice podporuje náš typický evropský model sdělovacích prostředků, který dává prostor komerčním vysílacím společnostem na jedné straně i veřejnoprávnímu vysílání, tj. veřejnoprávním mediálním společnostem, na straně druhé. Tento model je, paní předsedající, typicky evropský. Ve Spojených státech ani v Japonsku, natožpak v Číně, jej nenajdete, nebo jen velmi ojedinele. Ve většině členských států Evropské unie se tento duální model osvědčil. Poskytuje nejlepší záruky, pokud jde o pluralitu sdělovacích prostředků, nezávislost redakcí a všeobecně o svobodu tisku. Bohužel se tento model dostal v Evropské unii pod silný tlak, který přichází z různých stran. Vzniká v důsledku velkých škrtů, s nimiž jsou konfrontovány příslušné vnitrostátní nebo regionální orgány, ale značná část tlaku přichází i ze strany soukromých mediálních společností. Domnívají se, že veřejnoprávní vysílací společnosti provozují nekalou hospodářskou soutěž, zejména na internetu. V důsledku této celkové situace bojují veřejnoprávní vysílací společnosti v řadě členských států Evropské unie opravdu o přežití. Vyvolává to pochybnosti o křehké rovnováze duálního systému, který je ohrožen. Musíme udělat vše, co se dá, abychom zajistili, že náš evropský systém sdělovacích prostředků nebude v této neklidné době poškozen, a rovněž abychom mu poskytli pevné základy do budoucna. Za tímto účelem bude zapotřebí mnoha zásahů. Formulovali jsme to v tomto usnesení. Nejprve bych se chtěl zmínit o jedné věci – a nejsem si jist, zda si to toto fórum uvědomuje –, a sice že se jednou všechny členské státy Evropské unie v rámci Rady Evropy formálně zavázaly, že zajistí svobodu tisku. K ní patří jasně definované úkoly a financování veřejnoprávních sdělovacích prostředků. Důležité je dlouhodobé financování. My jako Evropský parlament jsme teď všem 27 členským státům připomněli, že tyto závazky tenkrát přijaly a že je musí také dodržet. Za druhé chci hovořit o tom, že pluralismus sdělovacích prostředků a svoboda tisku všeobecně jsou nezbytnou součástí naší demokracie. Proto chceme zřídit observatoř pro pluralitu sdělovacích prostředků. To je, paní komisařko, nástroj vytvořený z iniciativy Komise. Je velice užitečný a může posloužit jako maják v mnoha členských státech a v mnoha regionech, v nichž hrozí, že se rozmanitost a pluralita sdělovacích prostředků dostanou pod tlak. A v neposlední řadě se domnívám, že největší výzvou pro všechny sdělovací prostředky je zajistit si přítomnost online, digitální přítomnost na internetu. Vzrůstající nervozita – nebo dokonce můžeme říci vzrůstající nevraživost – v souvislosti s iniciativami veřejnoprávních vysílacích společností na internetu je znepokojivá. Zdá se, že někteří politikové, zejména vnitrostátní politikové, a rovněž pracovníci ve sdělovacích prostředcích zapomínají, že loni byly uzavřeny jasné dohody o činnostech veřejnoprávních vysílacích společností na internetu a že je nezbytné je dodržovat. Paní předsedající, domnívám se, že budeme-li se držet této argumentace, musíme také vytvořit modely, které umožní, aby svou úlohu sehrály vyhledávače a poskytovatelé internetových služeb. Na závěr chci říci, že si myslím, že si nemůžeme dovolit dále stát stranou. Jinak se probudíme a zjistíme, že Google, YouTube i Apple převzali naše prostředí ve sdělovacích prostředcích. To by bylo samozřejmě naprosto nežádoucí.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Paní předsedající, v Evropské unii je třeba podnikat kroky k zabezpečení vyváženosti a plurality názorů. K ní výrazně přispívá rovnováha zastoupení veřejnoprávních a soukromých sdělovacích prostředků na trhu. K zachování kulturní rozmanitosti, svobody projevu a zdravé soutěživosti se samozřejmě nedá použít jedno univerzální řešení pro všechny. Proto je třeba respektovat snahy jednotlivých členských států řešit otázku zlepšení poměru zastoupení veřejnoprávních sdělovacích prostředků na vnitrostátní úrovni.

Domnívám se, že vyvážený poměr zastoupení veřejnoprávních a soukromých sdělovacích prostředků také na internetu by měl v blízké budoucnosti zůstat prioritou pro vnitrostátní strategie i evropskou mediální politiku. Zároveň je třeba povzbuzovat zúčastněné strany k tvořivé spolupráci za účelem zvýšení kvality poskytovaných informací na mediálním trhu a rovněž k inovacím v tomto sektoru. Na závěr bych chtěl říci, že pluralita a svoboda sdělovacích prostředků je základem demokracie.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Paní předsedající, také já se domnívám, že duální systém může být zde v Evropě úspěšný a že je důležité, abychom měli na jedné straně veřejnoprávní vysílací společnosti a na straně druhé soukromé stanice, které budou ve svobodném tržním hospodářství svobodně soutěžit. Skutečnost je bohužel poněkud odlišná. Máme důkazy obrovského trendu monopolizace, zejména v soukromém odvětví. Musíme proti tomu něco podniknout. Tento trend je obzvláště nebezpečný, protože k němu dochází v období závažných hospodářských obtíží.

Na jedné straně máme veřejnoprávní vysílací společnosti, které neplní své povinnosti poskytovat veřejné služby, protože dovolují stranickým aparátům a sekretariátům rozhodovat o tématu vysílání a redakčním obsahu. Toto samozřejmě nelze dovolit. Dovolte mi uvést příklad rakouské stanice ORF: tato vysílací společnost funguje jako pobočka veřejnoprávní služby, ale nikoli ve smyslu hospodářské účinnosti. Ve sdělovacích prostředcích v současné době není liberálnost, pluralita ani redakční svoboda – nebo přinejmenším tam nejsou v takové míře, v jaké by tam být měly. Co s tím Evropská unie může udělat? Jsem přesvědčen, že dobrým řešením tohoto problému je systém včasného varování pro identifikaci monopolů, který již byl Evropskému parlamentu před časem představen.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Dovolte mi dvě jiné poznámky k diskuzi. Již dříve přijatá směrnice o audiovizuálních službách zlepšuje spolupráci dozorových orgánů a poskytuje vysokou ochranu dětí před nevhodnými pořady a reklamou. Ale členské státy nejsou disciplinované v její implementaci, např. v mé zemi platí teprve od června. Dále máme nedokončenou harmonizaci autorského práva. Potřebujeme jak zjednodušení nabývání přeshraničních licencí pro audiovizuální díla od kolektivních správců, tak i uvolnění archivu audiovizuálních děl kvůli nevyjasněným autorským právům u tzv. osiřelých děl. Ověřila jsem si, že Komise příští rok předloží novou legislativu, ale chce ji omezit jen na hudební díla, nikoli na díla audiovizuální. Obracím se tedy teď na Komisi, zda by sdělila, zda tuto zásadní chybu napraví, či to budeme muset řešit my jako poslanci ve výborech. Tímto problémem se zabývá bod 33 této zprávy.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Paní předsedající, na úvod bych chtěl podpořit úsilí pana zpravodaje zahájit na půdě Evropského parlamentu diskusi o prostředí ve sdělovacích prostředcích. Myslím si, že to je velmi užitečné téma, zejména v období digitalizace, v období, kdy v tomto prostředí probíhají revoluční změny.

Prostředí ve sdělovacích prostředcích se v jednotlivých zemích rozhodně liší. Existují státy, ve kterých toto prostředí ovládají soukromé sdělovací prostředky a veřejnoprávní média v podstatě jenom vytvářejí jakési pozadí. Někde jsou soukromé sdělovací prostředky slabší nebo jsou roztržštěné, rozptýlené, takže nevytvářejí koncentrovaný tlak nebo koncentrované mediální prostředí, a veřejnoprávní sdělovací prostředky jsou pak schopné podávat více informací a více ovlivňovat veřejné mínění.

V každém případě však vidíme, že politické orgány nejednou zasahují do činnosti zejména veřejnoprávních sdělovacích prostředků, stejně jako majitelé zasahují do činnosti svých soukromých médií. Naše informování a informovanost veřejnosti pak bývají do značné míry ovlivňovány.

Abychom dosáhli svobody sdělovacích prostředků, skutečné svobody nezávislé na penězích, ať už to jsou soukromé peníze nebo státní peníze, je třeba skutečně usilovat o to, aby měli svobodu novináři, aby nebyli podrobováni nějaké formě kontroly či sebekontroly, která by je potom zavazovala k věrnosti vůči jejich zaměstnavateli. Toto je podle mého názoru největší problém, který se ve sdělovacích prostředcích v současnosti objevil. Do budoucna to musíme změnit.

Maria Damanaki, *členka Komise* . – Paní předsedající, Komise vítá zprávu Evropského parlamentu nazvanou „Veřejnoprávní vysílání v digitální době: budoucnost duálního systému“. Znění zprávy je dobře vyvážené, protože podporuje stávající duální systém vycházející ze spoluexistence veřejnoprávního vysílání a komerčních vysílacích společností v Evropě. Jak připomíná směrnice o audiovizuálních mediálních službách v jednom ze svých bodů odůvodnění, tato současná spoluexistence je rysem odlišujícím audiovizuální mediální trh od ostatních. Tato zpráva to zcela uznává.

Protokol o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech připojený ke Smlouvám o EU uznává, že členské státy mohou vymezit veřejné služby, aby mohly organizovat veřejnoprávní vysílání a financovat je, pokud takové financování neovlivňuje obchodní podmínky a hospodářskou soutěž ve Společenství. Členské státy tedy rozhodují o formě a podmínkách financování svých veřejnoprávních sdělovacích prostředků, pokud jsou při tom dodržována pravidla EU o státní podpoře.

Souhlasíme s hlavní myšlenkou zprávy, že veřejnoprávní vysílací společnosti by měly mít možnost využívat příležitostí nabízených digitalizací a rozmanitosti platforem pro šíření vysílání, a to v souladu se zásadou technologické neutrality. Bylo to uznáno v revidovaném sdělení Komise z roku 2009 o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání. Máme několik poznámek zejména ke dvěma bodům této zprávy.

Za prvé, pokud jde o sledování dodržování norem Rady Evropy, tak Evropská unie není odpovědná za politickou nezávislost veřejnoprávních sdělovacích prostředků. Kromě toho členské státy Evropské unie nemohou dát pověření Evropské audiovizuální observatoři, aniž by s tím souhlasily státy, které nejsou členy EU. Nemůže to učinit ani Komise.

Za druhé, tato zpráva naznačuje, že některé členské státy nic neudělaly na podporu vysílání evropské produkce. Údaje z poslední zprávy Komise o uplatňování ustanovení směrnice tomu nenasvědčují. Podle této zprávy jsou na tom vysílací společnosti v celé Evropě v souvislosti s propagováním evropských programů celkově dobře.

Veřejnoprávní vysílání by mělo stát v popředí při inovacích a pohánět rozvoj nových formátů a kvality, pokud jde o samotný program i o technické hledisko, mají-li udržet krok s trendy a výzvami, ať už přicházejí odkudkoli. Zdá se, že s těmito body zcela souhlasíme,

a těším se na spolupráci s Parlamentem v těchto záležitostech v právním rámci, který nám dávají Smlouvy.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 25. listopadu 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

Iosif Matula (PPE), písemně. – (RO) V době přechodu z analogového televizního vysílání na digitální systém a vzrůstajícího významu nových médií, včetně formátu 3D, musíme mít při vytváření politik na paměti řadu faktorů. Za prvé, domnívám se, že bude užitečné, když přijmeme opatření k usnadnění přechodu na digitální systém a zároveň zvážíme možnost nabízení poukazů či jiná opatření, aby byla všeobecná veřejnost odškodněna. Dalším významným opatřením by bylo uspořádat pro novináře a vedoucí pracovníky veřejnoprávního vysílání školení – vzhledem k částkám, které soukromé sdělovací prostředky na tuto oblast neustále přidělují. Dále se domnívám, že by stálo za to v budoucnosti uvážit zavedení evropského veřejnoprávního rozhlasového vysílání. Zároveň si myslím, že by bylo užitečné, kdyby veřejnoprávní televizní společnosti v členských státech přispívaly programy v evropském zájmu na stanici Euronews. Velice se rozšířila produkce v 3D a lékaři vydávají varování ohledně dopadu na zdraví diváků. S ohledem na to vyzývám Evropskou komisi, aby naléhavě připravila studii, která by zohlednila možná rizika, jež představuje televizní vysílání v 3D za stávajících technických podmínek pro zdraví Evropanů.

Emil Stoyanov (PPE), písemně. – (BG) Především bych chtěl poblahopřát Ivu Beletovi k jeho vynikající zprávě na toto velice významné téma. Také bych mu chtěl poděkovat, že přijal moje myšlenky a návrhy. Domnívám se, že jsme předložili dobře vyváženou zprávu, jejímž cílem je zajistit spravedlivou soutěž mezi veřejnými a soukromými sdělovacími prostředky.

Podle dlouhé tradice podporují vnitrostátní rozpočty, tedy daňoví poplatníci, veřejnoprávní televizní vysílání s tím předpokladem, že veřejnoprávní televizní stanice tu jsou jen proto, aby chránily veřejný zájem, zatímco soukromé vysílací společnosti mají chránit soukromé, komerční zájmy. Praxe v Bulharsku a v celé Evropě však již dávno ukázala, že to tak docela neplatí ani u veřejných, ani u soukromých sdělovacích prostředků.

Na základě mnohaletých zkušeností v mediálním odvětví jsem navrhl k této zprávě několik pozměňovacích návrhů, jejichž cílem je vytvořit pro veřejnoprávní a soukromá média rovné podmínky, aby mohla poskytovat kvalitnější informace důležité pro veřejnost. Evropští občané mají právo dostávat ty nejlepší informace o evropských i vnitrostátních záležitostech. To vyžaduje úsilí jak na straně veřejnoprávních, tak na straně soukromých sdělovacích prostředků. Regulační orgány při tom pro ně musí zajistit stejné podmínky. Děkuji vám za pozornost.

23. Civilně-vojenská spolupráce a rozvoj civilně-vojenských kapacit (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva Christiana Ehlera jménem Výboru pro zahraniční věci o civilně-vojenské spolupráci a rozvoji civilně-vojenských kapacit (krátké přednesení) (2010/2071(INI)) (A7-0308/2010).

Christian Ehler, *zpravodaj.* – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, členské státy Evropské unie se na mezinárodní úrovni zavázaly, že významně přispějí k civilně-vojenským kapacitám pro řízení krizí na celém světě. Tento příslib, který byl mnohokrát formulován v rámci helsinského základního cíle, však mnohdy zůstává jen na papíře. Budu konkrétní: Na právě probíhajících civilních misích Evropské unie – např. EULEX nebo EPOL – zůstává 25 % pozic přislíbených členskými státy neobsazeno. Cíle a představy o strukturách civilně-vojenské kapacity Evropské unie, které členské státy opakovaně formulovaly, by ani nemohly být dále od reality. Proto se Evropský parlament rozhodl vypracovat zprávu z vlastního podnětu o rozvoji civilně-vojenských struktur a koordinaci v Evropské unii.

Konkrétně: Parlament v této zprávě opakovaně konstatuje, že zejména civilně-vojenské kapacity Evropské unie patří k nejvýznamnějším nástrojům její zahraniční politiky a společné bezpečnostní a obranné politiky. Abychom učinili zadost odpovědnosti Parlamentu v souvislosti s lisabonským procesem, zvolili jsme neobvyklou cestu. Nezačali jsme zprávou, ale začali jsme vytvářením empirického základu pro tuto právu. Formulovali jsme velmi konkrétní návrhy vycházející ze zjištěných údajů, a proto jsme získali podporu velké většiny Výboru pro zahraniční věci. Na strategické úrovni jsme učinili několik konkrétních návrhů na vytvoření struktury rovného partnerství mezi vojenskými a civilními útvary nové Evropské služby pro vnější činnost. Na operační úrovni jsme navrhli zřízení stálého operačního velitelství EU, jehož zaměstnance by dosadily členské státy; mělo by to vyřešit otázku vytvoření atraktivního systému pobídek pro vnitrostátní odborníky, aby se takových operací účastnili, otázku vybudování personálních rezerv do budoucna.

Předložili jsme konkrétní návrhy na odbornou přípravu civilně-vojenských zaměstnanců. Jsou zde konkrétní návrhy, jak by mělo být financováno zahájení misí, např. zřízení fondu pro zahájení operace v souladu s článkem 41 Smlouvy. Dále předkládáme návrhy na nástroje pro řízení krizí, zejména v souvislosti s větší budoucí spoluprací mezi policejními a vojenskými silami. Příkladem jsou Evropské policejní síly. Vystává však otázka, jak by bylo možné tyto dva nástroje propojit při konkrétních operacích a jak překonat oddělení pouze vojenských a civilních operací.

Předložili jsme návrhy ohledně budoucnosti bojových skupin. Vyzýváme k novému přístupu k této věci. Chceme, aby byly bojové skupiny financovány z mechanismu Athena. Vyzýváme k dalšímu rozvoji kapacit bojových skupin v souladu se zásadami z Osla, k posílení jejich schopnosti zajišťovat civilní mise a k rozšíření definice misí bojových skupin. Zabýváme se záležitostmi výzkumu a technologií, otázkou dvojího užití a začleněním civilně-vojenských misí – jakožto součástí výzkumného programu Evropské unie – do Evropského programu pro výzkum v otázkách bezpečnosti. Zabýváme se konkrétními otázkami v souvislosti s vybavením a skladováním a rovněž mezinárodní spoluprací s OSN a NATO. Především nám jde o to, abychom se vyvarovali zdvojování, o lepší využívání stávajících struktur, otázku společné schopnosti letecké přepravy a provádění ujednání „Berlín plus“ za účelem lepší spolupráce těchto dvou organizací v případě krize.

Jinými slovy Parlament splnil své nové úkoly a povinnosti. Zprávu podpořila ve Výboru pro zahraniční věci široká většina poslanců ze všech skupin a považujeme ji za významný příspěvek k budoucímu budování civilně-vojenských struktur v Evropské unii.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Paní předsedající, dámy a pánové, první a nejdůležitější věc, kterou musíme objasnit, je, zda považujeme za důležité, aby civilní a vojenské síly vhodným způsobem spolupracovaly. Pro mě osobně a pro moji stranu Jobbik – Hnutí za lepší

Maďarsko – zní odpověď jednoznačně „ano“. Domníváme se, že spolupráce mezi civilními a vojenskými orgány je důležitá. Velmi dobrým příkladem takové spolupráce v Maďarsku byla Maďarská garda (Magyar Gárda), která byla založena roku 2007 a byla s to dobře spolupracovat – chcete-li – s vojenskými orgány, ať už šlo o protipovodňovou ochranu, pomoc obětem úniku červeného kalu, dárcovství krve nebo distribuce chleba, jinými slovy v sociálních záležitostech. Právem se můžete zeptat, jakou odměnu za to dostali – snad státní vyznamenání nebo uznání? Nedostali nic, místo toho, aby maďarská vláda těmto lidem poděkovala za jejich sebeobětování, přijala nepochopitelné rozhodnutí Maďarskou gardu rozpustit. Abychom mohli zahájit spolupráci mezi civilními a vojenskými silami, musíme ctít jednotlivce, kteří jsou členy organizací jako Maďarská garda. Lidem, kteří se chtějí do takových organizací zapojit z lásky ke své vlasti a národu a chtějí chránit jejich životní podmínky, musí být dovoleno pracovat a společnost musí tyto své spoluobčany ocenit.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Paní předsedající, spojení civilních a vojenských sil není ničím novým. Vezměte si například Situační středisko, které se dlouho nacházelo v Radě. Již zde byly shromažďovány vojenské i civilní informace. Toto Situační středisko nyní přechází ke Službě pro vnější činnost. Domnívám se, že je důležité zdůraznit především to, že Evropská unie si na mezinárodní scéně získala dobré jméno a velké uznání díky svému civilnímu mechanismu. Nicméně se domnívám, že potřebujeme, aby byly civilní a vojenské síly jasně odděleny.

V tuto chvíli bych chtěl promluvit ještě o něčem, o čem se před chvílí zmínil pan Szegedi. Chtěl bych vyjádřit vážné pochybnosti ohledně pochodu, který nedávno uspořádala maďarská strana Jobbik v rakouském státě Burgenland. Jeho účastníci pochodovali s puškami a nasazenými bajonety. Myslím si, že toto je naprosto nepřijatelné. Chtěl bych vyjádřit svůj jednoznačný nesouhlas s takovými akcemi. Je to bezpochyby proti evropskému duchu.

(Řečník souhlasil s položením otázky postupem modré karty podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Paní předsedající, měl bych velice, velice stručnou odpověď. To, co říká můj kolega, je zkrátka lež. Ani Jobbik – Hnutí za lepší Maďarsko – ani Maďarská garda se nikdy nedopustili žádného trestného činu – každý si to může snadno ověřit – a nikdy neporušili žádný zákon. Je to tedy prostě součást neoliberální politické propagandy, která se pokouší je ukázat ve špatném světle. Ani Maďarská garda, ani členové hnutí Jobbik se totiž nikdy nedostali do střetu se zákonem a máme v úmyslu i nadále jednat zákonně.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Paní předsedající, nikdy jsem nenaznačil, že by se strana Jobbik dopustila nějakého trestného činu. Nicméně jsem prohlásil, že se v Burgenlandu uskutečnil cílený ozbrojený pochod s puškami a nasazenými bajonety. O toto šlo a to jste nepopřel.

Maria Damanaki, členka Komise . – Paní předsedající, zaměřím se na zprávu, protože je mimořádně užitečná a důležitá. Chtěla bych panu Ehrenhauserovi poděkovat za jeho příspěvek.

Zpráva je užitečná, protože se správně soustředí na klíčové prvky civilně-vojenské spolupráce, a to je právě prioritou Komise. Zabývá se hlavními záležitostmi souvisejícími s komplexním přístupem Evropské unie ke krizovému řízení. Zřízení Evropské služby pro vnější činnost je určitým vyjádřením této priority. Samotný koncept této služby, který vysoká představitelka zavádí, ukazuje stejnou cestu, jaká je navržena ve zprávě – totiž

začlenění struktur společné bezpečnostní a obranné politiky do Evropské služby pro vnější činnost.

Plně podporujeme rozvoj civilních kapacit za účelem řádné vyváženosti zdrojů. Nyní byly dojednány odpovídající úpravy nábory zaměstnanců, takže můžeme do Evropské služby pro vnější činnost dosadit osoby s vhodnou odbornou způsobilostí. Jak všichni víme, před tím to nebylo možné.

Byla zohledněna řada bodů této zprávy a byla zahájena konkrétní opatření. Souvisí zejména s posílením součinnosti mezi civilními a vojenskými složkami, lepší využitelností bojových skupin Evropské unie, odbornou přípravou, financováním a spoluprací s klíčovými partnery, zvláště s NATO a OSN. Rovněž podporujeme posílení vztahů mezi Evropskou unií a OSN.

Již jsme toho hodně společně udělali. Vysoká představitelka se znovu sešla s generálním tajemníkem OSN minulou sobotu v Lisabonu. Vztah mezi EU a NATO je důležitou otázkou, jak ukázala zrovna včera vrcholná schůzka NATO v Lisabonu. Také podporujeme provádění všech praktických opatření, která mohou posílit konkrétní spolupráci mezi EU a NATO, zejména zajistit spolupráci, když jsou síly obou organizací rozmístěny na stejném dějišti.

Komise a vysoká představitelka osobně očekávají, že budou s Evropským parlamentem v této důležité záležitosti civilně-vojenské spolupráce spolupracovat.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý 23. listopadu 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

Krzysztof Lisek (PPE), *písemně.* – (PL) Civilně-vojenská spolupráce a rozvoj civilně-vojenského potenciálu patří k nejdůležitějším prvkům společné bezpečnostní a obranné politiky. Bohužel mnoho souvisejících aspektů zůstává ve stadiu plánování. Členské státy v diskusi na toto téma souhlasí, že by na to měly být poskytnuty podstatné zdroje. Ve skutečnosti však tyto plány nejsou prováděny a my dosud nemáme zcela utvořené struktury. S ohledem na vzrůstající hrozbu přírodních katastrof, teroristických činů a konfliktů za hranicemi Evropské unie doufám, že tato zpráva přispěje k využívání civilně-vojenského potenciálu a civilně-vojenské spolupráce. Zpráva obsahuje praktická doporučení v této oblasti, mimo jiné se zmiňuje o vytvoření civilně-vojenských struktur v rámci Evropské služby pro vnější činnost, využívání bojových skupin a Evropských policejních sil, optimalizaci krizového řízení a využívání finančních prostředků z příštího rámcového programu. Cílem toho všeho je zlepšit využívání finančních prostředků, aby mohla být civilně-vojenská spolupráce plně realizována. Dalším podstatným cílem je zabránit zdvojování úsilí při misích, jichž se NATO účastní v tandemu s evropskými silami. Doufám, že zpráva bude důležitou pobídkou k zahájení práce na utváření účinných civilně-vojenských struktur. Paní baronka Ashtonová by se měla postarat o to, aby byly návrhy obsažené v této zprávě provedeny co nejrychleji.

Petru Constantin Luhan (PPE), *písemně.* – (RO) Evropská unie musí v krizových situacích reagovat rychle, což vyžaduje účinnější koordinaci jejích civilních a vojenských struktur. Zřízení stálého operačního velitelství Evropské unie, které by existovalo vedle útvaru schopnosti civilního plánování a provádění, by maximalizovalo přínosy civilně-vojenské koordinace. Zpráva požaduje, aby členské státy vytvářely civilní kapacity, aby bylo co nejrychleji dosaženo skutečného pokroku. S ohledem na to chci zdůraznit, že pokud jde o civilní oblast, Rumunsko aktivně přispívá ke splnění civilního základního cíle pro rok

2010. Rumunsko se také podstatně zapojuje do civilních misí Evropské unie, díky čemuž dosáhlo třetího místa v evropském žebříčku účasti na těchto misích a přispívání spolehlivými a rozmanitými odbornými znalostmi prostřednictvím policistů, příslušníků vojenské policie, vojáků, diplomatů, soudců a odborníků na lidská práva. Rumunsko je také v pokročilé fázi procesu přijímání strategie pro vytváření vnitrostátních civilních kapacit.

24. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

25. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:45)